II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2021/2034

ze dne 10. června 2021

o státní podpoře SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009) poskytnuté Španělskem na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha)

(oznámeno pod číslem C(2021) 4048)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]), a s ohledem na uvedené připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Komise dne 18. května 2009 obdržela stížnost od společnosti SES Astra S.A. (dále jen „Astra“). Tato stížnost se týkala údajného režimu státní podpory přijatého španělskými orgány v souvislosti s přechodem od analogového televizního vysílání na digitální televizní vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska. Společnost Astra uváděla, že tento režim představuje neoznámenou, a tudíž protiprávní podporu, která vede k narušení hospodářské soutěže mezi platformou satelitního a pozemního vysílání.

(2) Napadený režim se opírá o zákon č. 10/2005 ze dne 14. června 2005 o naléhavých opatřeních v zájmu rozvoje digitálního pozemního televizního vysílání, liberalizace televizního kabelového vysílání a podpory pluralismu ([2]). Mezi další právní předpisy přijaté v souvislosti s procesem přechodu na digitální pozemní vysílání patří zejména královské nařízení č. 944/2005 ze dne 29. července 2005, kterým se přijímá celostátní technický plán pro digitální pozemní televizní vysílání ([3]) (dále jen „celostátní technický plán“); královské nařízení č. 945/2005 ze dne 29. července 2005, kterým se přijímá obecné nařízení o poskytování služeb digitálního pozemního televizního vysílání ([4]); rozhodnutí ITC/2476/2005 ze dne 29. července 2005 o přijetí technického nařízení a o poskytování služeb digitálního pozemního vysílání ([5]) a královské nařízení č. 920/2006 ze dne 28. července 2006, kterým se přijímá obecné nařízení o poskytování služeb kabelového rozhlasového a televizního vysílání ([6]).

([1]) Úř. věst. C 337, 14.12.2010, s. 17.

([2]) Ley 10/2005, de 14 de junio, de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo, španělský Úřední věstník (BOE) č. 142, 15.6.2005, http://www.boe.es/boe/dias/2005/06/15/pdfs/A20562-20567.pdf.

([3]) Real Decreto 944/2005, de 29 de julio, por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre, španělský Úřední věstník (BOE) č. 181, 30.7.2005, http://www.boe.es/boe/dias/2005/07/30/pdfs/A27006-27014.pdf.

([4]) Real Decreto 945/2005, de 29 de julio, por el que se aprueba el Reglamento general de prestación del servicio de televisión digital terrestre, https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2005-13114

([5]) Orden ITC/2476/2005, de 29 de julio, por la que se aprueba el Reglamento técnico y de prestación del servicio de televisión digital terrestre, https://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2005-13117

([6]) Real Decreto 920/2006, de 28 de julio, por el que se aprueba el Reglamento general de prestación del servicio de difusión de radio y televisión por cable, https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2006-15301

(3) Dopisem ze dne 29. září 2010 oznámila Komise Španělskému království, že se rozhodla zahájit ohledně dotyčné podpory formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), a to pro celé území Španělska s výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha, pro kterou bylo zahájeno samostatné šetření ([7]). Rozhodnutí Komise týkající se zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo zveřejněno dne 14. prosince 2010 v *Úředním věstníku Evropské unie* ([8]). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k dotyčnému opatření podaly své připomínky.

(4) Po prodloužení lhůty odpovědělo Španělsko na žádost o podání připomínek uvedenou v rozhodnutí o zahájení řízení dopisem ze dne 30. listopadu 2011. Kromě španělské ústřední vlády předložily své připomínky a odpovědi na otázky položené prostřednictvím rozhodnutí o zahájení řízení také orgány autonomních oblastí Asturie, Aragonie, Baskicko, Kastilie a León, Kastilie-La Mancha ([9]), Extremadura, Galicie, La Rioja, Madrid a Murcie.

(5) Připomínky předložily Komisi také Radiodifusión Digital SL (dále jen „Radiodifusión“) dopisem ze dne 11. ledna 2011, Grupo Antena 3 a UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas – sdružení komerčních provozovatelů televizního vysílání) dopisy ze dne 28. ledna 2011, Gestora La Sexta dopisem ze dne 31. ledna 2011, Abertis Telecom SA (od 1. dubna 2015 pod názvem „Cellnex Telecom S.A.“, dále jen „Abertis“ nebo „Cellnex“) dopisem ze dne 2. února 2011 a Astra a Telecinco dopisy ze dne 4. února 2011. Dopisy ze dne 19. ledna a 9. února 2011 předala Komise tyto připomínky španělským orgánům a poskytla jim příležitost reagovat. Španělské orgány tak učinily dopisy ze dne 22. února a 14. března 2011.

(6) V průběhu řízení se konalo několik schůzek: mezi Komisí a španělskými orgány ve dnech 11. a 12. dubna 2011, mezi Komisí a společností Astra dne 14. dubna 2011, mezi Komisí a společností Abertis dne 5. května 2011 a mezi Komisí a sdružením UTECA dne 5. července 2011. Poté, co Španělsko zaslalo z vlastního podnětu několik vysvětlujících dopisů, včetně připomínek autonomní oblasti Baskicko ze dne 24. února 2011, byla Španělsku dopisem ze dne 14. února 2012 zaslána formální žádost o informace. Poté, co byla prodloužena lhůta pro zaslání odpovědi, odpověděly španělské orgány dopisem ze dne 16. dubna, přičemž následně svou odpověď doplnily dopisy z 15., 19. a 25. června 2012. Vzhledem k tomu, že část informací stále chyběla, zaslala Komise dne 9. srpna 2012 žádost o poskytnutí doplňujících informací. Po prodloužení lhůty odpověděly španělské orgány dopisem ze dne 10. října 2012 a svou odpověď následně doplnily dopisem ze dne 30. října 2012.

(7) Kromě toho společnost Abertis poskytla z vlastního podnětu dodatečné informace dopisy ze dne 22. června 2011 a 25. července 2012. Společnost Astra poskytla další informace dopisy ze dne 21. července 2011, 16. května 2011, 8. září 2011 a 11. listopadu 2011; všechny uvedené písemnosti byly zaslány španělským orgánům k vyjádření.

(8) Dne 19. června 2013 přijala Komise rozhodnutí 2014/489/EU ([10]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2013“) v souladu s článkem 7 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([11]). Článek 1 rozhodnutí z roku 2013 stanovil, že státní podpora, kterou Španělsko v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU poskytlo provozovatelům platformy pozemního vysílání pro účely instalace, údržby a provozování sítě digitálního pozemního vysílání (dále jen „DTT“) v oblasti II, je neslučitelná s vnitřním trhem, vyjma podpory, která byla poskytnuta v souladu s kritériem technologické neutrality. Článek 3 rozhodnutí z roku 2013 nařídil povinnost vymáhat od provozovatelů DTT navrácení této neslučitelné podpory bez ohledu na to, zda byli přímými či nepřímými příjemci této podpory.

([7]) Rozhodnutí Komise 2010/C 335/08 ze dne 29. září 2010 (Úř. věst. C 335, 11.12.2010, s. 8).

([8]) Rozhodnutí Komise 2010/C 337/07 ze dne 29. září 2010 (Úř. věst. C 337, 14.12.2010,s. 17).

([9]) Kromě připomínek podaných v této věci předložila Kastilie-La Mancha následně i připomínky k věci C 24/2010.

([10]) Rozhodnutí Komise 2014/489/EU ze dne 19. června 2013 o státní podpoře SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech (kromě oblasti Kastilie-La Mancha) (Úř. věst. L 217, 23.7.2014, s. 52).

([11]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

(9) Na základě přijetí rozhodnutí z roku 2013 pomohly útvary Komise Španělsku vypracovat vzor pro technologicky neutrální výběrová řízení. Vzor byl dokončen dne 14. října 2014. Útvary Komise poskytly Španělsku lhůtu do 31. října 2014, aby všechny dotčené autonomní oblasti a všechna dotčená autonomní města na základě tohoto vzoru uspořádaly nová technologicky neutrální výběrová řízení. Tato podmínka nebyla splněna, jak je popsáno v oddíle 2.3.

(10) Španělsko a někteří příjemci podali k Tribunálu několik žalob na neplatnost rozhodnutí z roku 2013. Dne 26. listopadu 2015 Tribunál všechny tyto žaloby zamítl a rozhodnutí z roku 2013 potvrdil ([12]). Proti rozsudkům Tribunálu bylo následně podáno odvolání k Soudnímu dvoru. Kasační opravné prostředky, které podaly Španělsko, Baskicko a Itelazpi, Katalánsko a CTTI, Navarra de Servicios y Tecnologías a Cellnex Telecom a Cellnex Telecom a Retevisión, byly Soudním dvorem zamítnuty ([13]). Dne 20. prosince 2017 v návaznosti na kasační opravný prostředek, který podaly autonomní oblast Galicie a společnost Retegal, Soudní dvůr zrušil jak odpovídající rozsudek Tribunálu ([14]), tak rozhodnutí z roku 2013 ([15]) z toho důvodu, že Komise neuvedla žádné důvody týkající se selektivity dotčeného opatření.

(11) Na základě zrušení rozhodnutí z roku 2013 předložila společnost Astra z vlastního podnětu několik dopisů (ze dne 22. a 30. ledna 2018, 29. května 2018, 15. června 2018 a 11. ledna 2019), v nichž vyjádřila své stanovisko k důsledkům zrušení. V průběhu šetření se z podnětu stran uskutečnilo několik schůzek: dne 28. června 2018 mezi Komisí a společností Cellnex, dne 19. září 2018 mezi Komisí a společností Astra a dne 16. října 2018 mezi Komisí a Španělskem. Dne 31. října 2018 předložilo Španělsko přehled výběrových řízení a dalších opatření provedených autonomními oblastmi na základě rozhodnutí z roku 2013. Dopisem ze dne 14. prosince 2018 požádala Komise Španělsko o další informace. Španělsko poskytlo dodatečné informace dne 19. února 2019. Dne 19. března téhož roku zaslalo Španělsko Komisi dopis Baskicka ze dne 4. února 2019. Dne 4. dubna 2019 zaslala Komise Španělsku žádost o informace, na kterou Španělsko odpovědělo dne 10. května 2019. Dne 26. dubna 2019 zaslala Komise další žádosti o informace, v nichž vyzvala Španělsko a podniky Itelazpi, Cellnex, Retevisión, CTTI, Navarra de Servicios y Tecnología S.A., Retegal a Astra, aby se vyjádřily k selektivitě opatření, a to s ohledem na rozsudek Soudního dvora ve věci C-70/16 P. Společnost Astra odpověděla na žádost o informace dne 27. května 2019, zatímco Cellnex a Itelazpi předložily svou odpověď dne 13. června 2019. Španělsko na tuto žádost o informace odpovědělo dne 14. června 2019. Dne 1. října 2020 zaslala Komise španělským orgánům žádost o informace, v níž požádala o aktualizované informace po rozhodnutí z roku 2013. Španělsko na tuto žádost o informace odpovědělo dne 19. října 2020 a 5. února 2021.

2. **PODROBNÝ POPIS PODPORY**

2.1. **Souvislosti**

2.1.1. *Stížnost*

(12) Stěžovatel je provozovatelem platformy satelitního vysílání. Společnost SES ASTRA (dále jen „Astra“), založená v roce 1985 pod názvem Société Européenne des Satellites (SES), byla prvním soukromým provozovatelem satelitního vysílání v Evropě. Společnost Astra provozuje satelitní systém ASTRA (Sistema de Satélites ASTRA), který nabízí širokou škálu variant vysílání a širokopásmového připojení pro zákazníky v Evropě i mimo ni. Zajišťuje vysílání rozhlasových a televizních programů přímo do milionů domácností a poskytuje připojení k internetu a síťové služby orgánům veřejné správy, velkým podnikům, malým a středním podnikům i soukromým subjektům.

([12]) Rozsudky Tribunálu, Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI v. Komise, T-465/13, ECLI:EU:T:2015:900; Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi v. Komise, T-462/13, ECLI:EU:T:2015:902; Španělsko v. Komise, T-461/13, ECLI:EU:T:2015:891; Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise, T-463/13 a T-464/13, ECLI:EU:T:2015:901; Navarra de Servicios y Tecnologías v. Komise, T-487/13, ECLI:EU:T:2015:899; Abertis Telecom a Retevisión I v. Komise, T-541/13, ECLI:EU:T:2015:898.

([13]) Viz rozsudky Soudního dvora, Španělsko v. Komise, C-81/16 P, ECLI:EU:C:2017:1003, a Comunidad Autónoma del País Vasco a další v. Komise, spojené věci C-66/16 P až C-69/16 P, ECLI:EU:C:2017:999.

([14]) Rozsudky Tribunálu, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise, T-463/13 a T-464/13, ECLI:EU:T:2015:901.

([15]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise, C-70/16 P, ECLI:EU:C:2017:1002, viz zejména body 57 a 63.

(13) Astra ve své stížnosti tvrdí, že opatření, která přijala vláda a autonomní oblasti ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, porušují zásadu technologické neutrality, neboť zavádějí pozemní vysílání jakožto jediný způsob digitalizace. Astra poukazuje zvláště na případ autonomní oblasti Kantábrie. Ve výběrovém řízení na rozšíření digitálního televizního vysílání na celé území Kantábrie, které bylo vyhlášeno v lednu 2008, vybrala regionální vláda Kantábrie společnost Astra, aby prostřednictvím své platformy zajistila přenos na otevřených kanálech. V listopadu 2008 však regionální vláda tuto smlouvu vypověděla. Astra uvádí, že orgány vypověděly smlouvu až poté, co byly informovány o tom, že ústřední vláda zamýšlí financovat zlepšení analogové pozemní sítě. V dopise kantábrijských orgánů ze dne 7. listopadu 2008 je skutečně vysvětleno, že důvodem vypovězení smlouvy byla skutečnost, že ústřední vláda mezitím přijala několik rozhodnutí, která se týkala rozšíření digitálního televizního vysílání na celé území Španělska ([16]). Případ Kantábrie by tedy dokazoval zaprvé to, že společnost Astra byla schopna na daném trhu soutěžit, a zadruhé to, že rozhodnutí přijatá ústřední vládou tuto soutěž znemožnila.

2.1.2. *Odvětví*

(14) Případ se týká odvětví televizního vysílání, v němž působí značné množství hospodářských subjektů na různých úrovních řetězce produktů v oblasti vysílacích služeb.

(15) „Subjekty televizního vysílání“ jsou provozovatelé televizních kanálů, kteří získávají televizní obsah, nebo vytvářejí svůj vlastní obsah a rozdělují je mezi jednotlivé kanály. Tyto kanály jsou následně zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím různých platforem (např. satelitní platformy, platformy digitálního pozemního vysílání, kabelové platformy nebo platformy internetového televizního vysílání). Ve Španělsku má zákonodárce za to, že služby televizního vysílání představují veřejnou službu, a proto je poskytují jak subjekty televizního vysílání ve vlastnictví státu (Radiotelevisión Española, RTVE), tak i soukromé subjekty, které působí na základě státní licence ([17]). Takzvané „otevřené kanály“ jsou televizním divákům přístupné zdarma. Aby mohli obyvatelé tuto veřejnou službu skutečně využívat, právní předpisy zavádějí povinnost minimálního pokrytí, a to pokud jde jak o vysílání svěřené veřejným subjektům televizního vysílání, tak i o soukromé koncesionáře. Veřejné subjekty televizního vysílání jsou tedy povinny zajistit pokrytí pro nejméně 98 % obyvatel Španělska a soukromé subjekty nejméně pro 96 % obyvatel. Celostátní subjekty televizního vysílání ve Španělsku nemají k dispozici celostátní síť televizního vysílání, a proto uzavírají smlouvy s provozovateli platforem, aby mohly vysílat své obsahy a plnit své povinnosti týkající se pokrytí.

(16) „Provozovatelé platforem“ (nebo provozovatelé sítí) ([18]) jsou soukromé subjekty nebo subjekty s veřejnou kontrolou, které využívají nezbytnou infrastrukturu (například zajišťují přenos a šíření signálu) s cílem nabídnout veřejnosti kanály, které vytvořily subjekty televizního vysílání. Provozovatelé platforem mohou rovněž zřídit nezbytnou infrastrukturu a poskytovat telekomunikační zařízení. V počátcích odvětví televizního vysílání existovala pouze platforma pro analogové pozemní vysílání. Rozvoj technologií umožnil postupné pronikání dalších platforem na trh, a sice konkrétně: platforma satelitního vysílání, platforma kabelového vysílání a v poslední době také internetové televizní vysílání ([19]), které pro přenos televizního signálu využívá širokopásmového připojení.

(17) „Dodavatelé telekomunikačních zařízení“ jsou výrobci nebo zřizovatelé částí infrastruktur a zařízení nezbytných k vybudování jednotlivých platforem.

(18) V rámci pozemního televizního vysílání je televizní signál přenášen z televizního studia do vysílacího střediska (ústředí), jehož vlastníkem bývá zpravidla provozovatel sítě, který se stará i o provoz tohoto střediska. Signál se poté přenáší a šíří z vysílacího střediska (ústředí) do středisek televizního vysílání, která řídí provozovatel sítě (např. stožáry); někdy je signál přenášen prostřednictvím satelitu. Nakonec se signál přenáší z vysílacích středisek do

([16]) Společnost Astra podala proti vypovězení smlouvy žalobu k soudu prvního stupně v Santanderu (řízení č. 1728/2009), který dne 23. prosince 2011 uložil orgánům Kantábrie nahradit škodu, kterou Astra utrpěla neoprávněným vypovězením smlouvy. Soud neshledal žádné porušení smlouvy ze strany společnosti Astra, které by odůvodňovalo její vypovězení. Soud měl za to, že jedním z důvodů vypovězení smlouvy bylo rozhodnutí ústřední vlády týkající se rozvoje celostátní strategie v oblasti digitálního pozemního vysílání. Viz rozsudek soudu prvního stupně v Santanderu 000313/2011.

([17]) Součástí koncese je také přidělení frekvence pro pozemní televizní vysílání.

([18]) Výrazy „provozovatelé platforem“ a „provozovatelé sítí“ mají v textu rozhodnutí tentýž význam.

([19]) Výraz „televize přes internetový protokol“ označuje systémy, které přenášejí televizní signály a videosignály prostřednictvím elektronických komunikačních sítí s využitím internetového protokolu.

domácností. Má-li být pozemní analogová síť digitalizována, je třeba nahradit pozemní vysílače. Vzhledem k tomu, že digitální signál má však nižší dosah než analogový a pro rozvoj nových technologií je tedy nutná větší hustota sítě, v některých případech lze stejné nebo širší pokrytí zajistit pouze za předpokladu, že budou zřízena další vysílací střediska.

(19) V rámci satelitního televizního vysílání je signál vysílán do vysílacího střediska (ústředí), odkud je přenášen na satelit, který jej pak přenáší do domácností. Jinou možností, pokud je televizní studio vybaveno příslušným zařízením, je nejprve vysílat signál z televizního studia přímo na satelit. Televizní diváci musí mít k dispozici parabolickou anténu a dekodér. Aby mohlo být v rámci jednoho regionu rozšířeno pokrytí satelitním vysíláním, je zapotřebí, aby bylo zmíněné pozemní zařízení instalováno v bydlišti zákazníka.

(20) Z hlediska zeměpisného pokrytí je platforma satelitního vysílání schopna pokrýt téměř 100 % španělského území, zatímco platforma pozemního vysílání přibližně 98 %.

2.1.3. *Souvislosti*

(21) Opatření, které je předmětem tohoto řízení, musí být přezkoumáno v kontextu digitalizace televizního vysílání, kterou zajišťovaly či zajišťují platformy pozemního vysílání, satelitního vysílání a kabelového vysílání. Ve srovnání s analogovým vysíláním je digitalizované vysílání výhodnější tím, že má větší přenosovou kapacitu díky tomu, že účinněji využívá pásmo rádiových vln. Přechod k digitální technologii má význam zejména v případě pozemního televizního vysílání, které disponuje pouze omezeným spektrem kmitočtů. Naopak výhodou satelitního vysílání je využití zcela odlišného kmitočtového pásma, v němž je k dispozici dostatek kmitočtů.

(22) Přechod od analogového na digitální vysílání uvolnil velkou a kvalitní část pásma rádiových vln, což je známo jako „digitální dividenda“, která zůstane volná pro rozvoj služeb elektronické komunikace. Tato digitální dividenda, a zejména pak pásmo 790–862 MHz (dále jen „pásmo 800 MHz“), může podpořit odvětví elektronických komunikací, do značné míry ovlivnit konkurenceschopnost a růst a přinést celou řadu sociálních a kulturních výhod ([20]).

(23) „Digitální dividendu“ lze vytvořit buď přechodem od platformy pozemního vysílání na jinou platformu, nebo přechodem od analogového pozemního vysílání na vysílání digitální. Možný je i kombinovaný způsob, který sloučí různé platformy ([21]).

(24) V případě pozemního vysílání však nadále existují problémy způsobené nedostatkem kmitočtů, a to dokonce i po provedení digitalizace. Tento krajní případ lze doložit na skutečnosti, že krátce poté, co byl v dubnu 2010 uskutečněn přechod od analogového televizního vysílání na digitální, musela španělská vláda přidělit subjektům televizního vysílání, které vysílaly v pásmu 800 MHz, jiné kmitočtové pásmo. Přesuny multiplexů DTT přidělených jednotlivým subjektům televizního vysílání s sebou nesly dodatečné náklady a další státní podpory, které Komise považovala za neslučitelné ([22]). Španělsko kromě toho podporuje liberalizaci pásma 700 MHz pro služby

([20]) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Digitální dividenda, zdroj sociálních přínosů a hospodářského růstu“ (KOM(2009) 586 v konečném znění) doporučilo členským státům, aby k určitému dni dohodnutému na úrovni EU přestaly využívat pásmo 800 MHz pro vysílací služby s vysokým vysílacím výkonem a plně provedly rozhodnutí EU o technické harmonizaci.

([21]) Viz například v případě Francie státní podpora N 666/2009: Změna režimu podpor na DTT (věc N 111/2006), v případě Slovenska státní podpora N671/2009: Přechod na digitální televizní vysílání na Slovensku a v případě Španělska státní podpora 28685 (2011 (NN)): Příjem digitální televize v Kantábrii. Dále je třeba uvést, že ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, které jsou předmětem tohoto řízení (tzv. oblast II), není pro zajištění televizního signálu vždy použitelná platforma digitálního pozemního vysílání, a proto bylo v některých oblastech zvoleno satelitní vysílání.

([22]) Viz rozhodnutí Komise (EU) 2016/2395 ze dne 5. srpna 2016 o státní podpoře SA.32619 (2012/C (ex 2011/N)) oznámené Španělským královstvím k odškodnění některých nákladů na uvolnění digitální dividendy (Úř. věst. L 361, 31.12.2016, s. 1).

pozemního televizního vysílání poskytováním kompenzací domácnostem a poskytovatelům televizních služeb. Na jedné straně opatření poskytuje vlastníkům bytových domů náhradu nákladů, které jim vzniknou v souvislosti s přizpůsobením televizních přijímačů. Celkový rozpočet činí 150 milionů EUR. Na druhé straně opatření poskytuje soukromým poskytovatelům televizních služeb vyrovnávací platbu za náklady, které jim vzniknou v souvislosti s přizpůsobením vysílacích systémů. Celkový rozpočet činí 10 milionů EUR ([23]).

(25) Co se týče televizního vysílání, digitální pozemní vysílání by mohlo být v budoucnu nahrazeno širokopásmovou technologií, neboť lze očekávat, že sítě nové generace (NGA) se stanou hlavní přenosovou technologií. Ve Španělsku však v tuto chvíli není zeměpisné pokrytí sítěmi NGA úplné.

(26) V současné době existují ve Španělsku čtyři platformy televizního vysílání: DTT (technologie digitálního pozemního vysílání (DVB-T)), satelitního vysílání (DVB-S), kabelového vysílání (DVB-C) a internetového televizního vysílání. DTT představuje základní platformu pro veřejné i soukromé otevřené kanály ve Španělsku ([24]). Hlavním provozovatelem pozemní sítě je společnost Abertis, která vykonává také kontrolu nad provozovatelem satelitu Hispasat. Kromě toho existuje několik místních provozovatelů telekomunikačních sítí, kteří zajišťují přenos signálů DTT a zpravidla jsou napojeni na celostátní síť, kterou provozuje Cellnex. Placené televizní kanály jsou zpravidla poskytovány prostřednictvím satelitního, kabelového nebo internetového vysílání. Hlavními provozovateli satelitů jsou Astra a Hispasat.

(27) S cílem zvládnout proces digitalizace a s ohledem na přechod od analogového televizního vysílání na digitální přijalo Španělsko v období 2005–2009 několik opatření týkajících se pozemní sítě, jež jsou popsána v oddílu 2.2. Španělské ústřední orgány rozdělily španělské území do tří různých oblastí:

— Oblast I: Zahrnuje převážnou většinu španělského obyvatelstva; v této oblasti nesou náklady na přechod subjekty televizního vysílání (96 % obyvatel pro soukromé subjekty vysílání a 98 % pro subjekty veřejnoprávního vysílání). Vzhledem k tomu, že náklady hradily subjekty televizního vysílání, státní podpora nebyla nutná. Přechod z analogového na digitální pozemní televizní vysílání s sebou nese náklady pro spotřebitele, neboť si musí pořídit televizi s integrovaným digitálním tunerem nebo dekodér DTT ([25]).

— Oblast II: Méně urbanizované a vzdálené oblasti, kde žije 2,5 % obyvatel, kteří dříve přijímali veřejné a soukromé kanály prostřednictvím pozemního analogového televizního vysílání. Přechod na digitální technologii nicméně vyžaduje zdokonalení stávajících vysílacích středisek i výstavbu nových, proto bylo nezbytné vynaložit značné investice do pozemní sítě. Subjekty televizního vysílání neměly dostatečný obchodní zájem na poskytování služeb v oblasti II, a odmítly tedy nést náklady na digitalizaci. Španělské orgány proto zavedly režim veřejných podpor, který je předmětem tohoto řízení a jehož cílem bylo zlepšení stávajících vysílacích středisek a výstavba nových, aby se zajistilo, že obyvatelé, kteří až dosud přijímali veřejné a soukromé kanály prostřednictvím pozemního analogového vysílání, budou moci kanály nadále přijímat prostřednictvím DTT. Tento proces byl označován jako „rozšíření pokrytí DTT“ (tzn. rozšíření pokrytí DTT nad rámec toho, co je povinné pro komerční subjekty televizního vysílání). Stejně jako v oblasti I představuje přechod na digitální pozemní televizní vysílání v oblasti II náklady pro spotřebitele, neboť si musí pořídit televizi s integrovaným digitálním tunerem nebo dekodér DTT.

— Oblast III: V této oblasti není z topografických důvodů možné poskytovat služby televizního vysílání prostřednictvím pozemní platformy, a proto jsou poskytovány prostřednictvím satelitu. Vysílání televizního signálu pro otevřené kanály zajišťuje v oblasti III satelit Hispasat. Skutečnost, že jsou služby televizního vysílání poskytovány prostřednictvím satelitu, zvyšuje náklady spotřebitelů, neboť ti jsou nuceni si pořídit parabolické antény a dekodéry.

([23]) Komise tato opatření posoudila a přijala rozhodnutí nevznášet námitky podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU v rozhodnutí o státní podpoře SA.51079 (2018/N) ze dne 12. dubna 2019: Španělsko, podpora na příjem audiovizuálního vysílání bytových domů (Úř. věst. C 194, 7.6.2019, s. 1) a v rozhodnutí o státní podpoře SA.51080 ze dne 2. srpna 2019: Španělsko, podpora na audiovizuální vysílání poskytovatelů audiovizuálních služeb (Úř. věst. C 303, 6.9.2019, s. 1).

([24]) Přibližně 30 regionálních kanálů a 26 vnitrostátních otevřených kanálů.

([25]) Existence těchto nákladů je uznána ve studii Itelazpi z roku 2015 a ve studii Itelazpi z roku 2019, kterou podnik Itelazpi předložil dne 13. června 2019.

2.2. **Popis podpory**

(28) Režim, který je předmětem tohoto řízení, se opírá o složitý systém právních ustanovení, který španělské ústřední orgány zaváděly od roku 2005. Na základě těchto ustanovení státní podporu určenou na instalaci DTT v oblasti II v období 2008–2009 přidělovaly autonomní oblasti a obce, jež příjemcům poskytovaly finanční prostředky z celostátního rozpočtu i z vlastních rozpočtů. Autonomní oblasti kromě toho od roku 2009 průběžně poskytovaly podporu na údržbu a provozování sítí v oblasti II.

(29) Prvním právním předpisem přijatým pro účely přechodu na technologii digitálního televizního vysílání byl zákon č. 10/2005 ze dne 14. června 2005 ([26]). Poukázal na potřebu podpořit přechod od analogové technologie na technologii digitálního pozemního vysílání, a požadoval, aby vláda přijala vhodná opatření k zajištění tohoto přechodu.

(30) Na základě tohoto pověření přijala rada ministrů královské nařízení č. 944/2005, jehož prostřednictvím schválila celostátní technický plán, podle něhož mělo být analogové televizní vysílání ukončeno do 3. dubna 2010.

(31) Tento celostátní technický plán vyžadoval, aby soukromé subjekty televizního vysílání do uvedeného data dosáhly pokrytí pro 96 % obyvatel ve svých příslušných oblastech pokrytí ([27]), zatímco veřejné subjekty televizního vysílání měly ve svých příslušných oblastech pokrytí ke stejnému datu dosáhnout pokrytí pro 98 % obyvatel.

(32) V oblasti I byly subjekty televizního vysílání povinny zajistit výše uvedené procentní podíly pokrytí prostřednictvím digitálního pozemního vysílání a nést přitom náklady na digitalizaci. Státní podpora tudíž nebyla v této oblasti nutná.

(33) Co se týče oblastí II a III, dvanácté dodatkové ustanovení celostátního technického plánu počítalo s možností, že místní a regionální orgány rozšíří pokrytí tak, aby dosáhly na 96 % až 100 % obyvatel. Celostátní technický plán v této souvislosti výslovně odkazuje na digitální pozemní televizní vysílání (DTT) a zavádí šest podmínek, za kterých mohou místní orgány toto rozšíření pokrytí provést. V podmínce e) se stanoví, že místní zařízení musí být v souladu s celostátním technickým plánem digitálního pozemního televizního vysílání.

(34) Poté rada ministrů dne 7. září 2007 schválila celostátní plán přechodu na digitální pozemní televizní vysílání (dále jen „plán přechodu“ ([28])), kterým se prováděl celostátní technický plán. Podle plánu přechodu bylo území Španělska rozděleno na devadesát technických projektů přechodu ([29]) a pro každý z těchto projektů bylo stanoveno nejzazší datum ukončení analogového vysílání.

(35) Dne 29. února 2008 přijalo Ministerstvo průmyslu, cestovního ruchu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) rozhodnutí, které mělo zajistit zlepšení telekomunikačních infrastruktur a zavést kritéria a způsoby rozdělení finančních prostředků, které byly určeny na opatření zaměřená na rozvoj informační společnosti v rámci plánu Avanza z roku 2008 ([30]). Tímto rozhodnutím byl schválen rozpočet ve výši 558 milionů EUR, který byl zčásti určen na rozvoj širokopásmového připojení a zčásti na digitalizaci televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, jichž se netýkaly povinnosti, které zákon ukládal komerčním subjektům televizního vysílání ([31]). Digitalizace v této oblasti byla zpravidla označována jako „rozšíření pokrytí“. Pro účely jejího provedení bylo později podepsáno několik dodatků k platným rámcovým smlouvám z roku 2006 ([32]) mezi

([26]) Viz poznámka pod čarou č. 3.

([27]) Královské nařízení č. 944/2005 stanovilo pro soukromé subjekty televizního vysílání povinnost 95% pokrytí. Tato povinnost pokrytí byla v roce 2010 zvýšena na 96 % královským nařízením č. 365/2010.

([28]) http://www.televisiondigital.es/Documents/PlanNacionalTransicionTDT.pdf.

([29]) Klasifikovány následně ve fázích I, II a III.

([30]) Usnesení Státního sekretariátu pro telekomunikace a informační společnost ze dne 29. února 2008, kterým se zveřejňuje rozhodnutí rady ministrů, kterým se formálně schvalují kritéria pro rozdělování a výsledný způsob rozdělení prostředků pro rok 2008, jež byly určeny k financování opatření zaměřených na rozvoj informační společnosti v rámci plánu Avanza schválených na odvětvové konferenci o telekomunikacích a informační společnosti. Španělský Úřední věstník (BOE) č. 57, 6.3.2008; http://www.boe.es/boe/dias/2008/03/06/pdfs/A13832-13834.pdf.

([31]) Orgány regionální správy byly pověřeny přijetím rozhodnutí pro účely rozdělení finančních prostředků na rozvoj širokopásmového připojení a digitalizace televizního vysílání v oblasti II.

([32]) Rámcové smlouvy mezi ministerstvem a autonomními oblastmi byly podepsány v roce 2006 v rámci plánu Avanza.

ministerstvem a autonomními oblastmi, a to v období od července do listopadu 2008 (dále jen „dodatky k rámcovým smlouvám z roku 2006“). Tyto dodatky byly zveřejněny ve španělském Úředním věstníku zvlášť pro každou autonomní oblast. Dodatky k rámcovým smlouvám z roku 2006 se řídí stejným vzorem pro všechny autonomní oblasti s několika drobnými rozdíly. Dodatky k rámcovým smlouvám z roku 2006 odkazují na plán Avanza, plán přechodu a královské nařízení č. 944/2005, kterým se přijímá celostátní technický plán digitálního pozemního vysílání. Ze znění většiny těchto smluv vyplývá, že jedinou technologií, která má být financována, je technologie digitálního pozemního vysílání. Na základě těchto smluv převedlo ministerstvo finanční zdroje na všechny autonomní oblasti, které se zavázaly, že veškeré ostatní náklady na toto opatření pokryjí z vlastních rozpočtů. Uvedené dodatky rovněž ukládaly místním orgánům povinnost plnit dvanácté dodatkové ustanovení celostátního technického plánu.

(36) V téže době, a sice dne 17. října 2008, udělila rada ministrů povolení k přidělení 8,72 milionu EUR pro účely rozšíření a dokončení pokrytí DTT v rámci projektů přechodu, které měly být dokončeny během první poloviny roku 2009, tedy v první fázi uskutečnění plánu přechodu. K přidělení finančních prostředků došlo na základě podepsání devíti rámcových smluv mezi ministerstvem a autonomními oblastmi v prosinci 2008 (dále jen „rámcové smlouvy z roku 2008“). Tyto smlouvy se týkají výše uvedených finančních prostředků ve výši 8,72 milionu EUR a byly nazvány „Rámcová smlouva o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, cestovního ruchu a autonomní oblastí […] za účelem provádění celostátního plánu přechodu k DTT“ (Convenio marco de colaboración, entre el Ministerio de Industria, Turismo y Comercio y la Comunidad Autónoma de […], para el desarrollo del Plan Nacional de Transición a la TDT). Obsahují seznam činností, které budou orgány ústřední a regionální správy financovat, aby zajistily takové pokrytí digitálním televizním vysíláním, jaké odpovídá stávajícímu analogovému pokrytí. Tyto činnosti souvisí se zaváděním digitálního pozemního televizního vysílání.

(37) Dne 23. února 2009 bylo přijato královské nařízení s mocí zákona č. 1/2009 o naléhavých opatřeních v oblasti telekomunikací ([33]). Královské nařízení s mocí zákona č. 1/2009 potvrzuje, že se předpokládá rozšíření pokrytí v oblasti II výhradně prostřednictvím digitální pozemní technologie. Článek 2 tohoto královského nařízení s mocí zákona doplňuje do zákona č. 10/2005 nové ustanovení, které stanoví: „Přístup k výše uvedeným kanálům vysílaným systémem (systémy) satelitního vysílání se omezí na občany, kteří žijí v oblastech, kde po přechodu na digitální pozemní televizní vysílání nebude na státní úrovni pokrytí službou digitálního pozemního televizního vysílání existovat“. V preambuli uvedeného nařízení se dále uvádí, že rozšíření pokrytí v oblasti II financované orgány musí být prováděno výhradně prostřednictvím technologie digitálního pozemního vysílání. Jinými slovy, královské nařízení s mocí zákona vychází z toho, že v oblastech I a II se využívá pouze technologie pozemního vysílání ([34]).

(38) Dne 29. května 2009 schválila rada ministrů kritéria pro rozdělení 52 milionů EUR určených k financování opatření přechodu na DTT, z nichž mělo být financováno rozšíření pokrytí v rámci projektů prováděných ve fázích II a III plánu přechodu ([35]). Podle rozhodnutí rady ministrů byla zavedena přímá vazba na plán přechodu, neboť bylo uvedeno, že „aby bylo dosaženo cíle vymezeného celostátním plánem přechodu na DTT, a sice toho, aby pokrytí službami DTT odpovídalo stávajícímu pokrytí službami pozemního televizního vysílání prostřednictvím analogové technologie, je nutná veřejná finanční spolupráce“ a že „tato spolupráce bude zajištěna způsobem vymezeným v celostátním plánu přechodu na digitální pozemní vysílání“.

([33]) Královské nařízení s mocí zákona č. 1/2009 ze dne 23. února 2009 o naléhavých opatřeních v oblasti telekomunikací (Real Decreto-ley 1/2009, de 23 de febrero, de medidas urgentes en materia de telecomunicaciones). Španělský Úřední věstník (BOE) č. 47, 24.2.2009; https://www.boe.es/eli/es/rdl/2009/02/23/1.

([34]) Preambule královského nařízení s mocí zákona č. 1/2009 uvádí: *„Prostřednictvím satelitních systémů se tedy pokrytí kanály digitálního pozemního televizního vysílání na celostátní úrovni rozšiřuje, pokud jde o oblasti, v nichž žijí občané, pro které nebude zajištěno pokrytí uvedenými kanály televizního vysílání, jakmile budou splněny závazky dosáhnout pokrytí pro 96 % obyvatel prostřednictvím soukromých provozovatelů služeb digitálního pozemního televizního vysílání na celostátní úrovni a pro 98 % obyvatel prostřednictvím španělské společnosti pro rozhlasové a televizní vysílání a bude rozšířeno pokrytí prostřednictvím orgánů veřejné správy nad rámec uvedených procent obyvatelstva. Odhaduje se, že tato povinnost dodatečného rozšíření pokrytí pomocí satelitních systémů zajistí pokrytí přibližně pro 1,5 % obyvatel, kteří žijí v odlehlých a izolovaných oblastech země, jejichž pokrytí pozemními televizními vysílači předpokládá neúměrné náklady.*

([35]) Usnesení Státního sekretariátu pro telekomunikace a informační společnost ze dne 24. června 2009, kterým se zveřejňuje rozhodnutí rady ministrů ze dne 29. května 2009, kterým se formálně schvalují kritéria pro rozdělování a výsledný způsob rozdělení prostředků pro rok 2009, jež byly určeny k financování opatření zaměřených na přechod na digitální pozemní televizní vysílání a opatření v rámci plánu AVANZA schválených na odvětvové konferenci o telekomunikacích a informační společnosti. Španělský Úřední věstník (BOE) č. 159, 2.7.2009; http://www.boe.es/boe/dias/2009/07/02/pdfs/BOE-A-2009-10972.pdf.

(39) V období od října do prosince 2009 byly ve španělském Úředním věstníku zveřejněny dodatky k rámcovým smlouvám z roku 2008 (uvedeným v 36. bodě odůvodnění), které se týkaly i financování rozšíření pokrytí ve fázích II a III plánu přechodu. V těchto dodatcích se vymezuje význam pojmu „opatření k rozšíření pokrytí“, přičemž se výslovně odkazuje pouze na technologii pozemního vysílání (přestože ostatní technologie nejsou formálně vyloučeny) ([36]).

(40) Po zveřejnění rámcových smluv z roku 2008 a výše popsaných dodatků ([37]) přistoupily vlády autonomních oblastí k dokončení rozšíření. Za tímto účelem buď samy uspořádaly veřejná výběrová řízení, nebo úkolem rozšíření a/nebo uspořádání výběrového řízení pověřily veřejný podnik. Na schvalování dotací se zčásti podílelo ministerstvo, a proto byly financovány ze státního rozpočtu (viz 35. až 38. bod odůvodnění) a částečně přímo samotnými autonomními oblastmi. Tyto oblasti pověřovaly v některých případech zajištěním rozšíření také obce.

(41) Pravidlem výběrových řízení týkajících se rozšíření bylo, že podnik, jemuž byla zakázka zadána, byl pověřen úkolem zajistit (a často i vybudovat) funkční síť DTT. Bylo proto nutné uskutečnit práce, mezi něž patří navržení a nákres sítě, přenos signálu, instalace sítě a dodání nezbytného zařízení. Výběrová řízení zaměřená na rozšíření pokrytí obvykle zahrnovala – kromě zakázky na dodávku funkční sítě DTT – i dodávku nezbytného zařízení (a v některých případech dodání zařízení bez jakýchkoli nákladů pro provozovatele sítě). Kromě toho výběrová řízení na rozšíření pokrytí často zahrnovala doplňkové smlouvy týkající se digitalizace vysílacích středisek nebo výstavby nových vysílacích středisek (jako například prostory, úpravy, dodávky energie, „přísná údržba“, nájemní smlouvy nebo studie bezpečnosti a ochrany zdraví). Ostatní typy výběrových řízení se týkaly dodání telekomunikačních zařízení a tato řízení se konala v souvislosti s již existujícími sítěmi. Očekávalo se, že podnik, který ve výběrovém řízení uspěl, zlepší tyto sítě zajištěním nezbytného zařízení, tedy konkrétně dodáním a instalací tohoto zařízení a jeho uvedením do provozu.

(42) Orgány, které vyhlašovaly tato výběrová řízení, ve většině případů odkazovaly na technologie pozemního vysílání a DTT, a to buď explicitně, tedy určením předmětu výběrového řízení ([38]), nebo implicitně, tedy popisem technických specifikací nebo popisem zařízení, které má být financováno ([39]). V několika málo případech, v nichž je výslovně zmíněna technologie satelitního vysílání, odkazovaly na parabolické antény pro příjem satelitního signálu u pozemních vysílačů ([40]) nebo na zařízení, která umožňují přístup k digitálnímu televiznímu vysílání v oblasti III ([41]). Jen velmi málo výběrových řízení lze z hlediska technologií považovat za neutrální. Tato technologicky neutrální výběrová řízení byla formulována tak, že navzdory plánům španělské vlády využívat pro rozšíření pokrytí pouze DTT nevylučují jiné technologie než DTT ([42]). Namísto zveřejnění oznámení o výběrovém řízení se některé orgány rozhodly pro jiný způsob rozšíření pokrytí DTT. Například Baskicko poskytlo finanční podporu přímo provozovateli regionální sítě, podniku Itelazpi. Podobné řešení zvolila i Navarra.

([36]) Viz například dodatek pro Andalusii: Usnesení Státního sekretariátu pro telekomunikace a informační společnost ze dne 5. října 2009, kterým se zveřejňuje dodatek k Rámcové smlouvě o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, cestovního ruchu a obchodu a autonomní oblastí Andalusie pro rozvoj celostátního plánu přechodu na DTT. Španělský Úřední věstník (BOE) č. 260, 28.10.2009; http://www.boe.es/boe/dias/2009/10/28/pdfs/BOE-A-2009-17108.pdf.

([37]) V souvislosti s rozšířením pokrytí bylo mezi orgány uzavřeno celkem více než 600 smluv – rámcových smluv, dodatků atd.

([38]) Například: Extremadura, Asturie, Kanárské ostrovy, Katalánsko a Madrid.

([39]) Například: Aragonie.

([40]) Jako v případě autonomních oblastí Aragonie nebo Asturie.

([41]) Extremadura.

([42]) Z 516 výběrových řízení uspořádaných pro všechny regiony kromě Kastilie-La Mancha analyzovala Komise vzorek 82 výběrových řízení. Vzorek zahrnuje všechny autonomní oblasti Španělska kromě Melilly (španělské orgány nepředložily žádné výběrové řízení pro toto autonomní město s tvrzením, že nebyly k dispozici příslušné dokumenty). Z těchto 82 výběrových řízení Komise pouze čtyři označila za technologicky neutrální: tři v oblasti Kastilie a León a jedno v Kantábrii (viz Vláda Kantábrie / Generální ředitelství pro dopravu a komunikace, výběrové řízení na zakázku malého rozsahu „Telekomunikační infrastruktura multiservisní sítě v Herrerias“, spis H12453C60581).

(43) V období let 2008–2009 se do rozšíření pokrytí na oblast II investovalo téměř 163 milionů EUR ze státního rozpočtu (částečně se jednalo o úvěry za zvýhodněných podmínek, jež poskytlo autonomním oblastem ministerstvo ([43])) a 60 milionů EUR z rozpočtů šestnácti autonomních oblastí, jimiž se toto řízení zabývá (všechny kromě oblasti Kastilie-La Mancha). Rozšíření financovaly z vlastních prostředků částkou přibližně 3,5 milionu EUR také obce.

(44) Poté, co bylo pokrytí DTT rozšířeno na oblast II, vyhlašovaly některé autonomní oblasti od roku 2009 jako další krok další výběrová řízení nebo bez výběrového řízení uzavíraly příslušné smlouvy pro účely provozování a údržby zařízení, která byla digitalizována a instalována během fáze rozšíření. Na rozdíl od podpor určených na přechod představují tato posledně jmenovaná opatření trvající podpory. Vzhledem k tomu, že uvedené smlouvy se týkají provozování a údržby sítě pozemního vysílání instalované v oblasti II, rovněž nejsou technologicky neutrální. Celková výše finančních prostředků, které byly prostřednictvím výběrových řízení přiděleny na provozování a údržbu (trvající podpory) v období let 2009–2011, činila nejméně 32,7 milionu EUR.

2.3. **Vývoj situace od roku 2013**

(45) Po přijetí rozhodnutí z roku 2013 zavedly některé autonomní oblasti určité změny, pokud jde o opatření související s provozováním a údržbou *infrastruktury*. Konkrétně 46. až 60. bod odůvodnění:

(46) Veřejný zadavatel v Andalusii vyhlásil dne 12. listopadu 2014 výběrové řízení, jehož cílem bylo, aby telekomunikační služby umožnily příjem vnitrostátních digitálních televizních kanálů, které vysílají otevřeně v určitých zeměpisných oblastech autonomní oblasti Andalusie. Veřejná zakázka byla dne 11. dubna 2017 zadána podniku U.T.E. Andalucía Televisión Digital (Retevisión y Axión Infraestructuras de Telecomunicaciones S.A.). Smlouva byla podepsána dne 9. června 2017.

(47) V Aragonii bylo dne 25. listopadu 2016 vyhlášeno výběrové řízení na poskytování služeb digitálního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech. Veřejná zakázka byla dne 19. května 2017 zadána společnosti Retevisión a smlouva byla podepsána dne 26. června 2017.

(48) Na Baleárských ostrovech bylo výběrové řízení vyhlášeno dne 14. července 2014. Zakázka byla zadána podniku Tradia Telecom S.A. dne 5. listopadu 2014.

(49) Na Kanárských ostrovech bylo dne 28. ledna 2015 vyhlášeno výběrové řízení týkající se služeb televizního vysílání pro celostátní a regionální digitální televizní kanály ve vzdálených a méně urbanizovaných částech autonomní oblasti Kanárské ostrovy (soutěžní dialog). Podle informací poskytnutých španělskými orgány dne 5. února 2021 byla smlouva podepsána v lednu 2020 a služba je v provozu od 3. července 2020.

(50) V Kantábrii bylo dne 13. května 2015 vyhlášeno výběrové řízení na služby vysílání pro digitální televizní kanály ve vzdálených a méně obydlených částech autonomní oblasti. Veřejná zakázka byla dne 2. prosince 2015 zadána společnosti Retevisión a smlouva byla podepsána dne 14. března 2016.

(51) V oblasti Extremadura bylo dne 3. dubna 2015 vyhlášeno výběrové řízení na telekomunikační služby umožňující vysílání a příjem digitálních televizních kanálů v některých částech autonomní oblasti Extremadura. Veřejná zakázka byla dne 30. prosince 2015 zadána společnosti Retevisión a smlouva byla podepsána dne 15. března 2016.

(52) V oblasti Navarra bylo dne 11. listopadu 2014 vyhlášeno výběrové řízení na rozšíření digitálního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech. Dne 28. května 2019 se orgány oblasti Navarra rozhodly zakázku nezadat a od výběrového řízení upustit.

(53) V oblasti La Rioja byl dne 13. listopadu 2014 vyhlášen soutěžní dialog. Podle informací poskytnutých španělskými orgány dne 5. února 2021 řízení probíhá.

([43]) S výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha.

(54) Autonomní oblast Asturie vyhlásila dne 28. prosince 2018 výběrové řízení na společné umístění zařízení ([44]). Veřejná zakázka byla dne 10. ledna 2019 zadána podniku Retevisión. Dne 19. prosince 2018 bylo vyhlášeno výběrové řízení na zajištění služeb údržby. Kromě toho bylo dne 10. prosince 2018 vyhlášeno výběrové řízení na zajištění služeb televizního vysílání v Asturii s využitím zařízení ve vlastnictví Asturie. Podle informací, které španělské orgány poskytly dne 16. ledna 2019, poslední dvě výběrová řízení stále probíhají.

(55) Pokud jde o Galicii, španělské orgány informovaly Komisi, že Galicie nechce financovat provozování a údržbu provozovatelů v oblasti II, a proto neuskuteční žádné nové technologicky neutrální výběrové řízení. Provozování a údržba sítě televizního vysílání provozovateli v oblasti II údajně nespadají do odpovědnosti autonomní oblasti, ale spíše do odpovědnosti obcí.

(56) Španělské orgány informovaly Komisi, že Madrid zahájil výběrové řízení na údržbu zařízení digitálního televizního vysílání. Zakázka byla zadána společnosti Retevisión dne 8. července 2019 a smlouva byla podepsána dne 7. srpna 2019. Pokud jde o oblasti Melilla a Murcie, španělské orgány informovaly Komisi, že se neuskuteční žádné výběrové řízení a že údržbu převezmou obce.

(57) Podle informací předložených Španělskem nevyhlásilo Baskicko v návaznosti na rozhodnutí z roku 2013 výzvu k podávání nabídek a nemá v úmyslu tak učinit. Učinila proto prohlášení o poskytování služeb obecného hospodářského zájmu. Dohoda týkající se služby rozšíření pokrytí televizními kanály v autonomní oblasti Baskicko byla schválena radou guvernérů dne 2. prosince 2014.

(58) Pokud jde o Ceutu, španělské orgány informovaly Komisi, že se nebude konat žádné výběrové řízení, a uvedly, že na jakoukoli platbu za údržbu se budou vztahovat pravidla *de minimis*.

(59) Ve Valencii se v lednu 2017 konalo výběrové řízení na údržbu zařízení. Veřejná zakázka byla zadána společnosti Retevisión v prosinci 2017 a smlouva byla podepsána dne 18. května 2018. Smlouva je omezena na údržbu zařízení a nezahrnuje poskytování služeb preventivní a nápravné údržby.

(60) Pokud jde o Katalánsko, bylo dne 3. srpna 2018 v *Úředním věstníku Evropské unie* vyhlášeno výběrové řízení na vysílání a přenos audiovizuálních signálů s cílem zajistit pokrytí pro obyvatele Katalánska v oblasti II ([45]). V roce 2019 byla uzavřena jednoletá smlouva umožňující prodloužení o další rok.

(61) S ohledem na výše uvedené byla v některých autonomních oblastech původní opatření týkající se podpor na provozování a údržbu přerušena ode dne ukončení původních smluv poté, co vstoupily v platnost smlouvy týkající se nových pozměněných opatření, nebo ode dne, kdy byl zaveden nový právní základ pro trvající podporu na provozování a údržbu (na niž se podle Španělska vztahují pravidla týkající se služeb obecného hospodářského zájmu nebo výjimka *de minimis*).

(62) Právní posouzení nových pozměněných opatření není předmětem tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí nijak nepředjímá posouzení pozměněných opatření podle pravidel pro státní podpory.

2.4. **Důvody zahájení řízení**

(63) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise především uvedla, že popsané opatření zřejmě odpovídá všem kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1 SFEU, a proto by mohlo být považováno za státní podporu.

([44]) Poskytnutí nezbytného fyzického prostoru a technického zařízení pro přiměřené umístění a připojení příslušného vybavení příjemce.
([45]) https://ted.europa.eu/TED/notice/udl?uri=TED:NOTICE:340064-2018:HTML:ES:HTML&tabId=1&tabLang=es

(64) S ohledem na to, že trh v oblasti vysílání je rozdělen na několik úrovní, jsou v rozhodnutí o zahájení řízení uvedeny tři kategorie příjemců státních podpor: i) provozovatelé sítí, ii) dodavatelé telekomunikačních zařízení, kteří se účastní výběrových řízení na dodávky zařízení nezbytných pro rozšíření pokrytí, a iii) subjekty zajišťující vysílání televizních kanálů.

(65) Komise dospěla k předběžnému závěru, že vzhledem k tomu, že tento režim sloužil k financování nákladů na rozšíření platformy DTT, mohl způsobit potenciální či skutečné narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli telekomunikačních zařízení využívajícími různé technologie a mezi provozovateli platforem pro pozemní a satelitní vysílání. Komise dospěla zejména k těmto předběžným stanoviskům (66. až 68. bod odůvodnění):

(66) Mohlo by dojít k narušení hospodářské soutěže mezi různými platformami (pozemní a satelitní), protože předmětem napadeného opatření je digitalizace a instalace *ex novo* středisek pozemního vysílání, aniž by byla zohledněna satelitní technologie.

(67) Napadené opatření by rovněž mohlo narušit hospodářskou soutěž mezi subjekty televizního vysílání. V minulosti platforma pozemního vysílání tradičně hostila subjekty, které vysílají otevřené kanály, a platforma satelitního vysílání zejména subjekty, které vysílají placené kanály nebo kanály s podmíněným přístupem. V době rozhodnutí o zahájení řízení však subjekty, které vysílají otevřené kanály, spouštěly iniciativy placeného televizního vysílání na platformě pozemního vysílání a subjekty vysílající prostřednictvím satelitu usilovaly o přístup k otevřeným kanálům, aby mohly doplnit svou nabídku a aktivněji soutěžit se subjekty, které vysílají otevřené kanály.

(68) Pokud jde o poskytovatele telekomunikačních zařízení, zdálo se, že napadené opatření představuje konkurenční výhodu (v podobě zvýšené poptávky) ve prospěch poskytovatelů tohoto zařízení.

(69) V předběžném posouzení dospěla Komise k závěru, že dané opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a nenašla žádný důvod, proč by mělo být slučitelné s vnitřním trhem, neboť se nedomnívala, že by se na něj mohla vztahovat některá z výjimek.

(70) Pro zjištění dalších podrobností odkazuje toto rozhodnutí na rozhodnutí o zahájení řízení.

3. PRIPOMINKY TRETICH ZUCASTNENÝCH STRAN

3.1. Připomínky společnosti Astra

3.1.1. *Obecná hlediska*

(71) Astra znovu potvrdila své předchozí stanovisko, podle něhož opatření, jejichž cílem bylo uskutečnění přechodu na digitální pozemní vysílání, představovala koordinovaný plán vypracovaný španělskou ústřední vládou a provedený orgány regionální správy. Astra se nicméně domnívá, že i za předpokladu, že by státní podpora určená na rozšíření pokrytí byla navržena, organizována a provedena na regionální úrovni, jednalo by se o podporu protiprávní a neslučitelnou.

(72) V souvislosti s výběrovým řízením konaným v Kantábrii Astra na rozdíl od španělských orgánů trvá na tom, že bylo povinností kantábrijských orgánů získat od subjektů televizního vysílání povolení k tomu, aby jejich kanály mohly být zpřístupněny prostřednictvím platformy satelitního vysílání. Přestože subjekty televizního vysílání zaslaly dopisy v březnu 2008, orgány Kantábrie doporučily ostatním autonomním oblastem satelitní alternativu, pro niž se ony samy rozhodly, v červenci 2008. Pokud by, jak tvrdí Španělsko, neochota subjektů televizního vysílání využívat satelitní platformu byla důvodem k ukončení smlouvy se společností Astra, kantábrijské orgány by nedoporučovaly satelitní řešení jiným autonomním oblastem.

3.1.2. *Existence státní podpory*

(73) Co se týče zvýhodnění provozovatelů sítě, zejména pak společnosti Abertis, Astra tvrdí, že této společnosti bylo jakožto dodavateli telekomunikačních zařízení zadáno přibližně 45 % zakázek na digitalizaci pozemních středisek nacházejících se v oblastech, jichž se týkalo rozšíření pokrytí. Vzhledem k tomu, že společnost Abertis je provozovatelem platformy, mohla díky digitalizaci sítě zlepšit svou obchodní nabídku pro subjekty televizního vysílání, neboť síť DTT může nyní bez dalších nákladů pokrýt téměř 100 % obyvatel, zatímco kdyby nebylo napadené opatření přijato, digitalizace pozemní sítě by pokryla přibližně 96–98 % obyvatel. Společnost Abertis měla být dále zvýhodněna tím, že společnosti Astra, která je jejím hlavním konkurentem jakožto provozovatel alternativní platformy, nebylo umožněno zaujmout strategické postavení na španělském trhu tím, že by vstoupila do oblasti II.

(74) Podle názoru společnosti Astra získala společnost Abertis v důsledku přijatých opatření i další výhody. Zaprvé značný počet pozemních středisek, které společnost Abertis vlastnila i sama skutečně provozovala, těžil z finančních prostředků, které poskytly španělské orgány v rámci zkoumaných opatření. Tak tomu bylo zvláště v případě středisek nacházejících se v oblasti, v níž je RTVE (veřejný subjekt televizního vysílání) povinen poskytovat svůj signál, avšak tatáž povinnost neplatí pro soukromé subjekty televizního vysílání (přibližně 2,5 % obyvatel). Zadruhé Astra tvrdí, že společnost Abertis nepřímo využila státní podporu i na vedlejších trzích, například na trhu přenosu. Dále stěžovatel uvádí, že zkoumané opatření způsobilo narušení hospodářské soutěže v oblasti III ([46]).

(75) Astra je toho názoru, že platformy satelitního a pozemního vysílání působí v rámci téhož trhu. V rámci hospodářské soutěže mezi platformami se nerozlišuje mezi placeným a otevřeným televizním vysíláním. Platformy pozemního a satelitního vysílání mezi sebou již nyní soutěží v oblasti přenosu placeného televizního vysílání, neboť již existují nejméně dva placené kanály, které svůj signál poskytují prostřednictvím platformy DTT, a jeden z nich je zprostředkován pouze touto technologií. Astra navíc tvrdí, že všechny autorizované subjekty televizního vysílání již požádaly vládu o udělení licence, aby své obsahy mohly vysílat na placených kanálech.

(76) Ve svém dopise ze dne 27. května 2019 měla společnost Astra za to, že dotčená opatření jsou selektivní a nepodporují rozvoj činností v oblasti televizního vysílání jako celku, ale diskriminují ve prospěch provozovatelů pozemních sítí. Astra vysvětluje, že pro účely rozšíření pokrytí na vzdálené a venkovské oblasti je třeba vzít v potaz to, že provozovatelé sítí využívající jiné technologie, včetně společnosti Astra, se nacházejí v situaci srovnatelné se situací provozovatelů využívajících technologii pozemního vysílání. Astra zejména uvádí, že výběrová řízení zaměřená na rozšíření pokrytí byla v některých případech (např. Kantábrie a Navarra) uspořádána ohleduplně technologicky neutrálním způsobem a že satelitní platformy soutěžily s provozovateli pozemního vysílání a výběrové řízení vyhrály. V jiných členských státech (např. ve Francii, Portugalsku a Spojeném království) soutěží alternativní platformy s platformou pozemního vysílání. V oblasti III Španělska se navíc výhradně využívá služeb provozovatele satelitu Hispasat. Astra tvrdí, že z hlediska nákladů není satelitní vysílání v porovnání s technologií pozemního vysílání konkurenčně znevýhodněno. Podle společnosti Astra všechny tyto skutečnosti prokazují, že provozovatelé pozemního vysílání a provozovatelé využívající jiné technologie se nacházejí ve srovnatelné situaci z hlediska cílů sledovaných dotčenými opatřeními.

(77) Astra se domnívá, že zkoumaná opatření nebyla přiměřená. Uvádí, že přechod na DTT si vyžádal značné úpravy v budovách s více bytovými jednotkami a investice do kabeláže. Na podporu svého argumentu, podle něhož by rozšíření pokrytí provedené prostřednictvím satelitu nemuselo být dražší, než pokud by bylo provedeno s využitím platformy pozemního vysílání, společnost Astra dále odkázala na svou interní nákladovou studii provedenou v listopadu 2008, kterou předložila společně se stížností. Tato studie obsahovala porovnání nákladů na rozšíření pokrytí oběma technologiemi, tedy pozemní a satelitní. Hypotézy, které jsou uvedeny ve studii, se v mnoha hlediscích liší od hypotéz, které zohlednily španělské orgány a společnost Abertis, mimo jiné pokud jde o náklady na parabolické antény a o nutné pořizování externích dekodérů pro příjem digitálního pozemního televizního vysílání. Ze závěrů studie vyplývá, že rozšíření pokrytí prostřednictvím satelitu nebylo nutně dražší než s využitím technologie pozemního vysílání. Společnost Astra rovněž předložila další dokumenty, jimiž měla v úmyslu prokázat, že náklady na instalaci a provozování se u obou technologií v zásadě neliší.

(78) Astra dále tvrdí, že nutnost zaručit podmíněný přístup k televiznímu vysílání prostřednictvím satelitu nepředstavuje překážku vysílání otevřených kanálů. Systémy podmíněného přístupu existují na celém světě a jejich uplatňování není spojeno s žádnými většími potížemi ([47]). Ostatně i způsob řešení podmíněného přístupu, který byl navržen v Kantábrii, byl orgány této oblasti přijat a ty měly možnost rozhodnout, kterým uživatelům bude služba aktivována. Územní vymezení poskytování této služby bylo tedy kontrolováno vládou Kantábrie. V tomto ohledu nebylo nutné provádět žádné zvláštní úpravy.

([46]) Astra tvrdí, že díky finančním prostředkům, které poskytly orgány v rámci opatření určených pro oblast II, získala společnost Hispasat jakožto provozovatel satelitu, jejímž spoluvlastníkem je společnost Abertis a která poskytuje služby v oblasti III, možnost poskytovat svou satelitní kapacitu subjektům televizního vysílání bez dalších nákladů. A konečně Astra tvrdí, že v důsledku přijatých opatření bylo společnosti Abertis přiznáno právo na výlučné provádění přenosové povinnosti v oblasti III.

([47]) Uvádí se, že platformy satelitního vysílání mají na celém světě značný počet uživatelů s podmíněným přístupem a že složitost systému podmíněného přístupu není překážkou pro jeho instalaci.

(79) Pokud jde o relevantnost daného opatření, Astra uvádí, že díky úsporám z rozsahu je technologie satelitního vysílání ekonomicky tím výhodnější, čím větší zeměpisnou oblast pokrývá. Již sama skutečnost, že v rámci daného opatření bylo pro oblast II vypsáno více než 600 místních a regionálních výběrových řízení, znamenala pro technologii satelitního vysílání značné konkurenční znevýhodnění. Avšak i v případě, že by španělská vláda nemohla prosadit či navrhnout, aby zohlednění nadregionálních synergií bylo podmínkou pro přidělení finančních prostředků, mohly regiony této možnosti využít, aby zaručily, že zvolí ten způsob řešení, který bude pro jejich daňové poplatníky nejvýhodnější. Astra ostatně tvrdí, že předtím, než španělská ústřední vláda zasáhla ve prospěch technologie pozemního vysílání, se tak skutečně pokusily učinit. Poté, co ve veřejném výběrovém řízení uspěla společnost Astra, se kantábrijské orgány nejprve pokusily přesvědčit ostatní regiony, aby se rovněž rozhodly pro platformu satelitního vysílání, což by dále snížilo jejich vlastní náklady.

3.1.3. *Státní podpora na provozování a údržbu*

(80) Astra opakuje, že některá z napadených opatření představují trvající státní podporu, neboť vlády autonomních oblastí budou průběžně financovat náklady na provozování a údržbu místních sítí v oblasti II. Astra odhaduje, že v případě varianty založené na satelitním vysílání činí roční náklady na provozování a údržbu jednoho kanálu 100 000 EUR, přičemž by tato částka mohla být nižší v případě, že by se pro tento způsob řešení rozhodlo více regionů.

3.2. **Připomínky společnosti Abertis/Cellnex**

(81) Abertis je provozovatelem telekomunikačních infrastruktur a dodavatelem síťových zařízení. Mimo jiné vlastní společnosti Retevisión S.A. a Tradia S.A. , které řídí a provozují telekomunikační sítě a infrastruktury.

3.2.1. *Existence státní podpory*

(82) Abertis zaprvé uvádí, že zkoumaná opatření nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Regionální orgány pouze získaly zboží a služby za tržních podmínek a prostřednictvím otevřených výběrových řízení a jsou i nadále vlastníky zařízení, která byla instalována ve vysílacích střediscích v oblasti II. Nikdy tedy nedošlo k převodu finančních prostředků či digitálních zařízení, která byla za tyto prostředky získána, na jiné vnější příjemce.

(83) Abertis má rovněž za to, že napadená opatření neznamenala pro provozovatele sítí žádné podstatné zvýhodnění. Podle tvrzení této společnosti není společnost Abertis provozovatelem žádné z místních sítí nacházejících se v oblasti II (a to ani v případech, kdy je vlastníkem příslušných vysílacích středisek), takže nemohla získat žádnou přímou výhodu. Zadruhé v oblasti II působila společnost Abertis pouze jako dodavatel telekomunikačních zařízení. Zatřetí zvýhodnění by nevzniklo ani v případě, že by společnost Abertis prodala digitální zařízení užívané na zlepšení vysílacího střediska a toto zařízení by následně bylo instalováno ve vysílacím středisku, které je ve vlastnictví společnosti Abertis. Abertis totiž pouze pronajímá vysílací střediska za tržních podmínek provozovatelům místních sítí, přičemž výše nájemného, které je této společnosti vypláceno, nebyla procesem digitalizace nijak ovlivněna. Začtvrté Abertis zdůrazňuje, že postupné zvýšení pokrytí sítí DTT o 1–2 % nepřináší společnosti Abertis jakožto provozovateli platformy v oblasti I hospodářský přínos. A konečně digitalizace oblasti II nemá žádný dopad na cenu, kterou může Abertis požadovat za své vysílací služby od subjektů televizního vysílání, a to zejména proto, že velkoobchodní cenu, kterou Abertis uplatňuje, reguluje španělský regulační orgán, a sice Výbor pro trh s telekomunikacemi (Comisión del Mercado de Telecomunicaciones, dále jen „CMT“) ([48]).

(84) Co se týče provozovatelů místních sítí v oblasti II (tj. obcí), Abertis se domnívá, že nemohlo dojít k žádnému hospodářskému zvýhodnění, neboť tito provozovatelé nesplňují podmínky k tomu, aby mohli být považováni za podniky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a v každém případě vykonávají veřejnou službu.

([48]) Od října 2013 byly úkoly CMT svěřeny Národní komisi pro trh a hospodářskou soutěž (Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, dále jen „CNMC“).

(85) Společnost Abertis vyjádřila rovněž názor, že zkoumaná opatření nepřinesla hospodářskou výhodu ani subjektům televizního vysílání. Přechod na digitální technologii v oblasti II nevedl ke zvýšení počtu diváků v poměru k počtu osob, které měly přístup k analogovému televiznímu vysílání před rokem 2005, kdy byl zahájen proces přechodu na digitální televizní vysílání.

(86) Abertis má navíc za to, že napadená opatření neměla žádný významný dopad na hospodářskou soutěž mezi provozovateli sítí. Skutečnost, že ani Astra, ani žádný jiný soukromý provozovatel neprojevil za posledních dvacet let zájem o poskytování vysílacích služeb v oblasti II, svědčí o tom, že zde trh neexistoval a že poskytování služeb mohlo být zajištěno pouze se zásahem státu. Zejména nedošlo k narušení hospodářské soutěže mezi platformou satelitního vysílání a DTT, neboť se jedná o dva odlišné trhy. Digitalizace sítí pozemního vysílání v oblasti II navíc nijak nezměnila konkurenční strukturu referenčních trhů, jednalo se pouze o nezbytné technické zlepšení stávající platformy analogového vysílání.

(87) Abertis tvrdí, že služby televizního vysílání poskytované prostřednictvím sítí v oblasti II jsou omezeny jen na určité izolované oblasti, a nemají tudíž žádný vliv na obchod mezi členskými státy.

(88) Pro případ, že by Komise dospěla k závěru, že dotčené veřejné orgány nebo jejich přidružené subjekty jsou podniky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, má Abertis za to, že finanční prostředky, které byly určeny k financování přechodu na digitální technologii v oblasti II, představovaly vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby. V tomto ohledu zastává Abertis názor, že napadená opatření splňují podmínky stanovené judikaturou ve věci Altmark ([49]) a že se nejedná o státní podporu.

(89) Ve svém dopise ze dne 13. června 2019 společnost Cellnex vysvětluje, že napadená opatření nejsou selektivní, a nepředstavují proto státní podporu. Podle jejího názoru se technologie DTT a satelitní technologie nenacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, pokud jde o cíl sledovaný dotčeným právním režimem. Zejména technologie DTT a satelitní technologie podléhají různým právním režimům a na rozdíl od satelitních technologií je DTT veřejnou službou. Technologie pozemního vysílání má již existující infrastrukturu a DTT těžila ze synergií vytvořených digitalizací oblasti I. Kromě toho poukazuje Cellnex na to, že subjekty televizního vysílání často nemají právo vysílat prostřednictvím satelitu a musely by znovu jednat o právech na obsah, která jsou pro jejich program nezbytná. To by zvýšilo náklady na obsah a autoři obsahu by nemuseli být ochotni práva prodat. Kromě toho by náklady na satelitní přenos byly podstatně vyšší než odpovídající náklady na DTT, jak vyplývá z několika studií obsažených ve spisu. Cellnex tvrdí, že studie společnosti Astra má řadu nedostatků, a že se na ni Komise tudíž nemůže odvolávat.

(90) Cellnex tvrdí, že zrušení rozhodnutí z roku 2013 má za následek zrušení rozhodnutí o zahájení řízení. Podle společnosti Cellnex měla Komise po zrušení rozhodnutí z roku 2013 přijmout nové rozhodnutí o zahájení řízení a v něm uvést důvody, proč jsou zkoumaná opatření selektivní. Cellnex tvrdí, že v případě neexistence takového rozhodnutí nemůže uplatnit své právo na obhajobu.

3.2.2. *Existující podpora*

(91) Podle názoru společnosti Abertis začala instalace sítí televizního vysílání v oblasti II v roce 1982, kdy odvětví televizního vysílání nebylo liberalizováno. Španělsko mělo v té době na trhu pozemního televizního vysílání zákonný monopol. Prostředky z veřejných zdrojů se poskytují na instalaci, údržbu a provozování místních sítí v oblasti II, které byly zavedeny dříve, než došlo k liberalizaci tohoto odvětví. Zkoumané opatření tedy představuje trvající, již existující podporu.

3.2.3. *Slučitelnost*

(92) Abertis tvrdí, že veškeré možné státní podpory jsou v souladu s článkem 106 SFEU, neboť splňují všechny podmínky zavedené rozhodnutím Komise 2005/842/ES ([50]) (dále jen „rozhodnutí o čl. 86 odst. 2“).

([49]) Rozsudek Soudního dvora, Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.

([50]) Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67).

(93) Pokud by tomu tak nebylo, veškeré možné státní podpory jsou v každém případě slučitelné s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Zaprvé účelem opatření přijatých španělskými orgány je urychlení procesu přechodu na technologii digitálního vysílání ve Španělsku, který byl v rámci rozhodovací praxe Komise v oblasti státní podpory uznán za cíl společného zájmu. Zadruhé podpora byla přiměřeným nástrojem, neboť DTT je technologií, která nejlépe vyhovuje účelům rozšíření pokrytí ([51]). Kromě ekonomických důvodů poukazuje Abertis také na to, že subjekty televizního vysílání nejsou nakloněny užívání platforem satelitního vysílání kvůli omezením, s nimiž se musí vyrovnat, získají-li práva k šíření obsahů na svých otevřených programech. Ve většině případů získají pouze právo šířit obsahy prostřednictvím určité platformy, tedy DTT, neboť tato technologie umožňuje zavádět úzce omezené vysílání i zeměpisná omezení. Opatření jsou ostatně přiměřená také proto, že se týkají pouze těch nákladů, které jsou zcela nezbytné k tomu, aby mohl být v oblasti II uskutečněn přechod od služeb analogového televizního vysílání na vysílání digitální. Jedinými náklady, které byly vynaloženy v rámci napadených opatření, jsou náklady na digitalizaci vysílacích středisek v oblasti II, která se provádí pořizováním a instalací digitálních zařízení.

(94) Pokud jde o technologickou neutralitu daného opatření, Abertis uvádí, že technologie pozemního vysílání nebyla jediným řešením, které vzala španělská vláda v úvahu. Za nejvhodnější technologické řešení, kterým lze zajistit poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti III, byla ostatně nakonec považována platforma satelitního vysílání. A co je nejdůležitější, Abertis tvrdí, že má-li být v oblasti II dosaženo téhož pokrytí, jaké existovalo před ukončením analogového vysílání, za nejvhodnější a nejlevnější platformu pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání je považována DTT, na což poukazují i předložené nákladové studie ([52]).

3.3. **Připomínky podniku Itelazpi**

(95) Itelazpi S.A. (dále jen „Itelazpi“) je veřejným podnikem spadajícím pod baskickou vládu, který poskytuje služby přenosu a pokrytí v oblasti rozhlasového a televizního vysílání. Ve svém dopise ze dne 13. června 2019 Itelazpi vysvětluje, že napadená opatření nejsou selektivní, a nepředstavují proto státní podporu. Vysvětluje, že technologie DTT a satelitní technologie se nenacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, pokud jde o cíl sledovaný dotčeným právním režimem. DTT a satelitní vysílání především podléhají různým pravidlům (včetně pravidel týkajících se povinností v oblasti územního pokrytí a autorských práv). Na rozdíl od satelitního vysílání má DTT charakter veřejné služby. DTT má již existující infrastrukturu, která vytváří synergie a odůvodňuje volbu technologie DTT. Kromě toho subjekty televizního vysílání často nemají právo vysílat prostřednictvím satelitu a v případě, že by měly používat satelitní platformu, musely by znovu jednat o právech na obsah, která jsou pro jejich program nezbytná. To by zvýšilo náklady na obsah a autoři obsahu by nemuseli být ochotni práva prodat. Kromě toho by náklady související se satelitem byly podstatně vyšší než náklady související s DTT, jak vyplývá z několika studií obsažených ve spisu. Podnik Itelazpi představil další dvě nákladové studie, které vypracovala společnost FTI Consulting v letech 2015 a 2019 ([53]) (dále jen „studie Itelazpi z roku 2015“ a „studie Itelazpi z roku 2019“).

(96) Itelazpi se dále domnívá, že rozhodnutí o zahájení řízení nevysvětluje rámec analýzy týkající se kritéria selektivity. Itelazpi tvrdí, že Komise měla po zrušení rozhodnutí z roku 2013 přijmout nové rozhodnutí o zahájení řízení a v něm uvést důvody, proč jsou zkoumaná opatření selektivní.

([51]) Abertis odkazuje na svou vlastní nákladovou studii, která byla realizována v lednu 2010 a která porovnala příslušné náklady při použití technologie DTT a při použití technologie satelitního vysílání za účelem poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti II. Z této studie vyplývá, že celkové náklady na použití technologie DTT dosahují výše přibližně 286 milionů EUR za dobu 10 let, zatímco celkové náklady na použití technologie satelitního vysílání za stejné období představují přibližně 532 milionů EUR. Společnost Abertis předložila tuto interní studii externí poradenské společnosti, která ve své zprávě potvrdila závěry studie, avšak současně uvedla, že odhady nákladů na satelit a na DTT jsou konzervativní. V každém případě však obě studie potvrdily jak správnost porovnání nákladů, tak i závěr, podle něhož je využití technologie satelitního vysílání pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti II výrazně dražší než využití DTT, a to zejména proto, že v případě satelitní technologie musí spotřebitelé nést vyšší ekonomické a sociální náklady.

([52]) Podle těchto studií by bylo využití satelitní technologie pro poskytování dotčených služeb spojeno s vyššími náklady. Tyto náklady by musely nést subjekty televizního vysílání, provozovatelé místních sítí a diváci. Nákladová studie, kterou realizovala společnost Abertis, dospěla rovněž k závěru, podle něhož by v případě využití satelitní technologie trval přechod k digitálnímu vysílání o dalších přibližně šest měsíců déle, neboť spotřebitelé v oblasti II by potřebovali určitou dobu na pořízení a instalaci digitálních dekodérů, parabolických antén atd. Vznikly by tak další náklady na zajištění souběžného televizního vysílání během výše uvedené doby (souběžné vysílání z platforem analogového a digitálního vysílání).

([53]) Studie vysvětluje rozdíly mezi DTT a satelitní technologií a uvádí, že používání satelitů bylo omezeno vládní politikou na oblast III a že pokud by baskická vláda chtěla používat satelity v oblasti II, musela by souhlasit se zrušením tohoto omezení. To by znamenalo další zátěž pro Baskicko (viz oddíl 2.9 studie Itelazpi z roku 2019, s. 12).

3.4. **Připomínky společnosti Radiodifusión**

(97) Společnost Radiodifusión je provozovatelem, který působí na trhu v oblasti služeb přenosu audiovizuálního signálu; do rejstříku provozovatelů sítí, který vede CMT, byla zapsána v listopadu 2005.

(98) Radiodifusión zastává v zásadě stejný postoj, jaký je obsažen v rozhodnutí o zahájení řízení, a souhlasí s názorem Komise, byť předkládá několik dodatečných připomínek. Domnívá se rovněž, že státní podpora nesplňuje podmínky stanovené rozsudkem Altmark a že představuje podstatný převod prostředků z veřejných zdrojů.

(99) Zkoumaný režim státní podpory zvýhodnil provozovatele sítě, kteří již ve venkovských oblastech působili. Na takovém trhu, jakým se zde zabýváme a pro nějž je typický značně ztížený přístup i zvýhodnění provozovatele s dominantním postavením, vedlo toto opatření k tomu, že se zopakovala stejná monopolistická schémata jako dříve. Konkrétně mohla společnost Abertis posílit své monopolní postavení, a dokonce využít finančních prostředků z veřejných zdrojů k zavedení nové, hustší sítě, která jí umožní soutěžit na dalších trzích.

(100) Radiodifusión tvrdí, že zkoumaná státní podpora není přiměřená. Má-li podpora splnit podmínku přiměřenosti, musí být omezena na nezbytnou míru, což znamená, že musí být použita pouze na vzdálené venkovské oblasti a musí přinést stejný prospěch všem provozovatelům, jimž ukládá závazky účinného přístupu.

3.5. **Připomínky subjektů televizního vysílání**

(101) Subjekty televizního vysílání tvrdí, že dané opatření nemůže být považováno za státní podporu, neboť žádnému podniku nepřineslo finanční výhody, a zejména je nepřineslo subjektům televizního vysílání. Daná opatření nezvýšila sledovanost subjektů televizního vysílání oproti jejich sledovanosti v době, kdy vysílaly přes analogové vysílání. Osoby, které žijí v oblastech rozšířeného pokrytí, tedy ve venkovských, vzdálených a málo osídlených oblastech, navíc neovlivňují trh reklamy, a proto nepředstavují cílovou skupinu, na niž se subjekty televizního vysílání zaměřují. Za takovýchto okolností nezvýšily soukromé subjekty v důsledku rozšíření pokrytí sazby za reklamy.

(102) Subjekty televizního vysílání rovněž vyjádřily názor, že nemají zájem přemístit se na platformu satelitního vysílání, na níž by jejich programy musely soutěžit se stovkami dalších kanálů. Platforma pozemního vysílání nabízí výhodu omezené kapacity, což pro komerční subjekty vysílající otevřené kanály znamená menší soutěž. Kromě toho zdůraznily, že obsahy zpravidla získávají pouze pro platformu pozemního vysílání. Pozemní televizní vysílání totiž zaručuje zeměpisné vymezení přenosů a vysílání prostřednictvím satelitu nikoli.

(103) Subjekty televizního vysílání rovněž uvedly, že poté, co ve výběrovém řízení pro oblast Kantábrie uspěla Astra, informovaly orgány této autonomní oblasti, že nesouhlasí se satelitním vysíláním, neboť získaly práva k vysílání obsahů výlučně prostřednictvím platformy pozemního vysílání.

4. **PRIPOMINKY SPANELSKÝCH ORGANU**

4.1. **Obecná hlediska**

(104) Španělsko a autonomní oblasti předložily ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení několik argumentů ([54]). Tyto argumenty lze z obecného pohledu rozdělit na dvě skupiny. Zaprvé španělské orgány uvedly, že nešlo o státní podporu, jelikož vzhledem k tomu, že se jedná o službu obecného hospodářského zájmu, nemůže být toto opatření považováno za podporu, protože spadá do rámce závazku veřejné služby televizního vysílání. Kromě toho nepřináší žádné výhody. Zadruhé, i kdyby se jednalo o státní podporu, byla by slučitelná s ustanoveními čl. 106 odst. 2 nebo čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, jelikož: a) síť analogového vysílání již existovala a z hlediska efektivnosti by bylo pouhé zlepšení stávající infrastruktury levnější než přechod na novou platformu; b) závazné požadavky týkající se kvality splňuje pouze technologie DTT a c) nabídky byly technologicky neutrální a výběrového řízení se mohli zúčastnit i provozovatelé jiných platforem. Tyto argumenty jsou shrnuty níže.

([54]) Argumenty státních orgánů a orgánů jednotlivých autonomních oblastí byly předloženy společně jakožto postoj Španělska (nebo španělských orgánů), s výjimkou oblasti Baskicko, která poskytla velmi podrobný výklad uplatňování pravidel pro vyrovnávací platby za závazek veřejné služby. Další autonomní oblasti (např. Aragonie, Kastilie a León a Navarra) rovněž odkazují na použitelnost pravidel pro služby obecného hospodářského zájmu.

(105) Španělsko ve svém dopise ze dne 14. června 2019 uvedlo, že finanční podpora poskytnutá na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech není selektivní, a proto ji nelze považovat za státní podporu (viz oddíl 4.2.3). Španělsko dále tvrdí, že zrušení rozhodnutí z roku 2013 znamenalo zrušení rozhodnutí o zahájení řízení ([55]), a že tedy Komise musí přijmout nové rozhodnutí o zahájení řízení. Španělsko má za to, že toto nové rozhodnutí o zahájení řízení musí obsahovat názor Komise na selektivitu předmětných opatření.

4.2. **Neexistence podpory**

4.2.1. *Služba obecného hospodářského zájmu*

(106) Co se týče provozovatelů sítí, španělské orgány mají za to, že poskytují službu obecného hospodářského zájmu ve smyslu rozsudku Altmark ([56]). Nicméně s ohledem na skutečnost, že odpovědnost za opatření přijímaná za účelem rozšíření pokrytí nesou autonomní oblasti, musí být použitelnost rozsudku Altmark přezkoumána pro každý případ zvlášť, přičemž autonomní oblasti musí prokázat, že splnily podmínky, které z rozsudku Altmark vyplývají. Nejpodrobnější argumentaci předložilo Baskicko, v němž provedl digitalizaci veřejný podnik Itelazpi S.A. (dále jen „Itelazpi").

4.2.2. *Neexistence zvýhodnění*

(107) Co se týče dodavatelů telekomunikačních zařízení, skutečnost, že tito dodavatelé vyhráli ve výběrových řízeních na dodávky zařízení, vylučuje podle názoru španělských orgánů existenci selektivního zvýhodnění.

(108) Co se týče provozovatelů sítí, ačkoliv je Abertis hlavním provozovatelem v oblasti I a vlastní 29 % středisek v oblasti II, na něž se zaměřila opatření týkající se zlepšení, není provozovatelem sítě v oblasti II. Společnost Abertis tedy nebyla daným opatřením jako provozovatel sítě nijak zvýhodněna.

(109) Namísto ní síť provozují někteří regionální provozovatelé nebo autonomní oblasti či obce, které si pouze pronajímají prostory a zařízení, jež vlastní Abertis. Autonomní oblasti a obce nesoutěží s ostatními provozovateli sítě, a nemají tudíž žádnou konkurenční výhodu. Nezískávají ostatně ani žádné příjmy, neboť subjekty televizního vysílání za poskytování přenosových služeb v oblasti II neplatí.

(110) Pokud jde o subjekty vysílání DTT, španělské orgány tvrdí, že zkoumaná opatření nemají na subjekty televizního vysílání téměř žádný vliv. Daná opatření nezvýšila sledovanost, kterou subjekty televizního vysílání zaznamenávaly v době, kdy byly programy přenášeny prostřednictvím analogového vysílání, neboť 2,5 % obyvatelstva, jemuž bylo rozšířené pokrytí určeno, již přijímala analogové pozemní televizní vysílání. Daná opatření proto nemají dopad na finanční situaci těchto podniků.

4.2.3. *Neexistence selektivity*

(111) Španělské orgány ve svém dopise ze dne 14. června 2019 tvrdí, že napadená opatření nejsou selektivní, a vysvětlují, že pravidla použitelná pro pozemní a satelitní televizní vysílání jsou velmi odlišná. V době přijetí opatření byly různé technologie regulovány různými zákony ([57]). Španělsko tvrdí, že ačkoli jsou všechny audiovizuální služby v současné době upraveny obecným zákonem č. 7/2010 ze dne 31. března 2010 o audiovizuální komunikaci, právní rámce pro technologii DTT a jiné technologie se velmi liší. Zejména požadavky na získání licence k poskytování služeb DTT jsou ve srovnání s jinými technologiemi přísnější, širší a podrobnější. Kromě toho se technologie DTT – na rozdíl od jiných technologií – považuje za službu obecného hospodářského zájmu a vztahují se na ni přísné povinnosti pokrytí.

([55]) V tomto ohledu Španělsko odkazuje na 41. bod odůvodnění rozhodnutí z roku 2013: „Další konkrétní podrobnosti jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, které je třeba považovat za nedílnou součást tohoto rozhodnutí".

([56]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003 ve věci Altmark.

([57]) Španělsko zejména vysvětluje, že DTT bylo upraveno zákonem č. 10/2005 ze dne 14. června 2005 o naléhavých opatřeních na podporu digitálního pozemního televizního vysílání; satelitní technologie zákonem č. 37/1995 ze dne 12. prosince 1995 o satelitních telekomunikacích a kabelové služby zákonem č. 42/1995 ze dne 22. prosince 1995 o kabelových telekomunikacích.

(112) Španělsko tvrdí, že faktické situace pozemních a jiných technologií jsou velmi odlišné. Technologie pozemního vysílání a ostatní technologie nejsou technicky, komerčně ani ekonomicky srovnatelné. Při přechodu na digitální technologii použilo Španělsko stávající síť pozemní infrastruktury. Digitální migrace prostřednictvím satelitní technologie by vyžadovala instalaci celé nové infrastruktury pro vysílání a příjem. Přechod by tak byl obtížnější a nákladnější. Španělsko poukazuje na to, že výše uvedené nákladové studie ukazují, že DTT bylo nákladově nejefektivnějším řešením. Kromě toho za více než třicet let žádný provozovatel nikdy nenabízel satelitní technologii, ani nebyla tato technologie ve Španělsku využívána pro otevřené televizní vysílání, které se vysílá výhradně prostřednictvím DTT. Podle názoru Španělska to rovněž ukazuje, že technologie DTT a ostatní technologie se nacházejí v odlišné skutkové situaci.

(113) Baskicko ve svém dopise ze dne 4. února 2019 tvrdilo, že technologie DTT a satelitní technologie se nenacházejí ve srovnatelné právní a skutkové situaci, a že opatření proto není selektivní. Baskicko poznamenalo, že existuje řada studií předložených Španělskem a společností Abertis, které ukazují významné faktické a právní rozdíly mezi technologií satelitního vysílání a technologií DTT. Z těchto zpráv vyplývá, že využívání jiných technologií než DTT pro digitalizaci by vedlo k vyšším nákladům a způsobilo by závažné zpoždění v digitalizaci oblasti II.

(114) Ve svém dopise ze dne 14. ledna 2019, který španělské orgány zaslaly Komisi dne 19. února 2019, předložila vláda Katalánska studii ze září 2017. Studii zadalo Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (dále jen „CTTI“) a vypracovala ji sdružení Federación Catalana de Empresas Integradas e Integradoras de Telecomunicaciones (FEDECOMINTE), Asociación Catalana de Ingenieros (Telco.cat) a Asociación de Ingenieros Técnicos de Telecomunicaciones de Cataluña (Graus TIC) (dále jen „studie Katalánska“). Studie posoudila různé technologie zvažované pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání v oblasti II a dospěla k závěru, že nejschůdnějšími technologiemi jsou pozemní a satelitní technologie a že mezi těmito dvěma technologiemi je technologie DTT pro občany nejméně nákladná. Na základě této studie vláda Katalánska tvrdí, že volba technologie DTT pro zavedení digitálního televizního vysílání do oblasti II je objektivně odůvodněná a že opatření nelze z hlediska státních podpor považovat za diskriminační nebo selektivní.

4.3. **Slučitelnost podle čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU**

(115) Orgány Baskicka tvrdí, že státní podpora, která byla poskytnuta podniku Itelazpi, je slučitelná s vnitřním trhem podle článku 106 SFEU. V tomto ohledu se domnívají, že dané opatření splňuje veškeré podmínky, které jsou stanoveny v rozhodnutí ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (dále jen „rozhodnutí o čl. 86 odst. 2“) ([58]).

(116) Pro případ, že by Komise rozhodla, že opatření přijatá španělskými orgány v souvislosti s instalací digitálního pozemního vysílání v oblasti II představují státní podporu a nejsou slučitelná s vnitřním trhem podle článku 106 SFEU, Španělsko tvrdí, že jsou s vnitřním trhem bezpochyby slučitelná, neboť jejich účelem je úspěšně splnit cíl v zájmu Unie (přechod na digitální vysílání), a proto se na ně vztahuje výjimka stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

([58]) Rozhodnutí 2005/842/ a Rámec společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, 2005/C 297/04 (Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4) (dále jen „rámec“). Uvedené rozhodnutí bylo od 31. ledna 2012 nahrazeno rozhodnutím Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3). Uvedený rámec byl nahrazen sdělením Komise s názvem „Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby“ (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15).

4.3.1. *Argumenty týkající se efektivnosti*

(117) Španělské orgány mají za to, že celostátní technický plán ani plán přechodu nelze na celostátní úrovni považovat za plány rozšíření pokrytí, neboť se týkají pouze přechodu v oblasti I. Tyto plány samy o sobě nijak neomezují výběr technologií, které jsou dostupné pro účely rozšíření pokrytí. Pokud jde o rámcové smlouvy, mají jinou právní sílu než výše uvedené dva plány a opírají se o dohody uzavřené mezi státními a regionálními orgány. Španělské orgány se dále domnívají, že tyto smlouvy nevylučují použití technologií využívajících satelitní vysílání ani jiných technologií. V každém případě platí, že rozšíření pokrytí i výběr příslušné technologie provedly autonomní oblasti, zpravidla prostřednictvím výběrových řízení. Španělsko tvrdí, že jedno z těchto výběrových řízení, konané v autonomní oblasti Kastilie a León, bylo technologicky neutrální, a pouhá skutečnost, že se toto výběrové řízení konalo, svědčí o tom, že státní orgány neuložily autonomním oblastem povinnost využívat technologii pozemního vysílání.

(118) Přestože v některých výběrových řízeních konaných v jiných oblastech se odkazuje na určité technické prvky technologie pozemního vysílání, tuto skutečnost lze vysvětlit tím, že pro pozemní televizní vysílání jsou zapotřebí určité prvky, které satelitní vysílání nevyžaduje a jež musely být zařazeny, aby nebyla z výběrových řízení vyloučena řešení spočívající v pozemních technologiích.

(119) Španělské orgány rovněž odkazují na studii, která zkoumala, do jaké míry lze udržitelným způsobem zajistit poskytování univerzální služby digitálního pozemního televizního vysílání prostřednictvím různých technologií (DTT a satelitní televizní vysílání), kterou provedlo ministerstvo v červenci 2007, tedy dříve, než bylo navrženo poskytnutí finančních prostředků na rozšíření pokrytí DTT (dále jen „studie o Španělsku z roku 2007“). Orgány sice připouštějí, že tato studie je pouhým interním dokumentem, který nebyl následně brán v potaz, zdůrazňují však, že zohlednila realistické náklady na využívání přenosu prostřednictvím DTT nebo přenosu prostřednictvím satelitu. Z uvedené studie byl vyvozen závěr, že nelze předem určit, která z technologií je pro rozšíření pokrytí televizním signálem efektivnější či levnější. Namísto toho je vhodnější volit technologie pro každý region zvlášť, nejlépe na základě studií provedených v jednotlivých autonomních oblastech s přihlédnutím k analýze takových faktorů, jakými jsou topografie, zeměpisné rozmístění obyvatel a stav existujících infrastruktur.

4.3.2. *Kvalitativní požadavky*

(120) Byly předloženy dva argumenty týkající se kvality. Zaprvé v uvedené oblasti nejsou zatím k dispozici otevřené kanály zajišťované prostřednictvím satelitního vysílání. Pokud by tedy byl uskutečněn přechod na platformu satelitního vysílání, zákazníci by za tuto službu museli platit.

(121) Zadruhé kromě celostátních kanálů musí být vysílány také regionální kanály. Technologie DTT umožňuje, aby každá zeměpisná oblast přijímala kanály, které jsou určeny přímo pro ni. Na regionální a místní kanály bylo pro pozemní televizní vysílání po celém Španělsku přiděleno celkem 1 380 kmitočtů, aniž bylo nutné provést technická omezení a aniž byla rozšířena oblast vysílání jednotlivých kanálů. Španělské orgány se domnívají, že sítě satelitního vysílání by takovouto situaci neumožnily, neboť neposkytují možnost zeměpisného omezení, takže ke svému fungování potřebují složitý systém podmíněného přístupu. Náklady na satelitní vysílání by se tak ještě zvýšily a vysílací subjekty by nechtěly zpřístupňovat své kanály, aniž by si byly jisty tím, že je omezení možné.

4.3.3. *Technologická neutralita*

(122) Španělsko má za to, že dvoustranné dohody mezi státními a regionálními orgány nestanovily povinné zavedení určité technologie digitalizace. Pouze přenesly odpovědnost na autonomní oblasti, a to v souladu s náklady na digitalizaci vypočtenými na základě té technologie, která byla považována za efektivní referenční technologii, tj. DTT. V tomto ohledu se španělské orgány domnívají, že by měla být brána v úvahu skutečnost, že v okamžiku rozšíření pokrývalo pozemní televizní vysílání 98,5 % španělských domácností.

(123) Pokud jde o výběrové řízení v Kantábrii, na něž odkazuje rozhodnutí o zahájení řízení, španělské orgány zdůrazňují, že toto výběrové řízení, v němž vyhrála společnost Astra, se týkalo jak oblasti II, tak oblasti III, což znamená, že bylo zaměřeno na poskytování univerzální služby digitálního televizního vysílání v Kantábrii. Tato skutečnost by měla mít pro posuzování případu dvojí význam.

(124) Prvním z důvodů, proč se kantábrijský projekt nezdařil, byla skutečnost, že poté, co byla zakázka zadána společnosti Astra, upozornily některé z hlavních subjektů televizního vysílání společnost Astra a vládu Kantábrie, že neumožní šíření svých obsahů prostřednictvím satelitu. Cíl plánu se tudíž stal nesplnitelným. Zadruhé hlavním důvodem vypovězení smlouvy bylo rozhodnutí španělské ústřední vlády zajistit pokrytí satelitním vysíláním pro celou oblast III v rámci Španělska a nebylo jím rozhodnutí o poskytnutí finančních prostředků ze zdrojů španělské ústřední vlády pro rozšíření pokrytí v oblasti II. Smlouva byla ostatně vypovězena v listopadu 2008, neboť v tomto okamžiku již bylo zjevné, že společnost Astra nebude schopna splnit své závazky. Zejména se jednalo o to, že Astra neuskutečnila včas nezbytné práce a nezískala od subjektů televizního vysílání povolení k šíření jejich otevřených kanálů.

(125) V kontextu tohoto rozhodnutí je projekt Kantábrie relevantní pouze v tom ohledu, že platformu satelitního vysílání lze považovat za rovnocennou alternativu platformy pozemního vysílání. Výše uvedené argumenty nemají v této souvislosti význam. V okamžiku, kdy se španělské orgány rozhodly zavést v oblasti III platformu satelitního vysílání, přijaly celostátní plán a zavedly zvláštní právní úpravu, jejímž prostřednictvím uložily subjektům televizního vysílání povinnost postupovat ve vzájemné součinnosti a zvolit společného provozovatele platformy satelitního vysílání. Španělsko poukazuje na to, že podle rozhodnutí o zahájení řízení by podobný mechanismus mohl být použit i pro oblast II. Podle Španělska by však uložení takové povinnosti subjektům televizního vysílání v oblasti II bylo v rozporu se zásadou minimálního zásahu. Kromě toho ve Španělsku nejsou subjekty televizního vysílání ochotny využívat satelitní platformu. Na rozdíl od jiných členských států neexistuje ve Španělsku otevřená satelitní platforma. Podle názoru Španělska důvody, které byly uvedeny pro vypovězení smlouvy, nezpochybňují, že by technologie satelitního vysílání mohla být vhodnou platformou pro vysílání televizních signálů v oblasti II.

4.3.4. *Neexistence narušení hospodářské soutěže a obchodu*

(126) V souvislosti s hospodářskou soutěží mezi provozovateli sítí vyjádřilo Španělsko názor, že pozemní televizní vysílání a televizní vysílání prostřednictvím satelitu představují dva zcela samostatné trhy, takže opatření, která jsou předmětem tohoto řízení, nenarušila hospodářskou soutěž na dotčených trzích. Španělsko tvrdí, že zkoumaná opatření nemají žádný dopad na vnitřní trh Unie, neboť jsou určena obyvatelům omezené zeměpisné oblasti. Vzhledem k tomu, že jde o místní služby, je málo pravděpodobné, že dané opatření bude mít dopad na obchod mezi členskými státy.

4.4. **Použití pravidla *de minimis***

(127) Dále španělské orgány uvedly, že na značnou část finančních prostředků se bezesporu uplatní pravidlo *de minimis*, které bylo zavedeno nařízením Komise (ES) č. 1998/2006, o podpoře *de minimis* ([59]). Každá autonomní oblast či obec získala telekomunikační zařízení nezávisle, a proto je v této souvislosti nutné brát v úvahu ustanovení *de minimis*. Vzhledem k tomu, že v těchto případech je výše vyplacených částek přesně známa, což platí i o získaném majetku a službách, byla podpora dostatečně transparentní na to, aby se uplatnily prahové hodnoty *de minimis*.

4.5. **Státní podpora na provozování a údržbu**

(128) Co se týče provozování a údržby vysílacích středisek, španělské státní orgány mají za to, že nemají být zahrnuty do prací, jejichž účelem je rozšíření pokrytí, které je zčásti financováno z prostředků ministerstva. Ministerstvo nemá pravomoc požadovat od obcí či od autonomních oblastí, aby pokračovaly v provozování a údržbě déle než po dobu, která byla uvedena v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí. Nelze proto vyloučit, že se provozování a údržba některých středisek přeruší v důsledku škrtů v rozpočtech obcí. Podle předběžného odhadu státních orgánů by roční náklady na provozování a údržbu měly dosahovat 10 % původních investic. Během řízení poskytly některé autonomní oblasti podrobnější údaje o finančních prostředcích určených na provozování a údržbu sítě DTT v oblasti II.

([59]) Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5). Uvedené nařízení bylo od 1. ledna 2014 nahrazeno nařízením Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

5. **POSOUZENI PROCESNICH ARGUMENTU PREDLOZENÝCH UCASTNIKY RIZENI**

(129) Podniky Itelazpi a Cellnex a Španělsko ve svých připomínkách ze dne 13. a 14. června 2019 tvrdily, že Komise měla po zrušení rozhodnutí z roku 2013 přijmout nové rozhodnutí o zahájení řízení, v němž by vyjádřila svůj názor na selektivitu dotčených opatření. Podle Španělska a zúčastněných stran absence nového rozhodnutí o zahájení řízení zabránila stranám ve výkonu jejich práva na obhajobu.

(130) Španělsko a společnost Cellnex rovněž tvrdily, že rozhodnutí o zahájení řízení bylo v této věci zrušeno, když Soudní dvůr zrušil rozhodnutí z roku 2013. Ve 41. bodě odůvodnění rozhodnutí z roku 2013 se uvádí: „Další konkrétní podrobnosti jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, které je třeba považovat za nedílnou součást tohoto rozhodnutí“. Podle názoru Španělska to znamená, že zrušení rozhodnutí z roku 2013 znamená zrušení rozhodnutí o zahájení řízení. Tento názor je nesprávný z těchto důvodů.

(131) Zaprvé rozhodnutí o zahájení řízení a konečné rozhodnutí jsou samostatné právní akty se samostatnými právními účinky. Rozhodnutí o zahájení řízení bylo přijato na základě čl. 4 odst. 4 procesního nařízení z roku 1999. Rozhodnutí o zahájení řízení vysvětluje pochybnosti Komise, pokud jde o slučitelnost zkoumaných opatření s vnitřním trhem. Konečné rozhodnutí (tj. rozhodnutí z roku 2013) bylo přijato na základě čl. 7 odst. 5 procesního nařízení z roku 1999. V rozhodnutí z roku 2013 dospěla Komise k závěru, že podpora je neslučitelná s vnitřním trhem, a nařídila její navrácení. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o zahájení řízení a konečné rozhodnutí jsou dva samostatné právní akty, správný výklad 41. bodu odůvodnění rozhodnutí z roku 2013 spočívá v tom, že konkrétní podrobnosti stanovené v rozhodnutí o zahájení řízení jsou součástí rozhodnutí z roku 2013. Kromě toho zrušení konečného rozhodnutí není spojeno s těmito konkrétními podrobnostmi.

(132) Zadruhé žádná z žalob podaných Španělskem a zúčastněnými stranami po přijetí rozhodnutí z roku 2013 nepožadovala zrušení rozhodnutí o zahájení řízení: navrhovaly zrušení konečného rozhodnutí. Podle ustálené judikatury nemůže rozsah prohlášení neplatnosti Soudním dvorem jít nad rámec toho, co tvrdí žalobce ([60]). Jelikož žádná z žalob nepožadovala zrušení rozhodnutí o zahájení řízení, není možné, aby Soudní dvůr rozhodnutí o zahájení řízení v rozsudku Retegal zrušil ([61]).

(133) Zatřetí podle ustálené judikatury se zrušení unijního opatření nezbytně nedotýká přípravných aktů ([62]). Zrušení aktu, kterým se ukončuje správní řízení sestávající z několika fází, nevede nutně ke zrušení všech fází řízení před přijetím napadeného aktu, a to bez ohledu na procesní nebo hmotněprávní důvody zrušujícího rozsudku.

(134) Pokud jde o údajnou povinnost opětovně zahájit řízení po zrušení rozhodnutí z roku 2013, Komise poznamenává, že žádná právní úprava nebo judikatura nenasvědčuje tomu, že by zrušení rozhodnutí Komise nutně znamenalo opětovné zahájení formálního vyšetřovacího řízení přijetím nového rozhodnutí (viz zejména rozsudek Tribunálu, SNCM v. Komise, T-1/15, ECLI:EU:T:2017:470, bod 69). Jak bylo vysvětleno výše, podle judikatury se zrušení opatření Společenství nezbytně nedotýká přípravných aktů. Ve věci SNCM Komise poté, co bylo zrušeno její konečné rozhodnutí, řízení opětovně nezahájila, ale pouze vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky. Soudní dvůr konstatoval, že vzhledem k tomu, že Komise po zrušení rozhodnutí poskytla členským státům a účastníkům řízení možnost předložit připomínky, byla dodržena procesní práva členského státu a zúčastněných stran. Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ([63]) navíc nestanoví, kdy je Komise povinna opětovně zahájit řízení. Z tohoto nařízení tedy nelze vyvodit ani údajnou povinnost opětovně zahájit řízení přijetím nového rozhodnutí.

([60]) Viz rozsudek Soudního dvora, Comunità montana della Valnerina v. Komise, C-240/03 P, ECLI:EU:C:2006:44, bod 43, a citovaná judikatura.

([61]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal S.A. (Retegal) v. Komise, C-70/16 P, ECLI:EU:C:2017:1002.

([62]) Viz rozsudek Soudu prvního stupně, Alitalia v. Komise, T-301/01, EU:T:2008:262, bod 100, a rozsudek Soudního dvora, Španělsko v. Komise, C-415/96, ECLI:EU:C:1998:533, bod 32; za tímto účelem viz také rozsudek Soudního dvora, Fedesa a další, C-331/88, ECLI:EU:C:1990:391, bod 34.

([63]) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

(135) Španělsko a podniky Itelazpi a Cellnex tvrdí, že Komise měla přijmout nové rozhodnutí o zahájení řízení obsahující podrobnou analýzu selektivity, aby se strany mohly vyjádřit k selektivitě opatření. Komise konstatuje, že španělské orgány již vyjádřily své názory na nedostatečnou selektivitu ve fázi předběžného šetření (jak je uvedeno ve 22. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení ([64])). V rozhodnutí o zahájení řízení je uveden předběžný závěr Komise ohledně existence státní podpory (včetně selektivity) a slučitelnosti podpory. V rozhodnutí o zahájení řízení bylo uvedeno, že napadená opatření narušují hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují technologii DTT, a tvrdilo se, že technologie DTT a satelitní technologie mohou mezi sebou soutěžit (viz například případ Kantábrie, kde ve výběrovém řízení původně uspěl provozovatel satelitního vysílání). V rozhodnutí o zahájení řízení bylo vysvětleno, proč byly některé platformy ve srovnání s jinými upřednostněny, a Španělsko a zúčastněné strany mohly vyjádřit své názory na selektivitu opatření. Ve svých připomínkách ze dne 30. listopadu 2010 k rozhodnutí o zahájení řízení Španělsko vysvětlilo, že provozovatelé sítí využívající technologii DTT nemají selektivní výhodu oproti ostatním provozovatelům sítí. Španělsko rovněž tvrdilo, že dotyčná opatření nediskriminují jiné technologie než DTT, a vysvětlilo rozdíly mezi DTT a satelitním vysíláním, pokud jde o náklady a tržní podmínky. Španělsko zdůraznilo, že satelitní vysílání a DTT nejsou součástí téhož trhu. To ukazuje, že Španělsko mělo příležitost vyjádřit své stanovisko k otázce selektivity již po rozhodnutí o zahájení řízení.

(136) Kromě toho se nezměnilo ani zkoumané opatření, ani skutkové okolnosti případu, ani jeho právní posouzení.

(137) Dne 26. dubna 2019 Komise navíc zaslala Španělsku a podnikům Itelazpi, Cellnex, Retevisión, CTTI, Navarra de Servicios y Tecnologías, S.A., Retegal a Astra žádost o informace, v níž vyzvala strany, aby předložily své připomínky k rozsudku Retegal a k selektivitě dotčených opatření ([65]). Cellnex, Itelazpi, Španělsko a Astra poskytly ve svých odpovědích na žádost Komise o informace podrobné připomínky a sdělily svůj názor na kritérium selektivity. Strany předložily podrobné připomínky a Komise analyzovala všechny nové, relevantní a adekvátní informace předložené Španělskem a dotčenými třetími stranami. S ohledem na výše uvedené měly Španělsko a ostatní zúčastněné strany mnoho příležitostí vyjádřit svá stanoviska k otázce selektivity, a proto byla procesní práva stran důsledně respektována.

6. **PRIJEMCE PODPORY**

6.1. **Právní základ podpory**

(138) Jak již bylo podrobně vysvětleno v oddíle 2.2 ve 28. až 39. bodě odůvodnění, právní rámec, jímž je ve Španělsku upraven přechod k digitální technologii, je složitou soustavou mnoha aktů, které přijaly během čtyřletého období nejen španělská ústřední vláda a autonomní oblasti, ale i místní orgány. Celostátní technický plán z roku 2005 a plán přechodu z roku 2007 upravují především přechod na DTT v oblasti I, současně však slouží jako základ pro další opatření zaměřená na rozšíření pokrytí v oblasti II. Tato opatření provedly regionální orgány na základě několika rámcových smluv uzavřených se španělskou ústřední vládou (rámcové smlouvy z roku 2008) a dodatků ke starším rámcovým smlouvám z roku 2006, které uzavřely v roce 2008, a k rámcovým smlouvám z roku 2008, které uzavřely v roce 2009.

(139) Na základě uzavřených smluv a dodatků pak regionální a místní orgány zavedly širokou škálu různých opatření zaměřených na rozšíření pokrytí DTT v oblasti II, zejména prostřednictvím veřejných výběrových řízení, jak je uvedeno ve 40. až 43. bodě odůvodnění. Komise se proto domnívá, že základem režimu podpory na rozšíření pokrytí v oblasti II jsou jednotlivé akty, které byly přijaty na ústřední úrovni, a smlouvy uzavřené mezi ministerstvem a autonomními oblastmi, které byly následně pozměňovány. Uvedené akty a smlouvy mají své základní charakteristiky, tj. pobídku k přechodu na digitální televizní vysílání v oblasti II a omezení této pobídky na technologii pozemního vysílání. Tyto akty a smlouvy měly vést autonomní oblasti k přijetí opatření, která nebyla

([64]) V předběžném šetření Španělsko mimo jiné vysvětlilo, že neexistuje diskriminace mezi DTT a televizním vysíláním prostřednictvím satelitu. Španělsko rovněž vysvětlilo, že DTT a televizní vysílání prostřednictvím satelitu působí na různých trzích.

([65]) Kromě toho Komise vyzvala Španělsko, aby předalo žádost o informace všem podnikům, které by mohly být dotčeny případným záporným rozhodnutím Komise nařizujícím navrácení protiprávní a neslučitelné podpory v tomto případě.

technologicky neutrální ([66]). Celostátní technický plán sice upravuje přechod k DTT v oblasti I, současně však pověřuje místní orgány, aby ve spolupráci s autonomními oblastmi zřídily další vysílací střediska nezbytná k tomu, aby byl v oblasti II zaručen příjem DTT. V dané době tedy ústřední vláda již předpokládala rozšíření pokrytí DTT. Pověření, které je obsaženo v hlavním právním nástroji, jímž je upraven přechod k digitálnímu televiznímu vysílání, se vztahuje pouze na platformu pozemního vysílání. Kromě toho z královského nařízení s mocí zákona č. 1/2009 vyplývá, že využívání satelitní technologie se předpokládalo pouze pro oblast III. Autonomní oblasti tedy v praxi plnily pokyny španělské ústřední vlády ohledně rozšíření pokrytí DTT ([67]). Autonomní oblasti provedly plán ústřední vlády na základě svých příslušných rámcových smluv, které vycházely ze stejného modelu.

(140) Z výše uvedených aktů přijatých na ústřední úrovni, smluv a dodatků tedy vyplývá, že tvoří základ systému, jehož cílem je rozšířit pokrytí DTT v oblasti II výhradně prostřednictvím pozemního televizního vysílání. Za takových okolností navíc ústřední nebo místní orgány neměly při technickém uplatňování systému žádný prostor pro dodržení zásady technologické neutrality. Opatření přijatá vnitrostátními, regionálními nebo místními orgány sledovala stejný cíl a vzhledem k jejich úzkému propojení musí být analyzována společně v rámci téhož systému. To bylo dále potvrzeno Tribunálem, který ve věci T-541/13 potvrdil žalobu na neplatnost rozhodnutí z roku 2013, která je uvedena níže. Tento závěr zůstává platný pro opatření zkoumaná v tomto rozhodnutí (která jsou stejná jako opatření posuzovaná v rozhodnutí z roku 2013):

„52 *Z různých legislativních a správních aktů španělských orgánů vyplývá, že plán přechodu na digitální televizní vysílání na celém území Španělského království s převážným využitím technologie pozemního vysílání byl reakcí na iniciativu, kterou spustila a koordinovala ústřední státní správa. Jak vyplývá z 24. bodu odůvodnění napadeného rozhodnutí, je prokázáno, že zákon č. 10/2005, kterým byla zahájena regulace přechodu na DTT, poukázal na nezbytnost podpořit přechod z analogové technologie na technologii DTT. V souladu s 26. bodem odůvodnění uvedeného rozhodnutí španělské orgány stanovily ve dvanáctém dodatkovém ustanovení celostátního technického plánu pro DTT možnost rozšíření pokrytí pomocí technologie pozemního vysílání v oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva pod podmínkou, že místní instalace bude v souladu s uvedeným plánem. Ve 28. až 32. bodě odůvodnění uvedeného rozhodnutí, jejichž obsah žalobci nepopírají, je popsána spolupráce k provedení digitalizace v dané oblasti mezi ministerstvem a autonomními oblastmi na základě rámcových smluv a dodatků k rámcovým smlouvám. Tyto akty se týkaly konkrétně spolufinancování španělské vlády při rozšiřování pokrytí DTT v uvedené oblasti.*

53 *S ohledem na výše uvedené nelze Komisi vytýkat, že analyzovala španělská opatření pro zavedení DTT v oblasti II v jednom a témže kontextu. Je totiž třeba uvést, že jelikož různé státní zásahy na celostátní, regionální a obecní úrovni musely být posuzovány podle svých účinků, uvedená opatření vykazovala v projednávané věci natolik úzkou vzájemnou vazbu, že Komise mohla správně předpokládat, že se jedná o jediný režim podpor poskytnutý veřejnými orgány ve Španělsku. Tak je*

([66]) Tyto pokyny lze nalézt v příslušných dokumentech ústřední vlády. Zejména rámcové smlouvy podepsané v prosinci 2008 pod názvem „Rámcová smlouva o spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu, cestovního ruchu a obchodu a autonomní oblastí […] za účelem provádění celostátního plánu přechodu k DTT“ obsahují výčet činností, které mají být financovány ústředními a regionálními orgány s cílem zajistit takové pokrytí digitálním televizním vysíláním, jaké bude odpovídat dosavadnímu pokrytí analogovým vysíláním. Odkazují jednak na již existující vysílací střediska, jejichž rekonstrukci zajišťují subjekty televizního vysílání (střediska DTT zřizovaná v oblasti I), jednak na „rozšíření pokrytí“, tedy na nová střediska, jejichž zřízení je nezbytné k tomu, aby byl zaručen stejný průnik digitálního televizního vysílání. Vzhledem k tomu, že existence vysílacích středisek je nutná pouze pro technologii DTT, zdá se jednoznačné, že plánovaná opatření se týkají pouze této technologie. Dodatky k těmto rámcovým smlouvám z roku 2008, které byly podepsány v období od října do prosince 2009, navíc odkazují na financování pro účely rozšíření pokrytí a definují, jak má být chápán výraz „opatření k rozšíření pokrytí“, přičemž výslovně odkazují pouze na technologii pozemního vysílání.

([67]) Ministerstvo zdůrazňovalo na schůzích s autonomními oblastmi, že cílem je zaručit v oblasti II přechod k DTT. Potvrzuje to i prezentace volně dostupná na internetu, kterou vytvořilo ministerstvo: http://www.fenitel.es/asamblea08/PONENCIAS/4SETSI.pdf. Stvrzují to také prohlášení, jimiž autonomní oblasti reagovaly na žádost Komise o poskytnutí informací. Autonomní oblasti odkazují ve svých odpovědích výslovně na celostátní plán přechodu, který byl přijat královským nařízením č. 944/2005, a na plán Avanza. Viz např. odpověď autonomní oblasti Extremadura: „Podle ustanovení […] královského nařízení č. 944/2005 […], kterým se přijímá celostátní technický plán digitálního pozemního vysílání, jenž se týká místní iniciativy na rozšíření pokrytí DTT […]“.

tomu zejména proto, že po sobě jdoucí zásahy ve Španělsku měly vzhledem ke své časové posloupnosti, účelu a situaci v uvedené oblasti tak úzké vazby, že Komisi nelze vytýkat, že je neoddělila (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. března 2013, Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, C-399/10 P a C- 401/10 P, Sb. rozh., EU:C:2013:175, body 103 a 104)."

(141) Za účelem potvrzení výše uvedeného závěru přezkoumala Komise rovněž významný vzorek výběrových řízení uspořádaných přímo autonomními oblastmi. Vzorek výběrových řízení se týká celého španělského území, s výjimkou Melilly (španělské orgány nepředložily žádné výběrové řízení pro toto autonomní město s tvrzením, že nebyly k dispozici příslušné dokumenty). Vzorek zahrnuje jak výběrová řízení na rozšíření pokrytí, tak výběrová řízení na dodávky zařízení. Vzorek navíc zahrnuje výběrová řízení s různými rozpočty: výběrová řízení s relativně nízkými rozpočty a výběrová řízení s vyššími rozpočty (rozpočty ve výši více než 10 milionů EUR). Výše popsaný výběr a pokrytí vzorku zajišťuje jeho reprezentativnost. Tato výběrová řízení jsou výsledkem provádění celostátního programu popsaného v předchozích bodech odůvodnění, které bylo předem definováno na základě zákonů a dohod uzavřených s autonomními oblastmi. Ověření vzorku potvrzuje výše uvedený závěr, neboť převážná většina zkoumaných výběrových řízení nebyla technologicky neutrální. Na základě tohoto reprezentativního vzorku Komise potvrdila, že výběrová řízení uskutečněná v některých autonomních oblastech se obecně řídila logikou zaměřit se výhradně na technologii pozemního vysílání.

(142) I kdyby byla považována za technologicky neutrální výběrová řízení, která nebyla formálně diskriminační, mohla Komise určit pouze několik z nich. Zadávací dokumentace pro tato výběrová řízení byla vypracována tak, aby se hospodářské subjekty ve Španělsku používající jiné technologie než DTT mohly účastnit navzdory plánům ústřední vlády Španělska. V každém případě pouhá skutečnost, že menšina výběrových řízení byla technologicky neutrální, svědčí pouze o neúplném provedení systému a nevylučuje samotný systém jako takový.

(143) Pokud jde o rozhodnutí z roku 2013, Tribunál rovněž objasnil následující: „Komise se [...] neuchýlila k zobecnění, když dospěla k názoru, že k nesrovnalostem zjištěným u vzorku docházelo v celém Španělsku. Komise pouze prostudovala charakteristické rysy předmětného režimu podpor a právě naopak neučinila závěr, že by kvůli tomu, že analyzovaná výběrová řízení nerespektovala zásadu technologické neutrality, nebyla tato zásada respektována ve všech výběrových řízeních týkajících se provozování sítě DTT, což se promítá zejména ve výroku napadeného rozhodnutí." ([68]) Tento závěr zůstává platný pro opatření posuzovaná v tomto rozhodnutí (která jsou stejná jako opatření posuzovaná v rozhodnutí z roku 2013).

(144) Ke skutečnému uvolnění státní podpory na instalaci DTT v oblasti II došlo v okamžiku, kdy státní a regionální orgány převedly finanční prostředky na příjemce. Tato skutečnost nastala v obdobích, která byla v jednotlivých autonomních oblastech různá. Ze získaných informací vyplývá, že první výběrová řízení se konala v červenci 2008 ([69]). V příloze je uveden výčet částek, které dostaly jednotlivé regiony jako podporu.

(145) Pokud jde o trvající podporu na provozování a údržbu sítí, tato podpora je doplňková k režimu, jehož cílem je rozšířit pokrytí DTT v oblasti II výhradně pozemním vysíláním, a je jejím logickým důsledkem, ačkoli provádění této trvající podpory ponechala ústřední vláda autonomním orgánům. Některé autonomní oblasti (viz „opakované náklady" v příloze rozhodnutí) uspořádaly výběrová řízení na provozování a údržbu stávajících digitálních pozemních sítí, která vyhlásila ve svých příslušných úředních věstnících ([70]).

([68]) Viz rozsudek Tribunálu ve věci T-461/13, bod 107.

([69]) Výběrové řízení na dodávku zařízení ze dne 30. července 2008, které vyhlásila autonomní oblast La Rioja, a výběrové řízení na rozšíření SE/CTTI/06/08 ze dne 27. července 2008, které vyhlásila autonomní oblast Katalánsko.

([70]) Viz například usnesení orgánů autonomní oblasti Kastilie a León: Usnesení Generálního ředitelství telekomunikací ze dne 24. září 2012, kterým se vyhlašuje výběrové řízení na službu: Smlouva o službách pro účely zachování a technologické obnovy infrastruktur digitálního televizního vysílání, kterou uzavírá vláda oblasti Kastilie a León. Spis: SERV 05-4/12; Úřední věstník Kastilie a Leónu (BOCYL), 10.10.2012.

(146) Jak je vysvětleno v 62. bodě odůvodnění, právní posouzení nových pozměněných opatření není předmětem tohoto rozhodnutí.

6.2. **Posouzení státní podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU**

6.2.1. *Existence podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU*

(147) Dotčené opatření, včetně trvající podpory na provozování a údržbu sítí, která je popsána ve 44. bodě odůvodnění, lze považovat za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, v němž jsou stanoveny podmínky existence státní podpory. Zaprvé se musí jednat o podporu poskytovanou státem nebo ze státních prostředků; zadruhé musí dojít k selektivnímu hospodářskému zvýhodnění příjemce podpory; zatřetí je nutné, aby tato podpora narušila nebo mohla narušit hospodářskou soutěž, a začtvrté je nutné, aby mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy.

6.2.1.1. Státní prostředky

(148) Dotčené opatření se opírá o výše popsaný systém právních aktů přijatých na úrovni státu i na regionální a místní úrovni a o smlouvy uzavřené mezi orgány na různých úrovních španělské státní správy. Španělsko ostatně nezpochybnilo závěr plynoucí z rozhodnutí o zahájení řízení, podle něhož bylo dané opatření financováno z rozpočtových zdrojů. Španělské orgány však trvaly na tom, že finanční prostředky pocházely jak ze státního rozpočtu, tak i z rozpočtů autonomních oblastí a obcí. Španělsko rovněž vyjádřilo názor, že dotčené opatření představuje ve skutečnosti pouhý převod finančních prostředků mezi různými správními orgány. Španělsko přitom nezpochybnilo, že finanční prostředky pocházejí především ze státního rozpočtu a zčásti rovněž z rozpočtů regionů a obcí. Dané opatření navíc nepředstavovalo pouhý převod finančních prostředků mezi správními orgány, neboť tyto finanční prostředky byly v konečném důsledku využity pro účely instalace sítě DTT, a sice subjekty vykonávajícími hospodářskou činnost (jak je vysvětleno v oddíle 6.2.1.2).

(149) Z výše uvedených okolností vyplývá, že zkoumané opatření bylo financováno přímo z rozpočtu státu a z rozpočtů některých autonomních oblastí a obcí. Podpora na provozování a údržbu, jak je popsána ve 44. bodě odůvodnění, nebyla financována ze státního rozpočtu, nýbrž přímo z rozpočtů autonomních oblastí. Je tedy přičitatelná státu, a představuje tudíž využití veřejných zdrojů.

6.2.1.2. Hospodářské zvýhodnění subjektů vykonávajících hospodářskou činnost

(150) V rámci dotčeného opatření byly státní prostředky převedeny určitým podnikům. Přestože Smlouva pojem podniku nedefinuje, odkazuje na veškeré fyzické nebo právnické osoby bez ohledu na jejich status a financování, které vykonávají hospodářskou činnost. V praxi Komise, kterou potvrdily i soudy, je provozování sítí televizního vysílání považováno za hospodářskou činnost ([71]), jak je tomu i v jiných případech, kdy jsou infrastruktury spravovány regionálními orgány ([72]). V případě, jímž se zabýváme, jsou provozovatelé platforem a většina veřejných podniků či obcí zapsáni v rejstříku CMT jakožto provozovatelé sítí. To znamená, že poskytují určité služby, které podle ustálené praxe představují hospodářskou činnost. Trh existuje, pokud – jak je tomu i v tomto případě – mají ostatní provozovatelé zájem poskytovat dotčenou službu nebo toho jsou schopni. Například Astra se před dokončením rozšíření pokrytí v oblasti II účastnila několika schůzek s autonomními oblastmi, během nichž jim představila svou nabídku. V březnu 2008 se Astra také zúčastnila technologicky neutrálního výběrového řízení, které bylo vyhlášeno v Kantábrii pro účely zajištění digitálního televizního vysílání v oblastech II a III, a uspěla v něm. Skutečnost, že veřejné podniky a obce nezískávají za poskytnuté služby žádnou odměnu, nebrání tomu, aby byly dotčené činnosti považovány za hospodářskou činnost ([73]).

([71]) Rozhodnutí Komise N622/2003 Digitalisierungsfonds Austria; C 25/2004, DVB-T Berlín a Braniborsko, 62. bod odůvodnění (Úř. věst. L 200/2006); C 34/2006, DVB-T Severní Porýní-Vestfálsko, 83. bod odůvodnění (Úř. věst. L 236, 3.9.2008, s. 10); C 52/2005, Mediaset, 96. bod odůvodnění (Úř. věst. L 147/2007).

([72]) Rozsudek Soudu prvního stupně, Ryanair Ltd. v. Evropská komise, T-196/04, ECLI:EU:T:2008:585, bod 88; rozsudek Soudního dvora, Aéroports de Paris v. Komise, C-82/01P, ECLI:EU:C:2002:617, body 107–109 a 121–125.

([73]) Viz rozsudek Tribunálu, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt a Mitteldeutsche Flughafen AG a Flughafen Leipzig-Halle GmbH v. Evropská komise, spojené věci T-443/08 a T-455/08, ECLI:EU:T:2011:117, bod 115, v nichž Soudní dvůr prohlásil toto: „Skutečnost, že určitou činnost nezajišťují soukromé subjekty nebo že tato činnost není rentabilní, [...] není kritériem relevantním při kvalifikaci činnosti jako hospodářské činnosti [...].“

(151) Komise nesouhlasí s argumentem, který vzneslo Španělsko a podle něhož má být provozování sítě pozemního vysílání autonomními oblastmi, veřejnými podniky a obcemi považováno za výkon úřední pravomoci, která jim náleží jakožto veřejným orgánům, a proto se na něj nevztahuje působnost článku 107 SFEU. Bylo uznáno, že činnosti, které souvisí s výkonem státní moci a které vykonává přímo stát nebo orgány, které působí v rámci působnosti své veřejné moci, nelze pro účely pravidel v oblasti hospodářské soutěže považovat za hospodářské činnosti ([74]). Jedná se o činnosti, které patří mezi základní funkce státu nebo jsou s těmito funkcemi spojeny svou povahou, svým cílem a pravidly, kterými se řídí. Judikatura Soudního dvora poskytla několik příkladů činností spadajících do této kategorie, přičemž určila rozdíl mezi státními činnostmi v pravém slova smyslu a obchodními činnostmi, jež může vykonávat státní subjekt. Součástí tohoto výčtu jsou činnosti související s armádou nebo policií, se zachováním a zlepšováním bezpečnosti letového provozu, s kontrolou letového provozu ([75]), dohledem nad znečišťováním jakožto úkolem veřejného zájmu, který je součástí základních funkcí státu v oblasti ochrany životního prostředí v přímořských oblastech, ([76]) a činnosti v oblasti normalizace, jakož i související činnosti výzkumu a vývoje ([77]).

(152) V této souvislosti se Komise domnívá, že v projednávaném případě není provozování sítě pozemního televizního vysílání součástí závazků nebo poslání státu, ani typickou činností, kterou by mohl vykonávat jedině stát. Dotčené služby nejsou službami, které obvykle přísluší orgánům veřejné moci, a jako takové mají hospodářskou povahu, což dokládá i skutečnost, že na trhu v oblasti I působí několik podniků. Zadruhé o poskytování těchto služeb v oblasti II měl zájem i soukromý podnik, který nezávisí na žádném veřejném orgánu, konkrétně společnost Astra (což dokládá i skutečnost, že se tento podnik jakožto uchazeč zapojil do výběrového řízení konaného v roce 2008 pro oblast Kantábrie). Zatřetí instalace sítě v oblasti II se týká pouze přenosu soukromých celostátních a regionálních kanálů ([78]). Hospodářská povaha zavádění digitální pozemní sítě v oblasti II byla potvrzena několika rozsudky Tribunálu; viz například věci T-808/14, Španělsko v. Komise ([79]); T-37/15 a T-38/15, Abertis a Telecom Castilla-La Mancha v. Komise ([80]), a T-487/13, Navarra de Servicios y Tecnologías, SA v. Evropská komise ([81]). Z uvedeného vyplývá, že provozování sítě pozemního vysílání autonomními oblastmi, veřejnými podniky a obcemi není součástí výkonu poslání, které jim náleží jakožto orgánům veřejné moci.

Přímí příjemci podpory

(153) Provozovatelé platformy DTT jsou přímými příjemci napadených opatření, neboť obdrželi finanční prostředky určené na zlepšení a rozšíření svých sítí v oblasti II a na dodávky zařízení v souvislosti s těmito sítěmi. Obdobně se stali i příjemci trvající podpory na provozování a údržbu těchto sítí. Autonomní oblasti vybraly různé způsoby, jak provést rozšíření pokrytí, a proto také existují různé druhy přímých příjemců podpory.

([74]) Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. C 8, 11.1.2012).

([75]) Rozsudek Soudního dvora, SAT v. Eurocontrol, C-364/92, ECLI:EU:C:1994:7, body 19 až 30; rozsudek Soudního dvora, Selex, C-113/07 P, ECLI:EU:C:2009:191.

([76]) Rozsudek Soudního dvora, Calì & Figli, C-343/95, ECLI:EU:C:1997:160, bod 22.

([77]) Rozsudek Soudu prvního stupně, Selex, T-155/04, ECLI:EU:T:2006:387, body 73 až 82, potvrzený rozsudkem Soudního dvora, Selex, C-113/07, ECLI:EU:C:2009:191.

([78]) Jak je uvedeno v oddíle 2.1.3, veřejné subjekty televizního vysílání mají závazek zajistit pokrytí v rozsahu 98 %, přičemž pokrytí v oblasti II měly zajistit z vlastních prostředků. Veřejné celostátní televizní kanály RTVE a veřejné regionální kanály se navíc vysílají prostřednictvím jiné sítě. Zatímco soukromé kanály využívají signál Jednotné kmitočtové sítě (Red de Frecuencia Única, SFN podle anglického znění), veřejné kanály využívají Španělskou globální síť (RGE). Vzhledem k těmto odlišnostem se vzájemně liší i pozemní vybavení, které je pro každou z těchto sítí potřeba.

([79]) Rozsudek ve věci T-808/14, body 60–67. Tento rozsudek potvrdil Soudní dvůr ve věci Španělsko v. Komise, C-114/14 P, ECLI:EU:C:2018:753.

([80]) Rozsudek Tribunálu, Abertis Telecom Terrestre, SA a Telecom Castilla-La Mancha, SA v. Evropská komise, T-37/15 a T-38/15, ECLI:EU:T:2016:743. Rozsudek potvrdil Soudní dvůr ve spojených věcech Cellnex Telecom, S.A. a Telecom Castilla-La Mancha, C-91/17 P a C-92/17 P, ECLI:EU:C:2018:284.

([81]) Rozsudek ve věci T-487/13, body 53–56. Tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 P.

(154) Zaprvé některé z autonomních oblastí ([82]) pověřily zajištěním rozšíření pokrytí veřejný podnik, který někdy působí jako podnik v oblasti telekomunikací. Tyto podniky uspořádaly za uvedeným účelem výběrová řízení a provedením daného úkolu pověřily podnik, jenž v tomto výběrovém řízení uspěl, nebo provedly toto rozšíření samy poté, co získaly nezbytná zařízení.

(155) Tyto veřejné podniky jsou v současné době schopny provozovat síť DTT v oblasti II díky dotacím z veřejných zdrojů. Mohou rovněž novou infrastrukturu využívat pro účely poskytování jiných služeb, mezi něž patří např. WiMax (standard pro bezdrátovou širokopásmovou distribuci dat, který může poskytnout pevné i mobilní širokopásmové připojení), digitální rozhlasové vysílání, mobilní televizní vysílání (DVB-H) nebo služby společného umístění pro základní širokopásmovou síť společnosti Telefónica ve venkovských oblastech a pro provozovatele mobilních technologií. Díky těmto úsporám z rozsahu mají provozovatelé sítě DTT možnost získat příjmy z infrastruktur, které jsou financovány z veřejných zdrojů.

(156) Vyčíslitelnou výhodou, která byla těmto veřejným podnikům poskytnuta, je obnos finančních prostředků, který získaly pro účely rozšíření pokrytí.

(157) Zadruhé některé autonomní oblasti ([83]) samy vyhlásily na regionální úrovni výběrová řízení týkající se rozšíření pokrytí DTT. Španělsko tvrdí, že převážná většina uspořádaných výběrových řízení se týkala dodávek zařízení a že podniky, které v těchto řízeních uspěly, vystupovaly jakožto dodavatelé těchto zařízení. Tak tomu bylo i v případě výběrových řízení, v nichž uspěly společnost Abertis a její přidružené společnosti Tradia a Retevisión. Z výsledků šetření nicméně vyplývá, že značné množství těchto výběrových řízení bylo zaměřeno nejen na dodávky zařízení, ale i na rozšíření pokrytí ([84]). Na rozdíl od toho, co tvrdí Španělsko, se Komise domnívá, že Abertis a ostatní podniky se těchto výběrových řízení zúčastnily jakožto provozovatelé sítí ([85]). V tomto případě podniky, které v těchto řízeních uspěly, skutečně získaly konkurenční výhodu před provozovateli sítí, kteří se dokonce ani nemohli výběrového řízení účastnit. Jejich zvýhodnění odpovídá výši finančních prostředků, které získaly pro účely rozšíření pokrytí na základě výběrového řízení, které nebylo technologicky neutrální.

(158) Zatřetí některé autonomní oblasti ([86]) poskytly obcím finanční prostředky za účelem rozšíření pokrytí DTT. Španělsko tvrdí, že se jednalo pouze o převod finančních prostředků mezi orgány na různých stupních správy a že rozšířením sítě, která je ve vlastnictví obcí, plnily obce pouze své správní závazky vůči svým občanům. Španělsko nicméně uznává, že obce vystupovaly jako provozovatelé sítí, že mnohé z nich jsou zapsány do rejstříku provozovatelů sítí, který vede CMT, a že tyto obce skutečně rozšíření pokrytí provedly, v mnoha případech prostřednictvím výběrových řízení. Komise se proto domnívá, že pokud obce vystupovaly jakožto místní provozovatelé sítí DTT, jsou přímými příjemci podpory. Jejich zvýhodnění odpovídá výši finančních prostředků, jež získaly od regionálních a státních orgánů pro účely rozšíření pokrytí. Stejně je tomu i v případě, že je rozšíření financováno částečně z vlastních zdrojů obcí, což představuje podporu určitého podniku či určité činnosti.

([82]) Rozšířením pokrytí byly pověřeny například veřejné podniky Aragón Telecom, Gestión de Infraestructuras Públicas de Telecomunicaciones del Principado de Asturias, S.A., Multimedia de les Illes Balears S.A., Instituto Tecnológico de Canarias, Sociedad Regional de Cantabria I+D+I (IDICAN), RETEGAL a Itelazpi, které pro tyto účely uspořádaly výběrová řízení na dodávky zařízení nezbytného k digitalizaci vysílacích středisek. Fundación Centro Tecnológico en Logística Integral de Cantabria, Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de Cataluña a Agencia de Informática y Comunicaciones de la Comunidad de Madrid vyhlásily výběrová řízení na rozšíření pokrytí DTT, a proto toto rozšíření provedly podniky, které v uvedených výběrových řízeních uspěly. V autonomní oblasti Navarra rozšíření prováděla společnost OPNATEL, která nezbytné zařízení získala, aniž uspořádala výběrové řízení.

([83]) Například Andalusie, Kastilie a León, Extremadura, Murcie, La Rioja a Valencie.

([84]) Jak již bylo vysvětleno ve 41. bodě odůvodnění, podniky, které uspěly ve výběrových řízeních na rozšíření pokrytí, byly pověřeny zajištěním, často i výstavbou, funkční sítě DTT. Mezi činnosti, které bylo nutné vykonat pro splnění tohoto cíle, patřilo navržení a nákres sítě, přenos signálu, instalace sítě a dodání nezbytného zařízení. V případě již existujících sítí byla uspořádána výběrová řízení týkající se dodání fyzického zařízení. Očekávalo se, že podniky, které v těchto výběrových řízeních uspěly, zlepší tyto sítě nezbytným zařízením, tedy konkrétně dodáním a instalací tohoto zařízení a jeho uvedením do provozu.

([85]) Abertis a Retevisión uspěly například ve výběrových řízeních týkajících se rozšíření pokrytí v oblastech Extremadura a Kastilie a León, která nebyla technologicky neutrální, za celkovou částku 5,6 milionu EUR.

([86]) Andalusie, Kanárské ostrovy, Extremadura a Murcie.

(159) Celkově ve výběrových řízeních uspěly nejčastěji společnosti Abertis a Retevisión. Získaly celkem přibližně polovinu z celkového objemu finančních prostředků určených na rozšíření pokrytí.

(160) Mimoto některé autonomní oblasti poskytly státní podporu na provozování a údržbu sítí. Tyto úkoly vykonávají veřejné podniky a obce nebo jsou nabídnuty například vlastníkům vysílacích středisek. Španělské státní orgány tvrdily, že nekladly žádný požadavek týkající se provozování a údržby digitalizovaných středisek a že rozhodovací pravomoc náležela v tomto ohledu autonomním oblastem. V průběhu řízení předložily některé autonomní oblasti číselné údaje, z nichž vyplývalo, že skutečně financovaly provozování a údržbu vysílacích středisek v oblasti II, zejména od roku 2009, kdy vypršelo původně stanovené dvouleté období, které bylo pro účely provozování a údržby zahrnuto ve smlouvách uzavřených s podniky, které uspěly ve výběrových řízeních. Podniky pověřené provozováním a údržbou digitalizované pozemní sítě v oblasti II jsou přímými příjemci této podpory.

(161) A konečně, obecněji vzato, byla společnost Abertis zvýhodněna také tím, že žádnému jinému provozovateli platformy nebylo povoleno, aby vstoupil na trh v oblasti přenosu televizního signálu pro otevřené kanály ve Španělsku ([87]).

Nepřímí příjemci podpory

(162) *Provozovatelé sítí.* Nepřímými příjemci podpory jsou provozovatelé sítí, kteří se zúčastnili výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, která vyhlásily veřejné podniky v souvislosti s prvním z případů jmenovaných ve 136. bodě odůvodnění, a v těchto řízeních získali veřejnou zakázku. Veřejné podniky samy neprováděly rozšíření pokrytí a neponechaly si ani finanční prostředky určené k tomuto účelu, nýbrž je rozdělily provozovatelům sítí prostřednictvím výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí. Tato výběrová řízení týkající se rozšíření pokrytí byla určena výhradně provozovatelům pozemní sítě. Tito provozovatelé byli tedy zvýhodněni skutečností, že došlo k vyloučení provozovatelů satelitního vysílání. Na trhu navíc působí jen malý počet provozovatelů, takže konkurence, jíž museli provozovatelé sítě pozemního vysílání čelit, byla zanedbatelná. Jak již bylo uvedeno výše v souvislosti s přímými příjemci, další zvýhodnění získávají provozovatelé sítí v případě, že používají novou infrastrukturu i pro poskytování jiných služeb (např. WiMax, digitální rozhlasové vysílání, mobilní televizní vysílání atd.). Zvýhodnění těchto provozovatelů sítí odpovídá výši finančních prostředků, které získali na základě výběrového řízení týkajícího se rozšíření pokrytí ([88]).

(163) *Dodavatelé telekomunikačních zařízení.* Na rozdíl od provozovatelů sítí nejsou dodavatelé telekomunikačních zařízení považováni za nepřímé příjemce, neboť nezískali žádnou selektivní výhodu. Obdobně jako tomu bylo v případě digitálních dekodérů v Itálii ([89]), nebylo možné od sebe odlišit jednotlivé kategorie výrobců různých typů digitální infrastruktury, neboť výrobci musí být schopni vyrobit jakýkoliv druh zařízení. Podniky, které uspěly ve výběrových řízeních, se neliší od skupiny podniků, které by se daného výběrového řízení rovněž zúčastnily, pokud by byl jeho režim ve vztahu k provozovatelům platforem technologicky neutrální ([90]). Ve Španělsku je obvyklé, že podniky, které vyrábějí, instalují a dodávají telekomunikační zařízení nezbytná pro rozšíření pokrytí DTT, nabízejí rovněž další služby. Tito výrobci zařízení, byť mohou působit současně jako provozovatelé telekomunikací, mohou nabízet rovněž pozemní či satelitní řešení nebo kombinaci obou těchto řešení ([91]).

([87]) Jak je stanoveno ve 21. bodě odůvodnění, Abertis ovládá trh v oblasti vysílání televizních signálů pro otevřené kanály na platformě pozemního vysílání v oblasti I a prostřednictvím své dceřiné společnosti Hispasat také v oblasti III. Po rozšíření dosahu digitálního pozemního televizního vysílání na oblast II kontroluje společnost Abertis přenos televizních signálů pro otevřené kanály na celostátní úrovni. Vstup společnosti Astra do oblasti II by mohl v budoucnu povzbudit také hospodářskou soutěž mezi platformami v oblastech I a III. Existují mnohé studie, jež v obdobném smyslu prokazují, že zavedení platformy satelitního vysílání na trhu v oblasti televizního vysílání ve Spojených státech amerických přineslo výhody v podobě poklesu cen a zvýšení kvality poskytovaných služeb. Před zavedením satelitní technologie měli v některých zeměpisných oblastech monopol poskytovatelé kabelového vysílání. Viz např. Chenghuan Sean Chu, „The effect of satellite entry on cable television prices and product quality", RAND Journal of Economics, sv. 41, č. 4, zima 2010, s. 730–764.

([88]) Tak tomu bylo v případě společnosti Retevisión, jejímž 100% vlastníkem je Abertis; tento podnik uspěl ve výběrových řízeních týkajících se rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální, v Madridu a v Katalánsku, a to v celkové hodnotě dosahující 14,8 milionu EUR.

([89]) C 52/2005 – Digitální dekodéry Itálie (Úř. věst. C 118, 19.5.2006, s. 10,. a Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1).

([90]) Několik příkladů podniků, které uspěly ve výběrových řízeních na dodávky telekomunikačních zařízení: výrobce digitálních přenosových zařízení Tredess, který je součástí skupiny Televes, jež vyrábí rovněž digitální televizní přijímače využívající technologii satelitního vysílání, antény a parabolické antény (viz: http://www.tredess.com a http://www.televes.es); obdobně: Mier (http://www.mier.es), Elecnor (http://www.elecnor.es/es.negocios.infraestructuras/telecomunicaciones), Itelsis, BTESA, Axion, Retegal, Itelazpi, Telecom CLM.

([91]) Ve výběrových řízeních pro oblast II týkajících se rozšíření pokrytí jsou zpravidla požadována řešení „na klíč", která vyžadují výrobu, instalaci a dodávku různých prvků daného zařízení (parabola, anténa, vysílač, satelitní přijímač). Ve většině případů nabízená řešení zahrnovala satelitní přijímač pro příjem digitálního signálu, který již prostřednictvím satelitu přenáší subjekty televizního vysílání.

(164) Dotčené opatření není ani svým účelem, ani svou obecnou strukturou zaměřeno tak, aby zvýhodňovalo výrobce. Jakákoli veřejná iniciativa, jejímž cílem je podpora digitalizace (dokonce i v případě, že z hlediska technologií dosahovala nejvyšší možné míry neutrality), by zvýhodňovala výrobce digitálních zařízení. Pokud tedy určité opatření přinese výrobcům těchto zařízení prospěch v podobě zvýšení prodeje, lze tuto skutečnost považovat za přirozený vedlejší hospodářský účinek. Každá státní podpora v zásadě působí „shora dolů", a přináší tedy prospěch nejen příjemcům státní podpory, ale i jejich dodavatelům. To však nemusí nutně znamenat, že těmto dodavatelům přináší selektivní výhodu. Podpora nebyla určena dodavatelům telekomunikačních zařízení, takže tito dodavatelé nebyli zvýhodněni nepřímým účinkem, jímž se zde zabýváme. Vzhledem k tomu, že byli vybráni v transparentních výběrových řízeních, jichž se mohli zúčastnit všichni dodavatelé zařízení včetně dodavatelů z jiných členských států, nelze předpokládat ani to, že dosáhli nepřiměřených zisků.

(165) *Subjekty televizního vysílání*. Španělsko dostatečně prokázalo, že subjekty pozemního vysílání nebyly rozšířením pokrytí nijak zvýhodněny. Na rozdíl od oblasti I odmítly subjekty televizního vysílání platit za digitalizaci prováděnou v oblasti II, neboť pro ně nebyla zdrojem žádných dalších příjmů. Týká se totiž jen zanedbatelného počtu obyvatel, kteří navíc zřejmě nejsou cílovou skupinou, na niž se zaměřuje obchodní strategie inzerentů, a rozšíření pokrytí na oblast II tudíž subjektům televizního vysílání nepřineslo příležitost k výraznému zvýšení cen za reklamu. Subjekty pozemního vysílání tedy nejsou nepřímými příjemci zkoumaného opatření.

6.2.1.3. Selektivnost

(166) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU se za podporu považují opatření podpory prováděná členskými státy nebo z veřejných prostředků, která narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že „zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby". Toto kritérium slouží k určení opatření zvýhodňujících určité podniky nebo určitá hospodářská odvětví.

(167) Jak bylo uvedeno výše, napadené opatření ovlivňuje odvětví televizního vysílání a v rámci tohoto odvětví přenos signálů televizního vysílání. Dotčené opatření je zaměřené na podniky, které působí pouze v některých segmentech odvětví televizního vysílání, konkrétně v oblasti přenosu signálů televizního vysílání ([92]).

(168) Podle judikatury Soudního dvora je totiž opatření „selektivní pouze tehdy, když v rámci daného právního režimu zvýhodňuje některé podniky oproti jiným, jež patří do jiných odvětví nebo do téhož odvětví a nacházejí se z hlediska cíle tohoto režimu ve srovnatelné skutkové a právní situaci" ([93]).

a) Hlavní odůvodnění týkající se selektivity opatření

(169) Vzhledem k tomu, že podpora je poskytována ve formě dotací, jsou v tomto případě referenčním systémem běžné tržní podmínky, za nichž musí podniky fungovat. Cílem referenčního systému není poskytovat dotace, jelikož za obvyklých tržních podmínek hospodářské subjekty nesou své vlastní náklady. Cílem zkoumaného opatření bylo urychlit přechod na digitální technologii a rozšířit pokrytí v oblasti II, jak je vysvětleno ve 226. bodě odůvodnění. Opatření představuje výjimku z referenčního systému (tj. běžných tržních podmínek), neboť snižuje běžné náklady některých podniků.

(170) V důsledku toho jsou příjemci režimu zvýhodněni ve srovnání s ostatními podniky, které musí nést své vlastní náklady, a to v ostatních odvětvích i ve stejném odvětví. Opatření je proto *prima facie* selektivní.

([92]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. června 2006, Air Liquide Industries Belgium, spojené věci C-393/04 a C-41/05, ECLI:EU:C:2006:403, bod 31, v němž se uvádí: „Pokud se jedná o třetí podmínku týkající se selektivní povahy opatření dotčených v původních řízeních, je nesporné, že dotyčná daňová zvýhodnění se nepoužijí na všechny hospodářské subjekty, nýbrž jsou poskytovány podnikům vykonávajícím určité typy činností, tedy podnikům, které v kompresních stanicích zemního plynu používají motory určené k pohonu kompresorů vytvářejících tlak v zásobovacích potrubích."

([93]) Viz rozsudek Soudního dvora, Comunidad Autónoma de Galicia, Retegal v. Komise, C-70/16 P, ECLI:EU:C:2017:1002, bod 61.

b) Podpůrné odůvodnění týkající se selektivity opatření

(171) Některé strany tvrdily, že neexistuje selektivita, protože provozovatelé digitálního pozemního vysílání budou plnit úkoly veřejné služby. Jak však bude vysvětleno v oddíle 6.2.1.4 tohoto rozhodnutí, tento úkol jim nebyl svěřen ([94]). Kromě toho je třeba připomenout, že opatření zůstává selektivní, i když jeho cílem je finančně zvýhodnit subjekty považované za společensky prospěšné ([95]) nebo ty, které mají pozitivní účinky na hospodářství přesahující jejich vlastní zájmy ([96]). Pozitivní účinky digitalizace vysílacího signálu proto nemohou zpochybnit závěr, že opatření je *prima facie* selektivní.

(172) V každém případě, i kdyby byl referenční systém omezen na odvětví televizního vysílání (což není tento případ) a i kdyby cílem referenčního systému měl být přenos digitálního vysílání (což rovněž není tento případ), je třeba poznamenat, že v odvětví televizního vysílání spolu různé platformy obvykle navzájem soutěží a všechny tyto platformy (např. pozemní, kabelové, satelitní nebo DSL sítě) mohou poskytovat služby pro přenos signálu digitálního vysílání.

(173) Selektivita opatření by se posuzovala s ohledem na všechny podniky, které nabízejí nebo mohou nabízet služby rozšíření pokrytí digitálním vysíláním v oblasti II ([97]). Pokud jsou provozovatelé sítí, kteří využívají jiné než pozemní technologie (zejména satelitní) schopni nabízet služby rozšíření pokrytí v oblasti II, měli by být považováni za subjekty, které se nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci s ohledem na cíle dotčeného právního režimu.

(174) Španělsko tvrdilo, že technologie pozemního a satelitního vysílání nelze považovat za technologie ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Španělsko vysvětluje, že právní rámce použitelné pro technologii DTT a jiné technologie se velmi liší. V době přijetí dotčených opatření se různé technologie řídily různými právními předpisy ([98]). Španělsko je toho názoru, že ačkoli jsou všechny audiovizuální služby v současné době upraveny obecným zákonem č. 7/2010 o audiovizuální komunikaci ze dne 31. března 2010, právní rámce pro technologii DTT a jiné technologie zůstávají odlišné. Kromě toho podle Španělska je technologie DTT z hlediska nákladů efektivnější než technologie satelitní, je ve Španělsku (v oblasti I) již široce dostupná a zavedení DTT v oblasti II využívalo infrastrukturu televizního vysílání, kterou mají provozovatelé již k dispozici. Španělsko tvrdí, že neexistovala žádná diskriminace vůči podnikům, které využívají satelitní technologii, neboť tyto jiné technologie se nenacházejí v podobné právní a skutkové situaci jako DTT.

(175) Výše uvedené argumenty nelze přijmout. Podle Komise skutečnost, že na různé technologie se vztahují různá zvláštní pravidla, není při posuzování kritéria selektivity v tomto případě relevantní. V souvislosti s rozdíly v právní úpravě odkázala společnost Cellnex na rozsudek ve věci Eventech ([99]), v němž Soudní dvůr rozhodl, že praxe spočívající v povolení používat jízdní pruh pro autobusy vydaném pouze vozidlům londýnské taxislužby, avšak nikoliv vozidlům poskytujícím smluvní přepravu osob, podle všeho neposkytuje vozidlům londýnské taxislužby selektivní hospodářskou výhodu. Komise se domnívá, že věc Eventech má pro projednávaný případ omezený

([94]) Stejně tak se zdá, že některé strany se snaží zpochybnit selektivitu opatření na základě toho, že opatření by neposkytlo hospodářskou výhodu subjektům vykonávajícím hospodářskou činnost. Tato tvrzení je třeba odmítnout. Zaprvé, jak je vysvětleno v oddíle 6.2.1.2 tohoto rozhodnutí, toto opatření poskytuje subjektům, které vykonávají hospodářskou činnost, hospodářskou výhodu. Zadruhé analýza selektivity opatření nepředstavuje druhou analýzu jiných kritérií umožňujících určit existenci či neexistenci podpory (jako je existence hospodářské činnosti nebo skutečnost, že příjemcem opatření je podnik).

([95]) Viz například rozsudek Soudního dvora, Cassa di Risparmio di Firenze, C-222/04, EU:C:2006:8, body 136 až 138.

([96]) Viz rozsudek Tribunálu, Port de Bruxelles a další v. Komise, T-674/17, EU:T:2019:651, bod 179.

([97]) „Tribunál, který uvedl, že letištní ceník z roku 2006 se nediskriminačním způsobem vztahuje na všechny letecké společnosti, které užívají nebo mohou užívat letiště Lübeck, tudíž s ohledem na odůvodnění sporného rozhodnutí právem rozhodl, že Komise měla nesprávně za to, že tento letištní ceník má selektivní povahu“. Rozsudek Soudního dvora, Evropská komise v. Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, ECLI:EU:C:2016:971, bod 64.

([98]) DTT bylo upraveno zákonem č. 10/2005 o naléhavých opatřeních na podporu digitálního pozemního televizního vysílání ze dne 14. června 2005, satelitní technologie zákonem č. 37/1995 o satelitních telekomunikacích a kabelové služby zákonem č. 42/1995 o kabelových telekomunikacích.

([99]) Rozsudek Soudního dvora, Eventech Ltd v. The Parking Adjudicator, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9.

význam, jelikož skutkové okolnosti této věci jsou velmi odlišné. Služby nabízené oběma skupinami provozovatelů (vozidla londýnské taxislužby a vozidla poskytující smluvní přepravu osob) ve věci Eventech byly dost odlišné ([100]). V případě, jímž se zabýváme, by DTT a satelitní televizní vysílání mohly v zásadě poskytovat stejnou službu (tj. vysílat digitální televizní signál v oblasti II). Rozdíly v právní úpravě mezi těmito dvěma technologiemi nevedou k poskytování různých služeb. Věc Eventech se navíc týkala legislativního opatření, konkrétně zákazu používání vyhrazených jízdních pruhů pro autobusy, které přímo souvisí s bezpečností a účinností dopravního systému ([101]). Projednávaná věc se naopak týká státní dotace, a nikoli legislativního opatření. Tím spíše není dotčené opatření nezbytným důsledkem legislativního opatření, které by mohlo mít vliv na bezpečnost a účinnost přenosové soustavy a které by bylo objektivně odůvodněné.

(176) Pro rozšíření pokrytí v oblasti II mohly být použity různé technologie. Rozdíly v právní úpravě konkrétních technologií nemají vliv na schopnost různých technologií (např. DTT nebo satelitního vysílání) poskytovat služby přenosu televizního signálu v oblasti II. Komise má za to, že i jiné technologie než DTT, zejména satelitní, by mohly zajišťovat služby přenosu televizního signálu v oblasti II, a to z těchto důvodů:

— Zaprvé, jak je vysvětleno ve 226. bodě odůvodnění, v roce 2008 vyhrála společnost Astra výběrové řízení na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii. Zájem provozovatele satelitu o poskytování služeb ve vzájemné soutěži s platformou pozemního vysílání je důkazem toho, že je možné, aby provozovatelé satelitu obdobné služby poskytovali ([102]).

— Zadruhé satelitní platforma je ve Španělsku využívána k rozšíření pokrytí v oblasti III. Neexistuje žádný technický ani kvalitativní důvod, proč by technologie, kterou lze použít v oblasti III, nemohla být použita rovněž v oblasti II. Přenos prostřednictvím satelitní platformy se ve skutečnosti používá i v oblasti II na podporu pozemního přenosu prostřednictvím DTT. Tyto služby poskytuje provozovatel satelitu Hispasat ([103]).

— Zatřetí jiné členské státy (např. Francie a Irsko ([104])) také využívají satelitní služby, aby pokrytí digitálním televizním vysíláním dosáhlo do vzdálenějších oblastí.

— Začtvrté, jak je vysvětleno ve 210. bodě odůvodnění, několik veřejných a soukromých kanálů šířených prostřednictvím pozemní platformy je rovněž vysíláno prostřednictvím satelitních platforem.

— A konečně, jak je vysvětleno ve 214. bodě odůvodnění, podle údajů z května 2010 bylo pokrytí DTT ve Španělsku zajištěno pro 98,85 % obyvatel, avšak pouze 93,5 % domácností sleduje televizní programy prostřednictvím pozemní platformy. Znamená to, že 5 % domácností má přístup k DTT, avšak nevyužívá jej, neboť většina z nich má předplacené placené televizní programy poskytované prostřednictvím satelitu.

(177) Kromě technických a kvalitativních kritérií příklady uvedené v předchozím odstavci rovněž ukazují, že neexistuje žádný hospodářský důvod, který by odůvodňoval vyloučení *ex ante* jiných platforem pro oblast II. Jak je podrobněji vysvětleno v oddíle 6.3.3.2, ani nákladové studie takové vyloučení *ex ante* nepodporují. Jak je vysvětleno ve 239. bodě odůvodnění, některé autonomní oblasti tvrdily, že technologie pozemního vysílání je nákladově efektivnější, a poskytly interní výpočty porovnávající náklady na použití obou technologií pro rozšíření pokrytí. Tyto výpočty však nebyly dostatečně podrobné a spolehlivé, aby odůvodňovaly volbu technologie pozemního vysílání. Kromě toho žádný z těchto výpočtů neprovedl nezávislý odborník. Obdobně, jak je vysvětleno ve 238. bodě odůvodnění, studie *ex ante* provedená Španělskem v roce 2007 uspokojivě neprokazuje, že existuje rozdíl v nákladech mezi pozemní a satelitní platformou. Jak je navíc vysvětleno ve 240. bodě odůvodnění, nákladové studie předložené společností Abertis ([105]) (stávající „Cellnex“) byly vypracovány v roce 2010, tedy značnou dobu po provedení

([100]) Například vozidla poskytující smluvní přepravu osob bylo třeba objednat předem, aby je cestující nemohli spontánně zastavit mávnutím ruky na ulici a aby tato vozidla nemohla čekat na cestující bez předchozího objednání. Kromě toho pravidlo „povinnosti“ (vyžadující, aby londýnská taxi odvezla cestujícího, jakmile ho naberou, do jím zvoleného místa, aniž by byla předepsána jakákoli konkrétní vzdálenost) se vztahovalo pouze na vozidla londýnské taxislužby.

([101]) Viz body 59 až 61 rozsudku Eventech.

([102]) Ačkoli Španělsko tvrdilo, že smlouva s Kantábrií byla ukončena z důvodu neschopnosti společnosti Astra získat přístup k signálům subjektů televizního vysílání, tento argument nelze přijmout. Zaprvé vnitrostátní soud ve Španělsku tuto argumentaci odmítl. Soud prvního stupně v Santanderu měl za to, že jedním z důvodů ukončení smlouvy bylo rozhodnutí ústřední vlády týkající se rozvoje celostátní strategie pro DTT (viz rozsudek soudu prvního stupně v Santanderu 000313/2011). Zadruhé, jak je vysvětleno ve 184. bodě odůvodnění, provozovatelé satelitu mohou jednat se subjekty televizního vysílání a získat přístup k signálu za účelem rozšíření pokrytí v oblasti II.

([103]) Viz 227. bod odůvodnění.

([104]) Včetně vnitrostátních otevřených kanálů.

([105]) Srovnávací zpráva o nákladech na rozšíření pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním ve Španělsku: DTT/SAT (leden 2010); Zvláštní zpráva o dohodnutých postupech (25. ledna 2011).

napadených opatření. Jak je také vysvětleno ve 242., 246. a 260. bodě odůvodnění, katalánská studie předložená dne 19. února 2019 a studie podniku Itelazpi z let 2015 a 2019 uspokojivě neprokazují, že DTT je v porovnání se satelitní technologií nákladově efektivnější. Na základě toho dospěla Komise k závěru, že satelitní technologii nelze z hlediska nákladů považovat za konkurenční nevýhodu ([106]).

(178) Tento závěr je rovněž podpořen rozhodnutím Komise C(2014) 6846 ve věci SA.27408 o zavedení digitálního pozemního televizního vysílání v oblasti Kastilie-La Mancha ([107]), v němž Komise zjistila, že nákladové studie předložené orgány uspokojivě neprokázaly, že existuje významný rozdíl v nákladech mezi satelitní a pozemní technologií. Uvedené rozhodnutí Komise bylo plně potvrzeno rozsudky Tribunálu ([108]) a Soudního dvora ([109]).

(179) Jak je navíc uvedeno ve 24. bodě odůvodnění, nedostatek pozemních kmitočtů vyžaduje pravidelný přechod provozovatelů DTT do jiných kmitočtových pásem. To vede ke značným dodatečným nákladům a následným státním podporám. Tyto náklady na přechod do jiných pásem by nevznikly, pokud by se zvolila například satelitní platforma.

(180) Navíc v době přechodu na digitální technologii byl satelitní přenos již digitalizován, a proto nevyžadoval srovnatelné přizpůsobení zařízení. To rovněž podporuje názor, že satelitní technologii nelze z hlediska nákladů považovat za konkurenční nevýhodu.

(181) Skutečnost, že satelit nelze z hlediska nákladů považovat za konkurenční nevýhodu, dále posiluje názor, že satelitní a pozemní technologie se nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci s ohledem na cíle dotčeného právního režimu.

(182) Pokud jde o faktické rozdíly mezi technologií DTT a satelitní technologií, Španělsko a podniky Itelazpi a Cellnex rovněž tvrdily, že velká část pozemní infrastruktury již byla v době přijetí celostátního technického plánu DTT ve Španělsku, včetně oblasti II, instalována. Tvrdí, že využívání stávajících infrastruktur vytváří synergie, a proto ospravedlňuje volbu technologie DTT. Itelazpi argumentuje tím, že rozšíření pokrytí nevedlo k rozsáhlé výstavbě nových středisek DTT, ale ve většině případů vedlo k vylepšení a přeměně stávajících analogových pozemních středisek.

(183) Tyto argumenty nelze přijmout z níže popsaných důvodů. Instalaci sítě DTT v oblasti II nelze považovat za pouhou úpravu nebo vylepšení stávající analogové pozemní sítě. Skutečnost, že existovala *analogová* pozemní síť, neznamená, že již existovala *digitální* pozemní síť. Digitální pozemní vysílání je technologií odlišnou od analogového pozemního vysílání. Rozšíření pokrytí si vyžádalo instalaci digitálního zařízení ve stávajících střediscích a rovněž si vyžádalo výstavbu nových středisek ([110]) v oblasti II ([111]).

(184) Podniky Itelazpi a Cellnex a Španělsko rovněž argumentovaly tím, že provozovatelé satelitních platforem nebudou moci přijímat signál subjektů televizního vysílání z důvodu neochoty těchto subjektů využívat satelitní přenos. Rovněž tvrdí, že subjekty televizního vysílání často nemají právo na satelitní přenos svého obsahu. Komise konstatuje, že tyto obtíže lze překonat. Podle článku 31 obecného zákona č. 7/2010 o audiovizuální

([106]) Závěr, že španělské orgány uspokojivě neodůvodnily upřednostnění technologie pozemního vysílání, byl potvrzen několika rozsudky Tribunálu: rozsudek ve věci T-541/13 (body 130–144); rozsudek ve věci T-462/13 (body 111–124); věc T-465/13 (body 102–117).

([107]) Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1385 ze dne 1. října 2014 (Úř. věst. L 222, 17.8.2016, s. 52).

([108]) Rozsudek Tribunálu, Španělsko v. Komise, T-808/14, ECLI:EU:T:2016:734; rozsudek Tribunálu, Abertis Telecom Terrestre, SA a Telecom Castilla-La Mancha, SA v. Evropská komise, spojené věci T-37/15 a T-38/15, ECLI:EU:T:2016:743.

([109]) Rozsudek Soudního dvora, Cellnex Telecom SA a Telecom Castilla-La Mancha SA v. Evropská komise, spojené věci C-91/17 a C-92/17, ECLI:EU:C:2018:284; rozsudek Soudního dvora, Španělsko v. Evropská komise, C-114/17, ECLI:EU:C:2018:753.

([110]) Digitální pozemní signál se šíří méně snadno než analogový signál, takže digitální přenos vyžadoval výstavbu nových středisek.

([111]) Viz rozsudek Tribunálu, Abertis Telecom, SA a Retevisión I SA v. Komise, T-541/13, ECLI:EU:T:2015:898, body 89 a 150.

komunikaci ([112]) jsou držitelé licencí na služby audiovizuální komunikace na celostátní úrovni povinni vyjednat prodej svých hlavních vysílacích kanálů poskytovatelům služeb televizního vysílání bez ohledu na technologii, kterou používají ([113]). Cílem těchto ustanovení je zachovat spravedlivou hospodářskou soutěž, a tedy technologickou neutralitu, jak vyplývá z preambule obecného zákona č. 7/2010 ([114]). Veškeré spory vyplývající z jednání podle článku 31 obecného zákona č. 7/2010 lze postoupit španělskému orgánu pro ochranu hospodářské soutěže, tj. Národní komisi pro trhy a hospodářskou soutěž (Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, CNMC). Příklad autonomní oblasti Navarra ukazuje, že tímto postupem mohou provozovatelé satelitu dosáhnout dohody se subjekty televizního vysílání pro přenos jejich kanálů. V autonomní oblasti Navarra navrhl orgán pro zadávání veřejných zakázek v červnu 2015 zadání zakázky na rozšíření digitálního televizního vysílání. Následně orgány autonomní oblasti Navarra pozastavily udělení veřejné zakázky, neboť subjekty televizního vysílání nesouhlasily s tím, aby se jejich obsah vysílal prostřednictvím satelitní platformy. Po zásahu Národní komise pro trhy a hospodářskou soutěž společnost Astra v květnu 2019 konečně získala od společností Atresmedia a Mediaset povolení přístupu ke svým kanálům za určitých podmínek. Tento příklad ukazuje, že provozovatelé satelitu mohou vyjednávat se subjekty televizního vysílání a získat přístup k signálu za účelem rozšíření pokrytí v oblasti II ([115]).

(185) Podniky Cellnex a Itelazpi rovněž tvrdí, že na rozdíl od digitálního pozemního přenosu nemůže satelitní technologie vysílat ve vybrané oblasti (například na území jedné autonomní oblasti), neboť zeměpisný dosah satelitu je celé území Španělska. Použití satelitu v oblasti III je v rozporu s tímto argumentem, a proto by z technologického hlediska mělo být možné omezit příjem satelitní služby na konkrétní a vybranou oblast. Kromě toho by šifrování signálu běžně umožňovalo omezit příjem služby na vybrané oblasti.

(186) Španělsko rovněž tvrdí, že ve Španělsku lze za otevřené televizní vysílání považovat pouze DTT, neboť jiné technologie, jako je satelitní vysílání nebo kabelová televize, účtují poplatek. Tento názor je mylný, neboť takové rozlišování mezi technologiemi nelze provést. Neexistuje žádná technologická specifičnost, která by provozovatelům satelitu bránila nabízet otevřené televizní vysílání. Například ve Španělsku nabídka „SAT-DTT“ (která je dostupná pouze v oblasti III a pouze pro domácnosti, které mohou prokázat, že jejich příjem DTT je nedostatečný) zahrnuje bezplatné kanály. Kromě toho provozovatelé satelitu v jiných členských státech (například ve Francii a v Irsku) otevřené kanály nabízejí.

(187) Napadené opatření zvýhodňuje provozovatele digitálního pozemního televizního vysílání (kteří jako jediní mohou mít z opatření prospěch), přestože provozovatelé využívající jiné technologie (zejména satelitní) jsou s ohledem na cíle předmětného právního režimu schopni dotčené služby nabízet, a nacházejí se tedy ve srovnatelné skutkové a právní situaci jako provozovatelé pozemního vysílání. Napadené opatření tedy vede k diskriminaci.

(188) Cílem předmětného opatření podpory je podpořit přechod od technologie analogového vysílání k technologii digitálního vysílání ve Španělsku a zajistit kontinuitu příjmu televizního signálu obyvatelům některých odlehlých a venkovských oblastí (oblast II), jak je vysvětleno ve 27., 29. a 244. bodě odůvodnění. Subjekty televizního vysílání neměly dostatečný obchodní zájem poskytovat službu v oblasti II a odmítly nést náklady na digitalizaci (viz 147. bod odůvodnění), a proto španělské orgány vytvořily režim státní podpory, který je předmětem šetření, s cílem digitalizovat stávající vysílací střediska a vybudovat nová, jakož i zajistit, aby obyvatelé nadále přijímali všechny kanály prostřednictvím DTT (jak je uvedeno ve 27. bodě odůvodnění). Tento cíl neodůvodňuje vyloučení hospodářských subjektů, které využívají jiné technologie než DTT, z opatření podpory.

([112]) Obecný zákon č. 7/2010 ze dne 31. března 2010 o audiovizuální komunikaci. Španělský Úřední věstník (BOE) č. 79, 1.4.2010; https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2010-5292.

([113]) Podle španělského orgánu pro hospodářskou soutěž (Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia) jsou subjekty televizního vysílání povinny jednat s poskytovateli služeb televizního vysílání rovněž v souvislosti s rozšířením pokrytí (viz usnesení generálního ředitele pro informatiku, telekomunikace a inovace vlády autonomní oblasti Navarra 156/E/2019 ze dne 28. května 2019).

([114]) V preambuli obecného zákona č. 7/2010 se uvádí, že cílem jeho ustanovení je zajistit: a) právní jistotu pro podniky a ochranu občanů před dominantním postavením, pokud jde o názor nebo omezení přístupu k univerzálnímu obsahu, který je vysoce zajímavý nebo hodnotný; b) jasná pravidla hospodářské soutěže a transparentnost a c) závazný rámec pro veřejný a soukromý sektor.

([115]) Dne 28. května 2019 se orgány autonomní oblasti Navarra rozhodly upustit od výběrového řízení a veřejnou zakázku společnosti Astra nezadaly. Společnost Astra podala proti tomuto rozhodnutí stížnost ke správnímu soudu pro veřejné zakázky autonomní oblasti Navarra (Tribunal Administrativo de Contratos Públicos de Navarra).

c) Závěr týkající se selektivity

(189) Opatření poskytuje selektivní hospodářskou výhodu určitým společnostem, které vykonávají obchodní činnost. Veřejné financování poskytuje příjemcům selektivní výhodu, neboť snižuje náklady, které by museli nést za běžných tržních podmínek.

(190) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívá, že zkoumaná opatření jsou selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

6.2.1.4. Pověření k veřejné službě

(191) Španělské orgány tvrdí, že vzhledem k administrativnímu uspořádání země a k rozdělení pravomocí mezi státní orgány a orgány autonomních oblastí přísluší jednotlivým autonomním oblastem, aby obhájily neexistenci státní podpory ve smyslu judikatury ve věci Altmark. Španělské orgány předložily zejména případ Baskicka.

(192) Služby přenosu a pokrytí v oblasti rozhlasového a televizního vysílání poskytuje v Baskicku veřejný podnik spadající pod baskickou vládu, Itelazpi S.A. (dále jen „Itelazpi"). Pro tyto účely využívá přibližně 200 vysílacích středisek, z nichž většina je vlastnictvím baskické vlády. Za účelem rozšíření pokrytí byl podnik Itelazpi pověřen úkolem uspořádat na regionální úrovni deset výběrových řízení na dodávky zařízení nezbytného k digitalizaci pozemní infrastruktury.

(193) Baskické orgány zastávají názor, že členské státy mají při definování služby obecného hospodářského zájmu značný prostor pro uvážení. Jejich definici může Komise zpochybnit pouze v případě zjevné chyby. Tento prostor pro uvážení je v případě služby veřejnoprávního vysílání ještě širší ([116]). Na tomto základě baskická vláda uvedla, že provozování sítí televizního vysílání lze považovat za službu obecného hospodářského zájmu, nikoliv však samo o sobě, ale jako určitou „základní službu", která je součástí poskytování služeb veřejnoprávního vysílání, což vyplývá z různých vnitrostátních právních předpisů i španělské judikatury ([117]).

(194) Podle názoru baskických orgánů byly finanční prostředky poskytnuté podniku Itelazpi, ve skutečnosti vyrovnávací platbou za poskytování služby obecného hospodářského zájmu, která splňovala podmínky stanovené rozsudkem Altmark.

(195) Společnost Abertis rovněž tvrdila ([118]), že provozování sítí pozemního vysílání je veřejnou službou a splňuje kritéria stanovená v rozsudku Altmark. Společnost Abertis uvedla, že podnik, který je příjemcem podpory, je povinen plnit závazky veřejné služby a že tyto povinnosti jsou jasně vymezeny. Společnost Abertis tvrdila, že jakákoli kompenzace, kterou obdrží provozovatelé sítí, nikdy nepřekročí to, co je nezbytné k pokrytí nákladů na poskytování přenosových služeb. Zejména tvrdila, že místní orgány přijaly přiměřená opatření k minimalizaci nákladů: nákup zařízení se uskutečnil prostřednictvím veřejného výběrového řízení, které zajišťovalo nákup zařízení za tržní cenu.

(196) Několik účastníků řízení ve svých žalobách na neplatnost rozhodnutí z roku 2013 navíc tvrdilo, že provozování digitální pozemní sítě bylo úředním aktem určité autonomní oblasti označeno za službu obecného hospodářského zájmu. Podnik Itelazpi (věc T-462/13) odkazoval na zákon č. 31/1987 ze dne 18. prosince 1987 o regulaci telekomunikací a zákon č. 10/2005 a královské nařízení č. 944/2005, jakož i na interinstitucionální dohody uzavřené mezi baskickou vládou, sdružením baskických obcí (Asociación de Municipios Vascos) a třemi baskickými správními orgány (diputaciones forales). Katalánsko a CTTI (věc T-465/13) se odvolávalo na výběrové řízení a veřejnou zakázku, jakož i na zákon č. 10/2005. Navarra de Servicios y Tecnologías (věc T-487/13) se odvolávala na královské nařízení č. 944/2005 a rozhodnutí vlády autonomní oblasti Navarra ze dne 28. července 2008. Cellnex a Retevisión (věc T-541/13) se odvolávaly na zákon č. 31/1987 ze dne 18. prosince 1987 o regulaci telekomunikací, jakož i na královské nařízení č. 944/2005 a výběrová řízení. Španělsko (věc T-461/13) odkazovalo

([116]) Jak je stanoveno v Protokolu o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, který je přílohou Amsterodamské smlouvy.

([117]) Mimo jiné zákon č. 31/1987 ze dne 18. prosince 1987 o regulaci telekomunikací; královské nařízení s mocí zákona č. 529/2002 ze dne 14. června 2002, kterým se zaručuje poskytování základní služby týkající se sítě pro zajištění služeb televizního vysílání v době stávky; rozsudky Nejvyššího soudu (správní senát, 3. sekce) ze dne 23. července 2009 (JUR 2009\381376), bod 2 právního odůvodnění, a ze dne 18. prosince 2009 (RJ 2010\2313), bod 3 právního odůvodnění: „rozšíření celostátních televizních kanálů a zajištění jejich univerzálního pokrytí v odlehlých a izolovaných oblastech země (stejně jako v oblastech, které tyto charakteristiky nevykazují), na něž se nevztahuje závazek, který přijali televizní koncesionáři, je nepochybně ve veřejném zájmu".

([118]) Viz připomínky společnosti Abertis k rozhodnutí Komise o zahájení řízení, 31.1.2011.

na královské nařízení č. 944/2005, jakož i na smlouvy na veřejné zakázky uzavřené mezi veřejnými orgány a dotčenými hospodářskými subjekty. Kromě toho všechny výše uvedené strany odkazovaly na obecný zákon č. 11/1998 o telekomunikacích a obecný zákon č. 32/2003 o telekomunikacích jako údajné pověření provozovat digitální pozemní síť jako službu obecného hospodářského zájmu. Některé z těchto dokumentů byly předloženy Komisi a soudům Unie v souvislosti s výše uvedenými opravnými prostředky.

(197) Soudní dvůr ve svém rozsudku Altmark prohlásil, že vyrovnání za závazek veřejné služby nepředstavuje hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o ES, jsou-li splněny následující čtyři podmínky: 1) podnik–příjemce musí být skutečně pověřen plněním veřejné služby a související úkoly a povinnosti musí být jasně definovány; 2) parametry, na jejichž základě je vyrovnání za poskytování veřejné služby vypočteno, musí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem; 3) vyrovnání nesmí přesahovat čisté náklady vynaložené k plnění povinností veřejné služby a 4) aby byly zachovány co nejmenší náklady pro územně správní celek, se podnik, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, musí vybrat v rámci řízení o zadání veřejné zakázky; pokud tomu tak není, náklady na provedení služeb obecného hospodářského zájmu se určí podle nákladů, které by vynaložil průměrný, správně řízený podnik.

První podmínka stanovená v rozsudku Altmark: jasná definice povinností veřejné služby a pověření jejich plněním

(198) Ve španělských právních předpisech není stanoveno, že provozování pozemní sítě je veřejnou službou. Zákon o telekomunikacích z roku 1998 ([119]) stanoví, že telekomunikační služby, včetně provozování sítí rozhlasového a televizního vysílání, jsou služby obecného hospodářského zájmu, avšak nepatří do kategorie veřejných služeb, do níž spadá pouze několik telekomunikačních služeb ([120]). Tatáž definice je zachována i v zákoně o telekomunikacích, který byl v platnosti v době přijetí opatření ([121]). Vysílací služby určené pro televizní vysílání, tzn. přenos signálů prostřednictvím telekomunikačních sítí, jsou považovány za telekomunikační služby a jako takové představují služby obecného hospodářského zájmu, nikoliv však veřejnou službu ([122]).

(199) V každém případě však platí, že ustanovení tohoto zákona jsou technologicky neutrální. Článek 1 tohoto zákona definuje telekomunikace jako provozování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a souvisejících prostředků. Telekomunikacemi se rozumí přenos signálů prostřednictvím jakékoliv přenosové sítě, nikoli konkrétně prostřednictvím pozemní sítě ([123]). Článek 3 tohoto zákona navíc stanoví, že jedním z cílů tohoto zákona je prosazovat nejvyšší možnou míru technologické neutrality v právních předpisech.

(200) Ačkoliv právní předpisy, které byly platné a použitelné v době, kdy byly finanční prostředky podniku Itelazpi převedeny, definovaly veřejnoprávní vysílání jakožto veřejnou službu, veřejnoprávní vysílání se nevztahuje na provozování určité podpůrné platformy. Služba televizního vysílání musí být odlišena od služby provozování sítí televizního vysílání ([124]). Jedná se totiž o dvě odlišné činnosti provozované odlišnými podniky působícími na různých trzích. Nic nenasvědčuje tomu, že právní předpisy kromě televizního vysílání definovaly jako veřejnou službu také provozování pozemní sítě.

([119]) Obecný zákon č. 11/1998 ze dne 24. dubna 1998 o telekomunikacích.

([120]) Patří mezi ně služby související s národní bezpečností a civilní ochranou a rovněž provozování telefonní sítě.

([121]) Obecný zákon č. 32/2003 ze dne 3. listopadu 2003 o telekomunikacích. Dne 11. května 2014 byl tento zákon nahrazen obecným zákonem č. 9/2014 ze dne 9. května 2014.

([122]) Článek 2.1 tohoto zákona stanoví: „Telekomunikace jsou službami obecného zájmu poskytovanými v režimu volné hospodářské soutěže“.

([123]) Příloha II zákona č. 32/2003 obsahuje přesné a technologicky neutrální definice výrazů „telekomunikace“ a „síť elektronických komunikací“. Výrazem „telekomunikace“ se rozumí „veškerý přenos, vysílání či přijímání znaků, signálů, písemných zpráv, obrazů, zvuků nebo informací jakékoliv povahy drátovými, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými systémy“. Výrazem „síť elektronických komunikací“ se rozumí „přenosové systémy, a popřípadě i přepínací nebo směrovací zařízení a ostatní prostředky, které umožňují přenos signálů drátovými, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně satelitních sítí, pevných (okruhově nebo paketově komutovaných, včetně Internetu) a mobilních pozemních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace“.

([124]) Viz rozsudek Tribunálu, Abertis Telecom Terrestre, SA a Telecom Castilla-La Mancha, SA v. Evropská komise, spojené věci T-37/15 a T-38/15, bod 115.

(201) Baskické orgány uvádějí, že ve smlouvách uzavřených mezi baskickou vládou, sdružením EUDEL (sdružení baskických obcí) a třemi baskickými správními orgány je výslovně uvedeno, že se podnik Itelazpi pověřuje poskytováním této služby obecného hospodářského zájmu.

(202) V těchto smlouvách baskický správní orgán uznává, že hodnoty jako všeobecný přístup k informacím a k informační pluralitě vyžadují zajištění všeobecného přístupu ke službám otevřeného televizního vysílání, a zavazuje se, že tyto hodnoty bude zachovávat tak, že rozšíří pokrytí státních multiplexů ([125]). V těchto smlouvách však není obsaženo žádné ustanovení, v němž by se skutečně uvádělo, že provozování pozemní sítě se považuje za veřejnou službu. Komise se proto domnívá, že k tomu, aby mohl být definován rozsah úkolu veřejné služby, není znění výše uvedených smluv postačující, a že tedy nelze tvrdit, že vysílání prostřednictvím pozemní sítě představuje veřejnou službu.

(203) Jak je vysvětleno ve 178. bodě odůvodnění, několik účastníků řízení ve svých žalobách na neplatnost rozhodnutí z roku 2013 tvrdilo, že provozování digitální pozemní sítě bylo úředním aktem určité autonomní oblasti označeno za službu obecného hospodářského zájmu, a příslušné dokumenty předložili Komisi. Po přezkoumání těchto dokumentů během soudního řízení Tribunál potvrdil názor Komise, že žádný z těchto dokumentů nepředstavuje požadovaný pověřovací akt ([126]). Výše uvedené rozsudky Tribunálu potvrdil Soudní dvůr ([127]).

(204) Závěrem tedy je, že podle španělských právních předpisů nepředstavuje provozování pozemních sítí veřejnou službu. Tento závěr potvrdil Tribunál ve věcech T-462/13 ([128]), T-465/13 ([129]), T-487/13 ([130]), T-541/13 ([131]) a T-461/13 ([132]). Soudní dvůr navíc tyto rozsudky ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 ([133]) a ve věci C-81/16 potvrdil ([134]).

(205) S ohledem na výše uvedené není tedy prokázáno, že byla splněna první podmínka stanovená v rozsudku Altmark. Nesplnění prvního kritéria rozsudku Altmark v projednávané věci – z důvodu neexistence jednoznačné a přesné definice služby provozování pozemní sítě jako veřejné služby – bylo potvrzeno několika rozsudky Tribunálu a Soudního dvora ([135]).

(206) Kritéria stanovená rozsudkem Altmark jsou kumulativní, což znamená, že nemá-li být dané opatření považováno za státní podporu, musí být splněna všechna kritéria. Vzhledem k tomu, že první kritérium nebylo splněno, finanční prostředky, které poskytly orgány Baskicka podniku Itelazpi, nesplňují podmínky k tomu, aby mohly být považovány za vyrovnávací platbu za poskytování služby obecného hospodářského zájmu. Jak je vysvětleno ve 47. a 62. bodě odůvodnění, výše uvedeným posouzením není dotčeno posouzení nového opatření zavedeného v Baskicku dne 2. prosince 2014 dohodou v souvislosti se službou rozšíření pokrytí státními televizními stanicemi v rámci autonomní oblasti Baskicko.

(207) V každém případě, pokud by španělské právní předpisy prohlásily provozování pozemní sítě za veřejnou službu (což neučinily), představovalo by to zjevné pochybení, jak je vysvětleno níže.

(208) Podle ustálené judikatury mají členské státy širokou posuzovací pravomoc při určování definice toho, co považují za služby obecného hospodářského zájmu, a definici takovýchto služeb určenou členským státem může Komise zpochybnit pouze v případě zjevného pochybení.

([125]) 6. a 7. bod odůvodnění a 5. doložka smluv.

([126]) Viz body 62 až 72 rozsudku ve věci T-462/13; body 60 až 73 rozsudku ve věci T-465/13; body 102 až 115 rozsudku ve věci T-487/13; body 84 až 95 rozsudku ve věci T-541/13; body 66 až 71 rozsudku ve věci T-461/13. Ve všech výše uvedených rozsudcích Tribunál navíc rozhodl, že zákon č. 11/1998 a zákon č. 32/2003 nedefinují přenosové služby pro televizní vysílání jako službu obecného hospodářského zájmu.

([127]) Viz rozsudek ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 P; rozsudek ve věci C-81/16.

([128]) Viz body 55 až 79 rozsudku ve věci T-462/13.

([129]) Viz body 55 až 80 rozsudku ve věci T-465/13.

([130]) Viz body 89 až 119 rozsudku ve věci T-487/13.

([131]) Viz body 65 až 95 rozsudku ve věci T-541/13.

([132]) Viz body 53 až 78 rozsudku ve věci T-461/13.

([133]) Viz body 67 až 76 rozsudku ve spojených věcech C-66 P až C-69/16 P.

([134]) Viz body 38 až 54 rozsudku ve věci C-81/16.

([135]) Viz rozsudky ve věcech T-451/13 (body 65–110); T-461/13 (body 53–78); T-462/13 (body 55–79); T-465/13 (body 55–80); T-487/13 (body 89–119); C-81/16 (body 38–54); rozsudky ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 P (body 67–76).

(209) Avšak právo členského státu definovat služby obecného hospodářského zájmu není neomezené a nemůže být vykonáváno svévolně pouze s cílem vyhnout se použití pravidel hospodářské soutěže na určité odvětví. Posuzovací pravomoc, kterou mají členské státy při definování služeb obecného hospodářského zájmu, navíc nemůže být vykonávána způsobem, který by byl v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, jako je zásada rovného zacházení ([136]).

(210) Zásada rovného zacházení je v případě sítí televizního vysílání, které využívají služeb, zaručena uplatněním zásady technologické neutrality, aniž by to znamenalo, že výběr konkrétní technologie pro služby provozování sítí televizního vysílání v každém případě znamená zjevné pochybení ([137]).

(211) Jak je vysvětleno ve 158. bodě odůvodnění, v oblasti II mohou poskytovat služby pro vysílání televizních signálů i jiné než pozemní platformy, zejména platformy satelitní.

(212) Za těchto podmínek nelze pozemní platformy považovat za nezbytné pro vysílání televizních signálů, aniž by byla porušena zásada technologické neutrality ([138]).

(213) Případná definice provozování pozemní platformy jako služby obecného hospodářského zájmu by musela být řádně odůvodněna, aby nebyla porušena zásada rovného zacházení a aby nedošlo k diskriminaci jiných platforem.

(214) V tomto ohledu je třeba připomenout, že v době, kdy regionální orgány provedly rozšíření pokrytí, si mohly vybrat mezi uspořádáním technologicky neutrálního výběrového řízení nebo výběrem konkrétní technologie, pokud by to bylo odůvodněno na základě tehdy dostupných informací.

(215) Jak je vysvětleno ve 236. až 246. bodě odůvodnění, žádná z nákladových studií předložených španělskými orgány a příjemci podpory nebyla vypracována *ex ante* nezávislým odborníkem, ani neprokázala, že satelitní technologie je jednoznačně dražší nebo nesplňuje kvalitativní požadavky na rozšíření pokrytí v oblasti II.

(216) Kromě toho, jak již bylo zmíněno a podrobně vysvětleno ve 158. bodě odůvodnění, neexistují žádné závazné technické požadavky, které by satelitní technologii vylučovaly z rozšíření pokrytí v oblasti II.

(217) V každém případě, jak je vysvětleno ve 180. až 186. bodě odůvodnění, neexistuje žádný pověřující akt orgánu veřejné moci, který by pověřoval provozovatele platformy pozemního vysílání službou obecného hospodářského zájmu a zahrnoval pověření veřejnou službou a jednoznačnou definici souvisejících úkolů a povinností.

(218) S ohledem na výše uvedené a navzdory široké posuzovací pravomoci, kterou mají členské státy při definování toho, co považují za služby obecného hospodářského zájmu, by v případě, že by španělské právní předpisy prohlásily provozování pozemní sítě za veřejnou službu (což neučinily), bylo toto prohlášení v rozporu se zásadou rovného zacházení, a jednalo by se tedy o zjevné pochybení.

Čtvrtá podmínka stanovená v rozsudku Altmark: co nejmenší náklady na zajištění obecného zájmu

(219) Čtvrté kritérium rozsudku Altmark stanoví, že pokud nedojde k výběrovému řízení, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky k tomu, aby uspokojil požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností. Za tímto účelem musí být zohledněny příslušné příjmy a přiměřený zisk za plnění povinností.

([136]) Viz rozsudek Tribunálu ve věci C-390/06, bod 51.
([137]) Viz rozsudek ve věci T-37/15, body 123 a 124.
([138]) Viz bod 123 rozsudku ve věci T-37/15.

(220) V autonomních oblastech, v nichž bylo uspořádáno veřejné výběrové řízení na rozšíření pokrytí a toto výběrové řízení nebylo v souladu se zásadou technologické neutrality, a zejména nebylo podloženo žádným předchozím porovnáním nákladů, nelze toto řízení považovat za splnění čtvrtého kritéria rozsudku Altmark. Zadávací řízení, které bez uvedení pádného důvodu brání určitým zainteresovaným subjektům v jejich účasti, nelze považovat za otevřené, transparentní a nediskriminační ([139]). Vzhledem k tomu, že výběrová řízení byla přizpůsobena provozovatelům pozemních sítí, ostatní provozovatelé platforem, kteří mohli rozšíření pokrytí provést, byli automaticky považováni za vyloučené z řízení. Komise proto dospěla k závěru, že v oblastech, v nichž bylo veřejné výběrové řízení uspořádáno v rozporu se zásadou technologické neutrality, nelze mít za to, že existencí výběrového řízení byla čtvrtá podmínka rozsudku Altmark splněna.

(221) V případě Baskicka, kde výběrové řízení neproběhlo, baskické orgány tvrdí, že toto kritérium bylo splněno, neboť samotný podnik Itelazpi je správně řízeným podnikem, který je přiměřeně vybaven k tomu, aby mohl vykonávat požadované činnosti. Na základě porovnání nákladů dospěly baskické orgány k závěru, že zavedení satelitní infrastruktury by bylo dražší než zlepšení pozemní sítě, kterou provozoval podnik Itelazpi ([140]). Má-li však být splněno čtvrté kritérium zavedené rozsudkem Altmark, porovnání se satelitní technologií nepostačuje k tomu, aby bylo prokázáno, že podnik Itelazpi je efektivní. Mohli existovat i jiní provozovatelé pozemních sítí, kteří by tuto službu mohli poskytovat s menšími náklady.

(222) Z výše uvedeného vyplývá závěr, že v případě Baskicka nebylo splněno ani čtvrté kritérium zavedené rozsudkem Altmark. Vzhledem k tomu, že výše uvedené podmínky jsou kumulativní, nelze mít za to, že finanční prostředky, které poskytla baskická vláda podniku Itelazpi, nepředstavují státní podporu, neboť nesplňují podmínky k tomu, aby mohly být považovány za vyrovnávací platbu za poskytování služby obecného hospodářského zájmu.

(223) Pokud jde o ostatní případy, v nichž nebylo vyhlášeno žádné výběrové řízení, španělské orgány nepředložily žádnou analýzu nákladů, které by průměrný, správně řízený a přiměřeně vybavený podnik vynaložil na splnění požadavků veřejné služby.

6.2.1.5. Narušení hospodářské soutěže

(224) Španělsko a společnost Abertis tvrdí, že DTT a satelitní technologie představují dva různé trhy. DTT je základní platformou pro pozemní televizní vysílání na otevřených kanálech, přičemž počet provozovatelů, kteří působí na vnitrostátním trhu, závisí na počtu licencí udělených španělskou vládou. Otevřené kanály pozemního televizního vysílání jsou financovány z reklamy. Co se týče satelitního vysílání, přístup ke značnému množství kanálů poskytuje jediná platforma placeného televizního vysílání ve Španělsku, jejíž síť provozuje společnost Astra. Tyto kanály jsou placeny z předplatného, zpravidla celého balíčku kanálů najednou. Španělské orgány také zdůraznily, že ve Španělsku nesou subjekty televizního vysílání v případě distribuce prostřednictvím satelitního vysílání mnohem vyšší náklady než v případě pozemního vysílání, takže subjekty, které vysílají otevřené kanály včetně regionálních a místních kanálů, nemívají o přemístění na tuto platformu zájem.

(225) Z mnoha důvodů je namístě učinit závěr, že platformy pozemního a satelitního vysílání působí na témže trhu.

(226) Zaprvé v roce 2008 se společnost Astra zúčastnila výběrového řízení týkajícího se rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii a v tomto výběrovém řízení zvítězila. V roce 2008 se Astra zúčastnila několika schůzek s autonomními oblastmi, na nichž představila svou nabídku vysílat na kanálech digitální televize kanály, které byly dosud vysílány prostřednictvím platformy pozemního vysílání. Přestože orgány později smlouvu s Kantábrií vypověděly, zájem provozovatele satelitu o poskytování služeb ve vzájemné soutěži s platformou pozemního vysílání je důkazem toho, že je možné, aby i provozovatelé satelitu obdobné služby poskytovali.

([139]) Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4).

([140]) Podnik Itelazpi nepředložil žádný důkaz na podporu svého tvrzení.

(227) Zadruhé provozovatel satelitu Hispasat (dceřiná společnost podniku Abertis) poskytuje služby v některých částech oblasti II ([141]) a platforma satelitního vysílání je výlučně využívána v oblasti III. Jiné členské státy rovněž využívají služby satelitního vysílání, aby zajistily vysílání otevřených kanálů ve svých nejvzdálenějších oblastech ([142]).

(228) Zatřetí některé z veřejných a soukromých kanálů, které jsou poskytovány prostřednictvím platformy pozemního vysílání a pokrývají celou zemi, se vysílají rovněž prostřednictvím platforem satelitního vysílání, včetně samotné společnosti Astra ([143]).

(229) Začtvrté, pokud jde o regionální kanály, některé z nich jsou k dispozici nebo byly v nedávné minulosti dostupné prostřednictvím satelitu. To je v rozporu s tvrzením, že regionální subjekty televizního vysílání nemají o satelit zájem.

(230) Zapáté Komise rovněž poukazuje na argument společnosti Astra, podle něhož může kapacita satelitu obsáhnout nabídku 1 380 kanálů a zajistit jejich zeměpisné vymezení. Společnost Astra ujišťuje, že nic nebrání tomu, aby platforma satelitního vysílání takový počet kanálů zprostředkovala. Kromě toho se zdá, že 1 380 regionálních kanálů je nadnesené číslo. Přestože odpovídá maximálnímu počtu kmitočtů, které jsou na celém území Španělska k dispozici pro celostátní, regionální a místní kanály, počet udělených licencí byl mnohem nižší (viz poznámka pod čarou č. 24). Je však pravdou, že ne všechny subjekty televizního vysílání, jimž byla udělena licence, skutečně vysílají na kmitočtech, které jim byly přiděleny.

(231) Zašesté některé subjekty televizního vysílání daly přednost pozemnímu přenosu, neboť získaly práva k přenosu obsahů výlučně prostřednictvím platformy pozemního vysílání. To však neznamená, že pozemní a satelitní přenos se zajišťují v rámci dvou různých trhů. Obdobně jako tyto subjekty získaly práva pro pozemní platformu, mohly by v případě nutnosti postupovat stejně, i pokud jde o satelitní platformu. Navíc platí, že pokud je satelitní platforma vybrána prostřednictvím výběrového řízení, jak tomu bylo v případě oblasti III, mohlo by dojít k tomu, že bude subjektům televizního vysílání uložena „povinnost přenosu". Podle článku 31 obecného zákona č. 7/2010 o audiovizuální komunikaci jsou navíc držitelé licencí na služby audiovizuální komunikace povinni vyjednat prodej svých hlavních kanálů televizního vysílání poskytovatelům služeb televizního vysílání bez ohledu na technologii, kterou používají. Subjekty televizního vysílání mají povinnost jednat s provozovateli platforem a veškeré spory vyplývající z těchto jednání mohou být předloženy španělskému orgánu pro hospodářskou soutěž CNMC (viz 166. a 184. bod odůvodnění).

(232) A konečně, podle údajů z května 2010 ([144]) bylo pokrytí DTT ve Španělsku zajištěno pro 98,85 % obyvatel, avšak pouze 93,5 % domácností sleduje televizní programy prostřednictvím pozemní platformy. Znamená to, že 5 % domácností má přístup k DTT, avšak nevyužívá jej, neboť většina z nich má předplacené placené televizní programy poskytované prostřednictvím satelitu.

(233) Vzhledem k tomu, že mezi platformami satelitního a pozemního vysílání existuje hospodářská soutěž, je namístě učinit závěr, že opatření zaměřené na instalaci a provozování a údržbu DTT v oblasti II narušuje hospodářskou soutěž mezi oběma platformami. Je třeba poukázat na skutečnost, že v důsledku tohoto opatření došlo ke znevýhodnění jiných platforem, zejména internetového televizního vysílání. Přestože širokopásmové připojení není ještě v celé oblasti II zajištěno, je velmi pravděpodobné, že se jeho pokrytí v budoucnosti značně rozšíří.

6.2.1.6. Ovlivnění obchodu

(234) Dané opatření ovlivňuje obchod v rámci Unie. Z judikatury soudů Unie vyplývá, že „finanční podpora poskytnutá státem nebo ze státních zdrojů ovlivní obchod v rámci Společenství, pokud posílí postavení jednoho podniku vůči jiným podnikům soutěžícím na vnitřním trhu Společenství" ([145]).

(235) Provozovatelé sítí působí v odvětví, v němž dochází k obchodním výměnám mezi členskými státy. Společnost Abertis je stejně jako stěžovatel, společnost Astra, součástí mezinárodní skupiny podniků, které soutěží na trhu uvnitř Společenství. Opatření zaměřené na instalaci a provozování a údržbu DTT v oblasti II tedy ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

([141]) Hispasat poskytuje tyto služby v oblasti II na podporu sítě DTT.
([142]) Například Francie.
([143]) Například Antena 3, Cuatro, Telecinco, La Sexta, La Siete, Teledeporte, TVE, La2 a Canal 24 horas.
([144]) Analýza trhu v oblasti televizního vysílání, kterou Španělsko předložilo při oznámení opatření: Náhrada škod způsobených uvolněním digitální dividendy ve Španělsku, SA.32619 (2011/N.)
([145]) Rozsudek Soudu prvního stupně, Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) v. Komise Evropských společenství, T-55/99. ECLI:EU:T:2000:223.

6.2.2. Závěry týkající se existence podpory

(236) Komise se s ohledem na výše uvedené argumenty domnívá, že dané opatření odpovídá kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1 SFEU. Za těchto okolností musí být toto opatření považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

6.3. **Posouzení slučitelnosti**

6.3.1. *Obecné úvahy*

(237) Komise je aktivním zastáncem přechodu z analogového na digitální televizní vysílání. Výhody přechodu na digitální vysílání jsou popsány v akčním plánu eEurope 2005 a ve dvou sděleních týkajících se přechodu na digitální technologii ([146]). Komise rovněž uznává, že přechod na digitální technologii by mohl trvat déle, pokud by byl ponechán pouze na působení tržních sil.

(238) Členské státy mají možnost využít podpor k tomu, aby napravily určité specifické selhání trhu nebo aby zajistily sociální či regionální soudržnost ([147]). V každém případě je však nutné prokázat, že navrhované podpory jsou přiměřeným nástrojem k řešení daného problému, že jsou omezeny na nezbytné minimum a že nepatřičně nenarušují hospodářskou soutěž. V obdobném smyslu se ve sdělení o přechodu stanoví, že ve specifické oblasti digitalizace je veřejný zásah odůvodněný, pokud jsou splněny dvě podmínky: zaprvé existence obecných zájmů a zadruhé existence selhání trhu, čímž se rozumí, že tržní síly nejsou samy o sobě s to zajistit obecný blahobyt. Kromě toho se upřesňuje, že veřejný zásah se musí v každém případě opírat o spolehlivou analýzu trhu.

(239) Ve sdělení o přechodu je přechod na digitální televizní vysílání označen za velkou výzvu pro odvětví, jejíž zvládnutí musí probíhat na základě tržního mechanismu. V zásadě by se hospodářské soutěže měla účastnit každá síť vlastními prostředky. Aby byla zajištěna tato zásada, měl by každý zásah státu být technologicky neutrální. Za jediné výjimky z tohoto pravidla mohou být považovány zásahy, jejichž cílem je náprava konkrétního selhání trhu nebo odstranění nerovnováhy, za předpokladu, že tyto zásahy představují vhodný, nezbytný a přiměřený prostředek k nápravě těchto problémů.

(240) Pokud by měl být přechod proveden pouze působením trhu, hrozilo by, že z důvodu sociálního znevýhodnění by nemohly všechny vrstvy obyvatelstva využívat výhod, které přináší digitální televizní vysílání. Může se tedy stát, že v souvislosti s tímto problémem týkajícím se sociální soudržnosti budou mít členské státy v úmyslu přesvědčit se o tom, zda mají všichni občané po ukončení analogového televizního vysílání přístup k vysílání digitálnímu. Vzhledem k tomu, že přechod na digitální technologii zvyšuje náklady spotřebitelů a vyžaduje změnu jejich zvyklostí, je možné, že si budou členské státy přát pomoci zvláště znevýhodněným skupinám společnosti, například starším osobám, domácnostem s nízkými příjmy nebo osobám žijícím v okrajových regionech.

([146]) KOM(2002) 263 v konečném znění, „eEurope 2005: Informační společnost pro všechny"; KOM(2003) 541 v konečném znění, „Sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání)" a KOM(2005) 204 v konečném znění, „Sdělení Komise o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání".

([147]) Viz dokument „Cílenější státní podpory a jejich nižší počet: plán pro reformu státní podpory v letech 2005–2009", KOM(2005) 107 v konečném znění.

(241) Pravidla pro udělování státní podpory v tomto odvětví Komise uplatnila v mnoha rozhodnutích o státních podporách, přijatých na základě sdělení týkajících se přechodu na digitální technologii ([148]). Členské státy mají několik možností, jak poskytnout finanční prostředky z veřejných zdrojů na přechod na digitální technologii a zaručit přitom, že bude ve všech zeměpisných oblastech nadále zajištěno odpovídající pokrytí televizním signálem. Jedním z úkolů je přitom financování instalace přenosové sítě v oblastech, v nichž by byl za jiných okolností příjem televizního signálu nedostatečný ([149]). Takovéto financování je však možné pouze pod podmínkou, že nezpůsobí zbytečné narušení hospodářské soutěže mezi technologiemi či podniky a že bude omezeno na nezbytné minimum.

6.3.2. *Právní základ pro posouzení slučitelnosti plánovaného opatření*

(242) Španělské orgány se odvolávají na čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a čl. 106 odst. 2 SFEU, aby dané opatření odůvodnily v případě, že bude považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise následně posuzuje slučitelnost opatření s ohledem na tato ustanovení a na výše uvedené obecné úvahy.

6.3.3. ***Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU***

(243) Aby mohla Komise určit, zda je podpora v souladu s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, musí zvážit její kladné a záporné dopady. V rámci tohoto zvážení zkoumá Komise následující otázky:

(1) Je opatření podpory zaměřeno na jednoznačný cíl společného zájmu?

(2) Je podpora vymezena takovým způsobem, aby umožnila dosažení cíle společného zájmu, tj. řeší podpora selhání trhu nebo jiný cíl? Zejména:

(a) Je opatření podpory vhodným nástrojem, nebo existují i jiné, vhodnější nástroje?

(b) Má podpora motivační účinek v tom smyslu, že mění chování podniků?

(c) Je opatření podpory přiměřené, tj. bylo by možno dosáhnout stejných změn chování s použitím menší podpory?

(3) Jsou narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu omezené, a tudíž celkově převažují příznivé účinky?

6.3.3.1. Cíl společného zájmu

(244) Cílem režimu podpor je urychlit proces přechodu na digitální technologii ve Španělsku a zajistit obyvatelům některých vzdálených a venkovských oblastí trvalý příjem televizního signálu. Cílem opatření je tedy umožnit osobám, které v těchto oblastech žijí, sledování televizního vysílání. Přístup ke komunikačním prostředkům, mezi něž patří i televizní vysílání, má zásadní význam pro to, aby mohli občané uplatňovat své ústavní právo na přístup k informacím. Význam digitálního vysílání a výhody, jež přináší, uznala Komise v akčním plánu eEurope 2005 ([150]) a ve dvou sděleních týkajících se přechodu z analogové na digitální technologii ([151]). Ve svém sdělení nazvaném „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost“ ([152]) Komise dále uvedla, že pokud bude plánovaný přechod z analogového pozemního vysílání dokončen do roku 2012, zlepší se přístup ke spektru v Evropě. Vzhledem k tomu, že digitální vysílání využívá spektrum vyšší účinnosti, kapacita spektra se může uvolnit pro další uživatele, například pro nová vysílací střediska a pro mobilní telefonní služby, což současně podpoří inovaci a růst odvětví televizního vysílání a elektronických komunikací.

([148]) Viz zejména N622/03 Digitalisierungsfonds, Rakousko (Úř. věst. C 228, 17.9.2005, s. 12); rozhodnutí Komise 2006/513/ES ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře, kterou poskytla Spolková Republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14); rozhodnutí Komise 2007/258/ES ze dne 20. prosince 2006 o opatření C 24/2004 (ex NN 35/2004) uplatňovaném Švédskem k zavedení digitálního terestriálního televizního vysílání (Úř. věst. L 112, 30.4.2007, s. 77); rozhodnutí Komise 2007/374/ES ze dne 24. ledna 2007 ve věci státní podpory č. C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kterou Italská republika poskytla formou příspěvku na nákup digitálních dekodérů (Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1); N/270/06 Příspěvky na digitální dekodéry s API (Application Program Interface), Itálie (Úř. věst. C 80, 13.4.2007, s. 3); N107/07 Příspěvky na IdTV, Itálie (Úř. věst. C 246, 20.10.2007); rozhodnutí Komise 2008/708/ES ze dne 23. října 2007 o státní podpoře C 34/06 (ex N 29/05 a ex CP 13/04), kterou Spolková republika Německo hodlá poskytnout na zavedení digitální pozemní televize (DVB-T) v Severním Porýní-Vestfálsku (Úř. věst. L 236, 3.9.2008, s. 10); SA.28685: příjem digitálního televizního vysílání v Kantábrii, Španělsko (Úř. věst. C 119, 24.4. 2012).

([149]) Viz 132. bod odůvodnění rozhodnutí Komise 2006/513/ES.

([150]) KOM(2002) 263 v konečném znění, „eEurope 2005: Informační společnost pro všechny“.

([151]) KOM(2003) 541 v konečném znění, „Sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání (digitální přechod a ukončení analogového vysílání)“ a KOM(2005) 204 v konečném znění, „Sdělení Komise o urychlování přechodu z analogového na digitální rozhlasové a televizní vysílání“.

([152]) KOM(2005) 541 v konečném znění, 1.6.2005.

(245) Závěrem tedy je, že opatření se zaměřuje na splnění jednoznačného cíle společného zájmu.

6.3.3.2. Správné vymezení podpory

Selhání trhu

(246) Jak uvedly španělské orgány, existuje obecná shoda na tom, že může nastat situace, kdy by některé vrstvy obyvatel nemohly využívat výhod, které přináší digitální televizní vysílání (problém sociální a regionální soudržnosti). K selhání trhu může dojít v případě, že hospodářské subjekty, které na trhu působí, nevezmou dostatečně v potaz kladné dopady přechodu na digitální technologii v celé společnosti, neboť nebudou mít pro tento účel hospodářské pobídky (pozitivní externality). S ohledem na sociální soudržnost je navíc možné, že členské státy budou mít v úmyslu zaručit všem občanům přístup k digitálnímu televiznímu vysílání po ukončení analogového vysílání, a mohou proto uvažovat o přijetí opatření na to, aby ve všech zeměpisných oblastech i nadále zajistily odpovídající pokrytí televizním signálem.

(247) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uznala, že došlo k selhání trhu, neboť subjekty televizního vysílání nehodlají nést dodatečné náklady na rozšíření pokrytí nad rámec svých zákonných povinností. Satelitní platformy ani domácnosti navíc neprovedly investice, které by zajistily, že všichni obyvatelé oblasti II budou moci přijímat digitální kanály prostřednictvím satelitu. Komise proto uznává, že pokud bude zajištění digitálního pokrytí záviset pouze na působení tržních sil, může nastat situace, že osobám s trvalým bydlištěm ve venkovských oblastech bude zcela upřena možnost přijímat signál na otevřených kanálech digitálního televizního vysílání, a veřejný zásah v podobě finanční podpory jednotlivců tudíž může být užitečný.

Technologická neutralita, vhodnost a přiměřenost opatření

(248) Pro případy přechodu na digitální technologii platí zásada technologické neutrality, stanovená v mnoha rozhodnutích Komise ([153]) a potvrzená Tribunálem i Soudním dvorem ([154]).

(249) Výběr technologie musí být obecně prováděn prostřednictvím technologicky neutrálního výběrového řízení, jak tomu bylo v jiných členských státech ([155]). Jak je uvedeno v oddíle 2.2, převážná většina výběrových řízení nebyla technologicky neutrální, protože buď explicitně, tedy určením předmětu výběrového řízení, nebo implicitně, tedy popisem technických specifikací, odkazují na technologii pozemního vysílání a na DTT. Takovéto požadavky mohli splnit pouze provozovatelé DTT (kteří se také jako jediní uvedených výběrových řízení zúčastnili). Španělské orgány tvrdí, že odkazy na DTT ve výběrových řízeních či specifikace týkající se zařízení a vysílacích středisek DTT neznamenají, že využití těchto středisek je pro uchazeče povinné. Uvedené odkazy však nemohou být důvodně vykládány takovým způsobem, jaký navrhují španělské orgány.

(250) Zaprvé podle studie Itelazpi z roku 2019 politika španělské vlády zavedla omezení v oblasti II vyžadující použití DTT. Ze studie Itelazpi z roku 2019 vyplývá, že za účelem využití jiné technologie měly regionální vlády sjednat s ústřední vládou zrušení tohoto omezení v oblasti II ([156]). Žádná regionální vláda se nepokoušela takové zrušení vyjednat.

([153]) Viz poznámka pod čarou 148.

([154]) Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. října 2009, FAB Fernsehen aus Berlin GmbH v. Komise, T-8/06, ECLI:EU:T:2009:386, body 70–84; rozsudek Soudního dvora ze dne 15. září 2011, Německo v. Komise, C-544/09 P, ECLI:EU:C:2011:584, body 77–83; rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010, Mediaset SpA v. Komise, T-177/07, ECLI:EU:T:2010:233, bod 109, a rozsudek Soudního dvora ze dne 28. července 2011, Mediaset SpA v. Komise, C-403/10 P, ECLI:EU:C:2011:533, body 100–108. Viz rovněž rozsudky ve věcech T-462/13 (body 102–139), T-465/13 (body 94–117), T-487/13 (body 128–140), T-541/13 (body 119–129) a T-461/13 (body 94–112), které potvrdil Soudní dvůr ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 a ve věci C-81/16. Viz rovněž rozsudek ve věci T-808/14 (body 139–149) a rozsudek ve spojených věcech T-37/15 a T-38/15 (body 157–166), které potvrdil Soudní dvůr ve věcech C-91/17 P, C-92/17 a C-114/17 P.

([155]) Viz poznámka pod čarou č. 21.

([156]) FTI Consulting: Providing Digital Television Services in the Basque Region of Spain (Poskytování služeb digitálního televizního vysílání v Baskicku ve Španělsku), strany 12, 20 a 44 (9. května 2019). Poskytl podnik Itelazpi.

(251) Zadruhé skutečnost, že španělská ústřední vláda upřednostnila technologii DTT a odkazy na DTT ve výběrových řízeních bránily uchazečům v předložení nabídky založené na jiném technologickém řešení. Jak je patrné, formální argument španělské vlády opomíjí obchodní realitu. Účast ve výběrových řízeních znamená pro uchazeče vynaložení značných prostředků, a je proto pro ně nákladná. Vzhledem k tomu, že v oblasti II proběhlo několik stovek výběrových řízení, náklady se znásobily a představovaly značnou překážku pro vstup jakýchkoliv uchazečů, kteří by měli v úmyslu zajistit pokrytí pro celou oblast II. Řada zásahů, jimiž španělská ústřední vláda podpořila technologii DTT, jak je vysvětleno ve 120. a 121. bodě odůvodnění, spolu s výslovnými odkazy na DTT ve výběrových řízeních a nutností zúčastnit se stovek různých výběrových řízení, to vše představovalo pro ostatní provozovatele platforem jasný signál, že z obchodního hlediska není k účasti ve výběrových řízeních žádný důvod. Závěrem tedy je, že v převážné většině případů zabránily tyto odkazy provozovatelům jiných platforem v tom, aby se zapojili do soutěže ([157]).

(252) Výhodou technologicky neutrálního výběrového řízení je, že subjekt poskytující podporu si může vybrat mezi různými nabídkami, a to i s ohledem na případné slevy nabízené uchazeči. Nevyužití takového výběrového řízení však může být odůvodněné, pokud předchozí studie prokáže, že s přihlédnutím ke všem možným slevám, které lze očekávat od potenciálních uchazečů, by jakákoli jiná technologie byla jednoznačně dražší nebo by nesplňovala základní kvalitativní požadavky ([158]). Taková nákladová studie musí být provedena nezávislým odborníkem a musí splňovat určité kvalitativní požadavky (prokázat významný rozdíl v nákladech, předložit spolehlivé výsledky a vycházet z ověřitelných údajů). V takovém případě by se orgány mohly vyhnout nákladům a časové ztrátě při organizaci výběrového řízení ([159]).

(253) To platí tím spíše v projednávané věci, jelikož provozovatel satelitu Astra již v roce 2008 vyhrál výběrové řízení autonomní oblasti Kantábrie a předběhl ostatní uchazeče (viz 13. bod odůvodnění). Vzhledem k tomu, že toto výběrové řízení bylo technologicky neutrální, ukazuje to, že DTT v té době pravděpodobně nepožívala nezbytné nákladové ani kvalitativní výhody. Kromě toho se satelitní technologie používá pro přenos v celé oblasti III a v oblasti II jako podpůrná služba pro infrastrukturu DTT ([160]). To rovněž naznačuje, že satelitní technologie je v zásadě vhodná pro přenos televizního signálu v oblasti II.

(254) Vzhledem k údajům, které odporují předpokladu, že technologie DTT bude mít jasnou výhodu z hlediska nákladů, by studie nákladů na podporu rozhodnutí upřednostňujícího určité technologické řešení tím, že se vyhne technologicky neutrálnímu výběrovému řízení, měla být obzvláště jednoznačná. Měla by splňovat alespoň těchto pět kumulativních podmínek: 1) studie musí být provedena *ex ante* ([161]); 2) musí být provedena nezávislým odborníkem; 3) musí prokazovat významný rozdíl v nákladech ([162]), 4) výsledky musí být spolehlivé ([163]) a 5) údaje musí být ověřitelné.

([157]) Přestože v prvním technologicky neutrálním výběrovém řízení, které se konalo v Kantábrii, předložila své nabídky založené na satelitní technologii tři sdružení (Castilla-La Mancha Telecom, Telefónica a Astra), dalších výběrových řízení se již nezúčastnila žádná z těchto společností ani žádný jiný provozovatel jiné platformy než DTT.

([158]) Tato studie sloužila jako odůvodnění pro volbu konkrétní technologie v případě širokopásmového připojení; viz rozhodnutí Komise N222/2006 – Itálie, Podpora na překonání zaostávání v oblasti digitalizace na Sardinii (Úř. věst. C 68, 24.3.2007).

([159]) Spojené království zvolilo DTT pro účely poskytování místního televizního vysílání na základě předběžné studie, kterou provedl regulační orgán této země, OFCOM, a na základě předběžné konzultace hospodářských subjektů působících na daném trhu. Na základě toho netrvala Komise na provedení technologicky neutrálního výběrového řízení. SA.33980 (2012/N), Místní televizní vysílání ve Spojeném království, http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/244689/244689_1425664_116_2.pdf.

([160]) Například v případě podniků Itelazpi a Cellnex nemohou některá vysílací střediska DTT přijímat signály multiplexů prostřednictvím pozemní sítě ani přijímat signály multiplexů ze satelitů Hispasat. Viz studie Itelazpi z roku 2015, s. 20.

([161]) Orgány mohou pouze prohlásit, že jejich rozhodnutí upustit od technologicky neutrálního výběrového řízení bylo založeno na studii, pokud byla tato studie provedena předtím, než zvolily konkrétní technologické řešení (*ex ante*).

([162]) Odhady nákladů vycházejí z předpokladů, a vedou tudíž k nejistotě. K odůvodnění výběru technologie *ex ante* musí být odhady nákladů konzervativní. Musí zahrnovat možná snížení nákladů, kterých mohou potenciální uchazeči dosáhnout díky svému postavení na trhu nebo potenciální součinnosti. Musí rovněž odrážet možné slevy, které může uchazeč nabídnout, aby mohl vstoupit na nový trh.

([163]) Porovnání nákladů je spolehlivé pokud se celkové výsledky nezmění v případě, že se výchozí předpoklady liší v přiměřeném rozmezí.

(255) Během šetření předložily španělské orgány různé nákladové studie, které údajně prokazují, že používání technologie DTT by bylo méně nákladné než využívání satelitní technologie. Nedostatkem všech těchto porovnání nákladů je, že se zaměřují pouze na náklady na instalaci. Většina z nich vůbec nezohledňuje náklady na provozování a údržbu. Po zavedení DTT se však jasně ukázalo, že využívání DTT vedlo ke značným nákladům na provozování a údržbu, které španělské orgány financovaly (k dnešnímu dni) tím, že provozovatelům DTT poskytly trvalou podporu na provozování a údržbu. Při porovnávání nákladů na různé technologie musí být zohledněny všechny příslušné náklady, tj. včetně nákladů na provozování a údržbu.

(256) Studie Španělska *ex ante* z roku 2007, kterou se zabývá 101. bod odůvodnění, dostatečně neprokázala, proč by měla mít platforma pozemního vysílání přednost před satelitní platformou. Z této studie naopak vyplývá, že konkrétní technologické řešení, jímž má být provedeno rozšíření pokrytí, musí být analyzováno pro každou oblast zvlášť s přihlédnutím k jejím topografickým a demografickým charakteristikám. Z tohoto závěru spíše vyplývá, že má-li být určeno, která z platforem je nejvhodnější, je zapotřebí uspořádat technologicky neutrální výběrové řízení. Tribunál potvrdil, že studie Španělska z roku 2007 dostatečně neprokázala, proč by měla mít platforma pozemního vysílání přednost před satelitní platformou. Kromě toho Tribunál konstatoval, že analýza provedená ve studii Španělska z roku 2007 neodůvodňuje nesplnění zásady technologické neutrality ([164]).

(257) V průběhu řízení předložily některé autonomní oblasti interní výpočty, v nichž porovnávaly náklady na využití obou technologií pro účely rozšíření pokrytí. Avšak nehledě na skutečnost, že nebylo jasně určeno datum provedení těchto výpočtů ([165]), žádný z nich nebyl natolik podrobný a spolehlivý, aby odůvodnil volbu technologie pozemního vysílání pro účely rozšíření ([166]). A co více, žádný z těchto výpočtů nebyl proveden nezávislým odborníkem. V listopadu 2010 podala autonomní oblast Galicie zprávu o setkáních se společností Astra v roce 2009 a poskytla porovnání nákladů, včetně údajů poskytnutých společností Astra při těchto jednáních. Toto porovnání nákladů bylo předmětem opravného prostředku podaného autonomní oblastí Galicie proti rozhodnutí z roku 2013; Tribunál neuznal, že tyto výpočty odůvodňují upřednostnění technologie pozemního vysílání před technologií satelitního vysílání ([167]). Toto porovnání nákladů nezohledňuje náklady na poskytování přijímacího zařízení DTT konečným zákazníkům. Tyto náklady jsou značné, neboť přechod na DTT vyžaduje, aby každá domácnost obdržela anténu a dekodér.

(258) Co se týče obou nákladových studií, které předložila společnost Cellnex (Abertis), je třeba poukázat na skutečnost, že byly vyhotoveny v roce 2010, tedy značnou dobu po provedení zkoumaných opatření. Bez ohledu na to, zda mohou být tyto studie považovány za dostatečně nezávislé a spolehlivé, nemohou odůvodnit skutečnost, že španělská vláda nepřistoupila k uspořádání technologicky neutrálního výběrového řízení, neboť byly provedeny až po přijetí napadených opatření. Závěry těchto studií navíc vyvracejí odhady nákladů předložené společností Astra, které prokazují, že nejvýnosnější je technologie satelitního vysílání ([168]).

([164]) Viz rozsudky ve věcech T-461/13 (body 118–120), T-462/13 (body 113–114), T-465/13 (body 104–105) a T-541/13 (body 132–133).

([165]) Interní výpočty nejsou datovány a mohly být stejně tak provedeny *ex post*. Byly Komisi poskytnuty dlouho po zahájení šetření a několik let po vstupu opatření v platnost (tj. Galicie v roce 2010, Navarra, Madrid, La Rioja a Valencie v roce 2011 a Aragonie v roce 2012).

([166]) Murcie nabízí porovnání nákladů ke dni 15. října 2008, které údajně prokazuje, že ve srovnání s DTT jsou náklady na zavedení satelitní technologie o 70 % vyšší pro obec a o 100 % pro občany. Porovnání nákladů však není ověřitelné, neboť neposkytuje přílohy s údaji a výpočty. Při porovnání se nebere v úvahu skutečnost, že ve výběrovém řízení (jako je tomu v případě Kantábrie) může provozovatel satelitního vysílání nabízet slevy, ani že v případě technologie DTT, kromě nákladů na instalaci, existují značné náklady na provozování a údržbu.

([167]) Viz odůvodnění Tribunálu ve věci T-463/13, Comunidad Autónoma de Galicia v. Komise, body 128–129.

([168]) Dopis, který podnik Itelazpi předložil dne 13. června 2019, uznává nákladové studie společnosti Astra. Uvádí, že tyto studie vykazovaly řadu nedostatků, ale není vysvětleno, o jaké nedostatky šlo a do jaké míry by byly rozhodující pro celkové závěry společnosti Astra. Ve svém dopise ze dne 13. června 2019 kritizuje společnost Cellnex Telecom podrobněji řadu nákladových předpokladů společnosti Astra (strany 24 až 26). Vzhledem k tomu, že Komise nevychází pouze z jedné konkrétní zprávy, podrobně se jimi nezabývá.

(259) Španělské orgány předložily další studii dne 8. listopadu 2012, tj. více než čtyři roky poté, co španělská vláda provedla opatření podpory na infrastrukturu DTT ([169]) (dál jen „studie Španělska z roku 2012“). Komise konstatuje, že studie Španělska z roku 2012 byla předložena v souvislosti s jinou věcí ([170]) a v této věci byla zaevidována na žádost španělských orgánů. Studie porovnává náklady každé domácnosti na přizpůsobení zařízení pro příjem televizního vysílání v důsledku poskytnutí „digitální dividendy“, a to pro všechny obyvatele Španělska. Studie Španělska z roku 2012 není v tomto případě relevantní, neboť se netýká rozšíření pokrytí DTT v oblasti II ani žádných nákladů financovaných z dotyčné podpory. Časová posloupnost navíc brání tomu, aby rozhodnutí vlády ve prospěch DTT vycházelo ze studie Španělska z roku 2012. Nedostatek studie Španělska z roku 2012 navíc spočívá v tom, že neuvádí zdroj použitých údajů, které proto nejsou ověřitelné.

(260) V roce 2019, tj. přibližně deset let poté, co španělská vláda přijala opatření k uvedení DTT do provozu v oblasti II, byly předloženy nové studie *ex post*. Katalánská studie posoudila různé technologie zvažované pro poskytování digitálního televizního vysílání v oblasti II. Studie vychází z údajů za rok 2008. Studie dospěla k závěru, že nejschůdnějšími technologiemi jsou pozemní a satelitní technologie; a mezi těmito dvěma technologiemi byla technologie DTT pro občany nejméně nákladná.

(261) Studie byla provedena v roce 2017, tedy dlouho po provedení zkoumaných opatření. Tato studie vznikla po provedení napadených opatření, a proto nemůže odůvodnit, že španělská vláda neuspořádala technicky neutrální výběrové řízení. Kromě toho závěry této studie nejsou spolehlivé ([171]).

(262) Dne 13. června 2019 předložil příjemce podpory na DTT z autonomní oblasti Baskicko, podnik Itelazpi, dvě studie, které údajně prokázaly, že z hlediska nákladů je přenos digitálních televizních signálů prostřednictvím sítě DTT efektivnější než prostřednictvím satelitní sítě. První studie byla pro podnik Itelazpi vypracována v roce 2015, zatímco druhá studie pochází z roku 2019.

(263) Studie Itelazpi z roku 2015 uvádí odhad dodatečných nákladů na poskytování pokrytí pro celostátní multiplexy prostřednictvím DTT a satelitních technologií (s vyloučením regionálních služeb). Studie nezahrnuje společné náklady na celostátní a regionální služby, jako je stávající infrastruktura středisek, řídící služby a další podpůrné služby podniku Itelazpi. Zahrnuje zařízení pro přenos, dekodéry pro spotřebitele a společná anténní zařízení.

(264) Je třeba rovněž poznamenat, že tyto studie byly vypracovány dlouho po přijetí vlastního rozhodnutí. Proto je nelze bez ohledu na platnost jejich výsledků považovat za základ prvotního rozhodnutí vlády zvolit si určitou technologii ([172]). Výsledky nákladových studií navíc vycházejí především ze slabých výchozích předpokladů ([173]). Kromě toho nesplňují požadavky na kvalitu stanovené ve 236. bodě odůvodnění ([174]).

([169]) Analysys Mason: Posouzení vzniklých nákladů různých technologií, aby bylo možné získat aktuální pokrytí službou televizního vysílání po uvolnění digitální agendy, 20. září 2012.

([170]) Státní podpora SA.32619 (2012/C (ex 2011/N)) oznámená Španělským královstvím k odškodnění některých nákladů na uvolnění digitální dividendy (Úř. věst. L 361, 31.12.2016, s. 1).

([171]) Například analýza nákladů na instalaci v domácnostech není přesná. Studie předpokládá, že všechny domácnosti mají téměř veškeré vybavení nezbytné pro přístup k DTT, nikoli však k satelitní technologii. Důsledkem tohoto předpokladu je zvýšení nákladů na satelitní technologii v porovnání s náklady na DTT. Ačkoli studie uvádí, že instalační zařízení potřebné pro obě technologie je podobné, v případě DTT odhaduje studie náklady pouze na 30 EUR za dekodér, zatímco u satelitní technologie vychází z nákladů ve výši 588 EUR. V částce 588 EUR je zahrnuto 270 EUR na nákup dvou satelitních přijímačů. Ve výpočtech celkových nákladů se rovněž projevuje rozdíl mezi zpracováním signálu DTT a satelitního signálu. Pokud jde o přizpůsobení domácností technologii satelitního vysílání, uvažují se náklady vyšší než 71 milionů EUR, zatímco u technologie DTT se předpokládají nulové náklady na přizpůsobení.

([172]) Podnik Itelazpi ve skutečnosti netvrdil, že ústřední vláda nebo regionální vláda Baskicka založily své rozhodnutí na údajích obsažených v této studii.

([173]) Například studie Itelazpi z let 2015 a 2019 předpokládají, že poskytování satelitních služeb by probíhalo pronajímáním stávající kapacity satelitního odpovídače satelitní platformy a podnik by využíval své vlastní satelitní připojení. Neberou v úvahu možnost, jako tomu bylo v případě výběrového řízení v Kantábrii, že samotný provozovatel satelitu by mohl vstoupit na trh. Výpočet je proto zkreslený na úkor satelitní technologie, neboť vylučuje možnost množstevních slev nebo případných jednání o ceně, k nimž by obvykle docházelo ve výběrovém řízení. V případě otevřených výběrových řízení, jak bylo prokázáno v souvislosti s kantábrijským výběrovým řízením, mohl provozovatel satelitu založit svou nabídku na zcela odlišném výpočtu ceny. Přesněji řečeno výpočet nákladů je zkreslený. Při výpočtu nákladů na satelit jsou například použity současné ceny satelitních dekodérů, které jsou výrazně vyšší než náklady v jiných zemích Unie (strana 10 studie Itelazpi z roku 2015 a strana 45 studie Itelazpi z roku 2019). Možnost množstevních slev, jichž by mohl využít provozovatel satelitu, pokud působí v několika členských státech, je tedy ignorována.

([174]) Výpočty nákladů nelze ověřit. Pokud jde o náklady na DTT, studie odkazuje na interní údaje podniku Itelazpi. Tyto údaje nebyly ke studii přiloženy. Pokud jde o satelitní náklady, studie odkazuje na společnost Astra, neuvádí však, kde ani v jaké souvislosti společnost Astra takové údaje poskytla.

(265) V konečném důsledku španělská vláda neuskutečnila technologicky neutrální výběrová řízení. Její volba technologie DTT nebyla založena na nezávislé a spolehlivé předběžné studii odůvodňující neprovedení veřejného výběrového řízení.

(266) Opatření, které je předmětem tohoto řízení, tedy nelze považovat za vhodné.

(267) Skutečnost, že některé z domácností v oblasti II přijímají otevřené kanály prostřednictvím satelitu ([175]), svědčí o tom, že technologie pozemního vysílání nemusí vždy představovat nejefektivnější a nejvhodnější platformu. Uvádí se rovněž, že technologie satelitního vysílání je využívána i v některých jiných členských státech ([176]).

(268) Ostatně i skutečnost, že se společnost Astra zúčastnila technologicky neutrálního výběrového řízení na rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním v Kantábrii a že vyhrála, poukazuje přinejmenším na to, že tuto službu může poskytovat i satelitní platforma ([177]).

(269) Je nadále sporné, zda bylo dané opatření vhodné. Přestože dne 3. dubna 2010 byl ve Španělsku dokončen přechod z analogového televizního vysílání na DTT v kmitočtovém pásmu 800 MHz, v roce 2011 bylo rozhodnuto o tom, že kmitočtové pásmo 800 MHz bude poskytnuto k dražbě. Vysílání muselo být proto do 1. ledna 2014 přemístěno na jiné kanály vysílané v kmitočtovém pásmu nižším než 790 MHz. To však s sebou neslo nutnost dodatečných nákladů, a proto Španělsko oznámilo dne 5. listopadu 2011 přijetí dvou opatření pro domácnosti a subjekty televizního vysílání s rozpočtem mezi 600 a 800 miliony EUR v oblasti I. V srpnu 2016 Komise shledala, že tato opatření představují neslučitelnou podporu ([178]). Tyto náklady by nevznikly, pokud by byly zvoleny jiné platformy (internetové, kabelové nebo satelitní televizní vysílání).

(270) Kromě toho bylo poznamenáno, že nové mobilní služby (LTE, 4G) využívají frekvenci, která se blíží spektru používanému technologií DTT, a mohly by tudíž rušit signály DTT. Domácnosti proto musí kupovat nákladné filtry, aby svůj signál DTT před těmito interferencemi chránily ([179]). Nelze vyloučit ani to, že interference tohoto typu se stanou obecnějším problémem, který může v budoucnu oslabit význam pozemního televizního vysílání, zejména pokud dojde k posilování a rozšiřování sítí NGA (sítě nové generace).

(271) Španělské orgány předložily další dva argumenty, jimiž vysvětlují, proč by měl být satelitní přenos dražší než DTT. Zaprvé ve smlouvách, které tyto orgány uzavřely s určitými poskytovateli, jsou ve vztahu k subjektům televizního vysílání stanovena určitá územní omezení. Zajištění tohoto podmíněného přístupu by bylo při využití satelitní technologie nákladnější. Zadruhé uvádějí, že satelitní technologie nebyla vybavena pro vysílání velkého počtu regionálních kanálů. Tyto argumenty nebyly prokázány a jsou v rozporu se skutečností, že smlouva uzavřená mezi společností Astra a Kantábrií zahrnovala profesionální systém podmíněného přístupu. Z výpočtů nákladů, které předložila společnost Astra, navíc vyplývá, že satelitní technologie by byla levnější dokonce i v případě, že by musely být uzavřeny jednotlivé smlouvy pro každý ze španělských regionů zvlášť. Pokud jde o regionální televizní vysílání, Astra tvrdí, že počet 1 380 kanálů, který přiznává španělská vláda, je velmi nadnesený ([180]). Z jejích vlastních výpočtů opět vyplývá, že využití satelitní technologie by bylo levnější, i kdyby zahrnovalo regionální a místní kanály.

(272) Bylo rovněž prokázáno, že regionální vlády si byly vědomy toho, že kromě rozšíření platformy pozemního vysílání existují i jiné technologické možnosti. Během šetření se ukázalo, že před zahájením procesu bylo uspořádáno několik schůzek mezi některými autonomními oblastmi a zástupci společnosti Astra. Na těchto schůzkách jim společnost Astra předložila nabídku satelitního řešení, které však regionální vlády dále nevěnovaly pozornost.

([175]) Společnost Hispasat, jejímiž společnými vlastníky jsou společnost Abertis a španělský stát, poskytuje své služby v některých autonomních oblastech v částech oblasti II. Například na Kanárských ostrovech přijímá šestnáct obcí nacházejících se v oblasti II televizní signál na otevřených kanálech prostřednictvím satelitu. Stejná situace se týká přibližně 9 000 osob v oblasti Kastilie a León. Vzhledem k tomu, že Abertis vykonává dohled nad satelitními přijímači ve všech pozemních střediscích a neumožňuje ostatním provozovatelům satelitů, aby se k těmto přijímačům připojili, poskytovat služby spočívající v přenosu DTT pro stožáry pozemního vysílání může pouze Hispasat.

([176]) Například Francie, Spojené království, Itálie nebo Slovensko.

([177]) Jak zdůraznil rozsudek vnitrostátního soudu; viz poznámka pod čarou č. 16.

([178]) Viz rozhodnutí (EU) 2016/2395.

([179]) Ofcom, „Second consultation on coexistence of new services in the 800 MHz band with digital terrestrial television" (Druhá konzultace o koexistenci nových služeb v pásmu 800 MHz s digitálním pozemním vysíláním), http://stakeholders.ofcom.org.uk/consultations/second-coexistence-consultation/.

([180]) Astra odhaduje, že celkový počet místních kanálů, které jsou v současnosti vysílány, není vyšší než 415. Z vlastních výpočtů Komise vyplývá, že počet kanálů oznámený Španělskem je poněkud nadhodnocen.

(273) Co se týče přiměřenosti, španělská ústřední vláda měla v okamžiku, kdy připravovala opatření pro oblast II, provést porovnání nákladů (nebo výběrové řízení) na celostátní úrovni. Vzhledem k tomu, že hlavní náklady na satelitní síť souvisí s kapacitou satelitu, pracuje tato platforma s výraznými úsporami z rozsahu ([181]). Z jednání, která vedla společnost Astra s regionálními vládami, vyplývá, že tento podnik nabídl možnost značných slev pro případ, že by byla uzavřena společná smlouva pro několik regionů. Pokud by tedy bylo uspořádáno jedno výběrové řízení na celostátní úrovni, bylo by namístě očekávat další slevy. Vzhledem k přijetí decentralizovaných a neharmonizovaných opatření, někdy dokonce na úrovni obcí, se však tato technologie, která by mohla poskytnout takovéto úspory z rozsahu, naopak ocitla v dosti nevýhodném postavení. Důsledkem bylo zvýšení celkové částky státní podpory, která byla nezbytná pro poskytování služeb digitálního televizního vysílání do domácností v oblasti II. Je sice pravdou, že španělské orgány mají pravomoc rozhodnout o tom, jakým způsobem budou organizovat svou správu, avšak ve chvíli, kdy poskytly finanční prostředky ze zdrojů ústřední vlády, nemusely trvat na využití DTT, ale mohly namísto toho alespoň motivovat autonomní oblasti k tomu, aby ve svých výběrových řízeních zohlednily možné účinky snižování nákladů, jež mohly poskytovat některé platformy.

(274) Komise se tedy domnívá, že zkoumané opatření nesplňuje zásadu technologické neutrality. Jak již bylo vysvětleno výše, dané opatření není přiměřené a nepředstavuje vhodný nástroj, jak obyvatelům oblasti II zajistit pokrytí otevřenými kanály. Závěr, že opatření nesplňuje zásadu technologické neutrality, byl potvrzen rozsudky ve věcech T-462/13 ([182]), T-465/13 ([183]), T-487/13 ([184]), T-541/13 ([185]) a T-461/13 ([186]), které byly potvrzeny Soudním dvorem ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 P a ve věci C-81/16 P.

6.3.3.3. Provozování a údržba sítí

(275) Pokud jde o finanční prostředky poskytované na provozování a údržbu podporovaných sítí po dokončení digitalizace a až do doby uvedené v oddíle 2.3 (tj. do doby, než budou zkoumaná opatření pozměněna), tyto prostředky doplňují podporu na instalaci, a proto toto financování nelze považovat za technologicky neutrální. Jeho účelem je zachování středisek, jež vysílají signál prostřednictvím platformy pozemního vysílání. Z tohoto důvodu je i výše uvedená podpora neslučitelná.

6.3.3.4. Zamezení zbytečnému narušování hospodářské soutěže

(276) Přestože by daný veřejný zásah mohl být odůvodněn vzhledem k existenci určitých selhání trhu a možných problémů týkajících se soudržnosti, způsob, jakým bylo toto opatření připraveno, zbytečně narušuje hospodářskou soutěž.

6.3.3.5. Závěr týkající se čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU

(277) Závěrem je, že zkoumané opatření, včetně trvající podpory, nepředstavuje vhodný nástroj, který by byl nezbytný a přiměřený ve vztahu k nápravě zjištěného selhání trhu.

6.3.4. Ustanovení čl. 106 odst. 2 SFEU

(278) Výjimku stanovenou v čl. 106 odst. 2, kterou lze uplatnit na státní vyrovnávací platby za náklady na poskytování veřejné služby, není možné uplatnit v tomto případě ani obecně, ani v případě Baskicka. Komise zastává názor, že vnitrostátní (nebo regionální) orgány musí jasně definovat službu obecného hospodářského zájmu a pověřit jejím poskytováním určitý podnik. Jak již bylo uvedeno ve 198. až 204. bodě odůvodnění, má se za to, že ani Španělsko,

([181]) Satelitní signál může být vysílán na celém území Španělska. Pokud jde o platformu pozemního vysílání, zeměpisné rozšíření vyžaduje naopak zavedení dalších opakovačů a/nebo komunikačních stožárů.
([182]) Viz body 102–139.
([183]) Viz body 94–117.
([184]) Viz body 128–140.
([185]) Viz body 119–129.
([186]) Viz body 94–112.

ani baskické orgány nedefinovaly provozování platformy pozemního vysílání jednoznačně jako veřejnou službu. Tento závěr potvrdil Tribunál ve věcech T-462/13 ([187]), T-465/13 ([188]), T-487/13 ([189]), T-541/13 ([190]) a T-461/13 ([191]). Soudní dvůr navíc potvrdil tyto rozsudky ve spojených věcech C-66/16 P až C-69/16 ([192]) a ve věci C-81/16 ([193]).

6.4. **Nová protiprávní podpora**

(279) Společnost Abertis připomíná, že instalaci sítě pozemního televizního vysílání v oblasti II financovaly téměř v plném rozsahu španělské regiony z veřejných zdrojů, a to na základě právních předpisů přijatých v roce 1982, tedy ještě před rokem 1986, kdy Španělsko přistoupilo k Evropskému hospodářskému společenství. Podle názoru společnosti Abertis se tedy lze domnívat, že je tento režim součástí trvajícího veřejného financování určeného na provozování místních pozemních sítí, takže musí být považován za existující podporu.

(280) Přestože rozšíření pozemní sítě nepochybně začalo být financováno na začátku 80. let minulého století, v té době ještě nepůsobily na trhu soukromé subjekty televizního vysílání. Rozšířená infrastruktura proto sloužila výhradně potřebám veřejného subjektu televizního vysílání, který měl v každém případě povinnost zajistit svůj signál většině obyvatelstva. V té době bylo navíc pozemní televizní vysílání jedinou platformou ve Španělsku, z níž mohl být vysílán televizní signál. Rozšíření jediné stávající sítě tedy nenarušilo hospodářskou soutěž s jinými platformami.

(281) Od té doby došlo k dalšímu rozvoji právních předpisů i technologie, což vedlo ke vzniku nových platforem televizního vysílání a vstupu nových hospodářských subjektů, zejména soukromých subjektů televizního vysílání, na trh. Vzhledem k tomu, že došlo k zásadním změnám, pokud jde o příjemce i obecné okolnosti poskytování finančních prostředků z veřejných zdrojů, nelze se domnívat, že zkoumané opatření představovalo změnu čistě formální či administrativní povahy; jednalo se spíše o změnu samotné podstaty původního režimu, a opatření musí být proto považováno za zcela nový režim podpor ([194]). V každém případě platí, že přechod od analogového televizního vysílání na vysílání digitální bylo možné uskutečnit pouze díky nejnovějšímu vývoji technologií, a jde tedy o nový fenomén. Španělské orgány měly proto tuto novou podporu oznámit.

6.5. **Závěr**

(282) Má se za to, že finanční prostředky, které poskytlo Španělsko (včetně podpory, kterou poskytly španělské autonomní oblasti a sdružení obcí) provozovatelům sítí pozemního vysílání pro účely modernizace a digitalizace jejich sítě s cílem poskytovat otevřené televizní kanály v oblasti II, představují podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tato podpora není slučitelná se společným trhem, neboť nesplňuje kritérium technologické neutrality. Podpora navíc nebyla ani oznámena Komisi ([195]), jak požaduje čl. 108 odst. 3 SFEU, a byla poskytnuta protiprávně bez souhlasu Komise. Kvůli všem těmto důvodům ji provozovatelé sítí pozemního vysílání musí vrátit.

(283) Kromě toho Komise zastává názor, že za neslučitelnou musí být považována také podpora na provozování a údržbu digitalizované sítě, která byla poskytnuta mimo výběrová řízení nebo na základě výběrových řízení, která nebyla technologicky neutrální, a to až do doby uvedené v oddílu 2.3 (tj. do okamžiku, kdy byl režim, který je předmětem tohoto řízení, změněn). Ani tato podpora nebyla Komisi oznámena, jak požaduje čl. 108 odst. 3 SFEU, a byla poskytnuta protiprávně bez souhlasu Komise.

(284) Veškeré budoucí státní podpory určené na údržbu a provozování sítě musí být oznámeny a musí dodržovat zásadu technologické neutrality.

([187]) Viz body 55 až 79 rozsudku ve věci T-462/13.
([188]) Viz body 55 až 80 rozsudku ve věci T-465/13.
([189]) Viz body 89 až 119 rozsudku ve věci T-487/13.
([190]) Viz body 65 až 95 rozsudku ve věci T-541/13.
([191]) Viz body 53 až 78 rozsudku ve věci T-461/13.
([192]) Viz body 67 až 76 rozsudku ve spojených věcech C-66 P až 69/16 P.
([193]) Viz body 38 až 54 rozsudku ve věci C-81/16.
([194]) Rozsudek Soudu prvního stupně, Gibraltar, T-195/01 a T-207/01, ECLI:EU:T:2002:111, body 109–111.
([195]) S výjimkou regionu Murcie, který oznámil opatření až po jeho provedení.

7. **NAVRACENI**

7.1. **Nutnost zrušení podpory**

(285) Podle Smlouvy o fungování Evropské unie a ustálené judikatury soudů Unie je Komise poté, co se zjistí, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, zda dotyčný stát takovou podporu zruší nebo upraví ([196]). Soudní dvůr také opakovaně prohlásil, že povinnost členského státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ([197]).

(286) V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že je tohoto cíle dosaženo, jakmile příjemce vrátí protiprávní podporu, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu oproti svým konkurentům, a obnoví se stav před poskytnutím podpory ([198]).

(287) V souladu s touto judikaturou se v čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) 2015/1589 uvádí, že „je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil".

(288) Proto vzhledem ke skutečnosti, že finanční prostředky určené na digitalizaci platformy pozemního vysílání a na její následnou údržbu a provozování byly poskytnuty v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, a musí být tedy považovány za protiprávní a neslučitelnou podporu, musí být navráceny, aby se obnovila situace na vnitřním trhu před jejím poskytnutím. Navrácení podpory se musí vztahovat na období mezi dnem, kdy byla příjemci poskytnuta výhoda, a skutečným navrácením. Částka, která má být navrácena, zahrnuje úroky až do skutečného navrácení, které se vypočítají v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([199]).

7.2. **Příjemci státní podpory a vyčíslení podpory**

(289) Přímými příjemci podpory jsou provozovatelé platformy, kteří přímo získali finanční prostředky na modernizaci a rozšíření svých sítí a/nebo na jejich provozování a údržbu. Pokud byla podpora poskytnuta veřejným podnikům, které následně uspořádaly výběrová řízení na rozšíření pokrytí, má se za to, že vybraný provozovatel platformy je nepřímým příjemcem. Protiprávní a neslučitelná podpora musí být vymáhána od provozovatelů platformy bez ohledu na to, zda byli jejími přímými či nepřímými příjemci.

7.2.1. *Klasifikace výběrových řízení*

(290) Aby bylo výběrové řízení technologicky neutrální, musí splňovat tyto dvě kumulativní podmínky: i) výběrové řízení se výslovně týká rozšíření pokrytí digitálním televizním vysíláním (nikoliv pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním) a ii) technické specifikace připouštějí jiné než pozemní technologie. Výběrové řízení nelze považovat za technologicky neutrální, pokud technické specifikace vyžadují nákup nebo používání zařízení pro vysílání nebo přenos signálu digitálního pozemního televizního vysílání.

(291) V případech, kdy byla protiprávní podpora poskytnuta prostřednictvím výběrových řízení, která nebyla technologicky neutrální, musí členský stát tato výběrová řízení zařadit do kategorie dodávek telekomunikačního zařízení nebo do kategorie rozšíření pokrytí, v souladu s níže uvedenými podmínkami.

(292) V rámci výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí je podnik, jemuž byla zadána zakázka, pověřen úkolem zajistit (a dokonce i vybudovat) funkční síť DTT. Mezi činnosti, které je nutné vykonat pro splnění tohoto cíle, patří navržení a nákres sítě, přenos signálu, instalace sítě a dodání nezbytného zařízení. Výběrová řízení na rozšíření pokrytí zahrnují také případy, kdy se uskutečňuje dodávka zařízení a provozovatel sítě má právo ho provozovat, používat nebo z něj mít prospěch nezávisle na vlastnictví zařízení. Kromě toho výběrová řízení na rozšíření pokrytí obvykle zahrnují doplňkové smlouvy týkající se digitalizace vysílacích středisek nebo výstavby nových vysílacích středisek (například prostory, úpravy, dodávky energie, „striktní údržba", nájemní smlouvy nebo studie bezpečnosti a ochrany zdraví).

([196]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 1973, Komise v. Německo, C-70/72, ECLI:EU:C:1973:87, bod 13.
([197]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise, C-142/87, ECLI:EU:C:1990:125, bod 66.
([198]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1999, Belgie v. Komise, C-75/97, ECLI:EU:C:1999:311, body 64 a 65.
([199]) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

(293) V rámci výběrových řízení týkajících se dodávek zařízení je podnik, jemuž byla zadána zakázka, pověřen zajištěním zařízení nezbytného pro zlepšení sítě. Mezi činnosti, které je nutné vykonat pro splnění tohoto cíle, patří dodání a instalace zařízení, jeho uvedení do provozu a zajištění školení zaměstnanců. V případě těchto výběrových řízení na dodávky zařízení není požadováno navrácení podpory. Jinými slovy: prostí dodavatelé zařízení nejsou povinni podporu navrátit. Pokud však výběrové řízení vede k digitalizaci stávající pozemní sítě, případně včetně dodávky zařízení provozovaného, používaného nebo využívaného provozovatelem sítě, musí být podpora od tohoto provozovatele navrácena, neboť takové výběrové řízení musí být kvalifikováno jako výběrové řízení na rozšíření pokrytí.

(294) Tím, že Španělsko kvalifikovalo tato výběrová řízení jako rozšíření pokrytí, musí získat zpět podporu poskytnutou v návaznosti na výběrové řízení, které nebylo technologicky neutrální. Pokud se Španělsko domnívá, že tyto dvě podmínky splňují kromě výběrových řízení, jež sama Komise považuje za technologicky neutrální, ještě další výběrová řízení, musí Komisi poskytnout dokumentaci příslušného výběrového řízení.

Příklad

Z výběrových řízení, která Komise přezkoumala, se za příklad výběrového řízení na rozšíření pokrytí, které není technologicky neutrální, považuje výběrové řízení uspořádané autonomní oblastí Extremadura ([200]). Přestože název výběrového řízení odkazuje pouze na dodávku zařízení, předmětem výběrového řízení je ve skutečnosti i navržení a instalace sítě ([201]). Vzhledem k obsaženým specifikacím nelze toto výběrové řízení považovat za technologicky neutrální ([202]), přestože obsahuje doložku, která se na první pohled jeví jako doložka o technologické neutralitě ([203]).

Dalším příkladem výběrového řízení na rozšíření pokrytí, které nebylo technologicky neutrální, je výběrové řízení uspořádané veřejným podnikem Agencia de Informática y Comunicaciones de la Comunidad de Madrid (AICCM) v autonomní oblasti Madrid ([204]). V tomto případě lze jak z názvu výběrového řízení, tak z jeho obsahu vyvodit, že je určeno na rozšíření pokrytí ([205]) výhradně v souvislosti s platformou pozemního vysílání ([206]).

([200]) „Dodání, instalace a zprovoznění zařízení nezbytného k poskytování služby přenosu a vysílání DTT šesti digitálních multiplexů na celostátní úrovni (Red Global Estatal, Red de Frecuencia Única) a multiplexu na úrovni autonomní oblasti (Múltiplex Autonómico) v obcích v Extremaduře v rámci druhé fáze celostátního plánu přechodu na DTT“. Spis: SU-28/2009.

([201]) „Dodání, instalace a zprovoznění zařízení nezbytného k poskytování služby přenosu a vysílání DTT šesti digitálních multiplexů na celostátní úrovni (Red Global Estatal, Red de Frecuencia Única) a multiplexu na úrovni autonomní oblasti (Múltiplex Autonómico) v obcích v rámci druhé fáze celostátního plánu přechodu na DTT“. Zahrnuje tyto činnosti: a) navržení technických sítí pro vysílání a přenos, které mají tvořit základnu pro poskytování služby; b) plánování dodávek zařízení nezbytných k vybudování navržené sítě; c) instalace sítě, včetně instalace nezbytných zařízení a infrastruktur a jejich uvedení do provozu. Tato dodávka je uskutečněna „na klíč“.

([202]) Strana 2 bod 5: „Hlavním cílem, který má být splněn, je rozšíření a pokud možno 100% zajištění pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním (DTT) pro všechny občany žijící v obcích Extremadury spadajících do druhé fáze rozšíření. Nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o strukturu sítě nebo technologii či technologie, které mají být využity, za předpokladu, že budou splněny minimální stanovené podmínky“.
Strana 10 bod 7: „Uchazeči musí ve svých nabídkách uvést strukturu navržené přenosové sítě, která musí být v souladu s vysílací sítí. Pro každý komplex bude navržen optimální způsob poskytování služby, přičemž musí být za všech okolností zohledněna kritéria ekonomické a technologické optimalizace“.

([203]) Mezi další výběrová řízení, která mají podle názoru Komise spadat do téže kategorie, patří výběrové řízení 2009/000127, které uspořádala vláda Andalusie, a S-004/10/10, které uspořádala vláda Extremadury.

([204]) Soubor technických doložek, jimiž se má řídit „Smlouva o přípravě projektů, dodávce, instalaci a zprovoznění infrastruktur a komunikací nezbytných pro rozšíření pokrytí signálem digitálního pozemního televizního vysílání (DTT) v autonomní oblasti Madrid“, která má být uzavřena řádným zjednodušeným postupem, a to na základě vícero kritérií. Číslo spisu: ECON/000572/2008.

([205]) Strana 3 bod 3: „[…] dodávka, instalace a zprovoznění infrastruktur a komunikací nezbytných pro rozšíření pokrytí signálem digitálního pozemního televizního vysílání (DTT) v autonomní oblasti Madrid, včetně všech prací souvisejících s provedením příslušných technických projektů, měřením, údržbou, provozem a správou zařízení, s cílem zajistit provoz zavedené infrastruktury, a včetně prací nezbytných k šíření informací, které poskytnou orgány za účelem podpory digitálního pozemního televizního vysílání“.
Strana 9 bod 8: „[…] Upřesní se přenosová síť, která je navrhována pro zajištění pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním, s přihlédnutím k harmonogramu ukončení analogového vysílání a k dostupným rozpočtovým zdrojům. […]“

([206]) Strana 4 body 2 a 8: „Hlavním cílem, který má být v rámci provedení níže stanovených prací splněn, je rozšíření a pokud možno 100% zajištění pokrytí digitálním pozemním televizním vysíláním (DTT) pro všechny občany žijící v obcích autonomní oblasti Madrid. Aby byl zajištěn příjem DTT v oblastech pokrytí, měla by být vysílací střediska umístěna takovým způsobem, který bude odpovídat zaměření antén již instalovaných na budovách, tak aby nebyli občané nuceni instalovat nové antény nebo přesměrovat stávající; uchazeči by tedy měli v rámci navrhovaného řešení uvést způsob, jakým bude toto opatření provedeno. […]“
Strana 12 bod 4: „[…] Subsystém pro lokální příjem / lokální vysílání bude navržen podle následujících specifikací […]“

(295) Výběrová řízení musí být klasifikována nejen podle svého názvu, ale především podle svého obsahu, neboť pouhý název neumožňuje sám o sobě jednoznačně určit, jaký je rozsah daného výběrového řízení.

(296) Státní podpora, která byla poskytnuta na základě výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální, musí být následně navrácena.

7.2.2. *Příjemci státní podpory a navrácení této podpory*

(297) Níže jsou uvedeny jednotlivé kategorie příjemců podpory. Na základě informací, které poskytly španělské orgány, jsou v tabulkách vyjmenovány jednotlivé autonomní oblasti a přibližné kategorie podpory. Vzhledem k tomu, že Španělsko neposkytlo úplné informace o příjemcích, je povinno zařadit příjemce do uvedených kategorií a předložit Komisi příslušná odůvodnění. Jak již bylo uvedeno ve 215. bodě odůvodnění, režim jako takový je diskriminační.

(298) U převážné většiny výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která Komise posuzovala, se mělo za to, že tato řízení nedodržela zásadu technologické neutrality. Současně však Komise uvedla, že nelze vyloučit, že v některých výjimečných případech výběrová řízení mohla být technologicky neutrální.

(299) Španělské orgány jsou tedy povinny uvést a poskytnout dostatečné důkazy týkající se konkrétních výběrových řízení, která by mohla být technologicky neutrální, a to na základě podmínek stanovených ve 276. bodě odůvodnění.

(300) Pokud autonomní oblasti uspořádaly výběrová řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální, jak tomu bylo v případě autonomní oblasti Extremadura ve výše uvedeném příkladu, podniky, jež v těchto řízeních uspěly, jsou přímými příjemci protiprávní podpory, která musí být navrácena. Částka, která má být navrácena, odpovídá celkové výši finančních prostředků, které získaly podniky, jež ve výběrových řízeních na rozšíření pokrytí uspěly, a případně všem doplňkovým službám (např. prostory, úpravy, dodávky energie atd.). Aby se zamezilo veškerým pochybnostem, v případech, kdy stejná infrastruktura nebo stejné služby slouží nebo sloužily k vysílání soukromých kanálů v oblasti II i veřejných kanálů v oblasti I, by španělské orgány neměly vyloučit navrácení podpory z důvodu dvojího využití infrastruktury nebo služby, ale spíše by měly určit poměrné výdaje související s oblastí II a získat zpět odpovídající podporu. Z informací obdržených od Španělska Komise vyvodila, že (přinejmenším) autonomní oblasti Andalusie, Extremadura, Murcie, La Rioja a Valencie uskutečnily výběrová řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální.

Podniky, které jsou povinny navrátit podporu	**Navrácení**	**Způsob poskytování podpory**	**Dotčené autonomní oblasti (přinejmenším)**
Přímí příjemci Podnik (podniky), který uspěl (které uspěly) ve výběrových řízeních uspořádaných autonomními oblastmi pro účely rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální	Celková částka získaná v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální	Převod finančních prostředků příjemci vybranému ve výběrových řízeních	— Andalusie — Extremadura — Murcie — La Rioja — Valencie

(301) V případech, v nichž byla poskytnuta protiprávní podpora na modernizaci pozemní sítě obcím, které vystupovaly jako provozovatelé sítě, jsou tyto obce přímými příjemci podpory. Částka, která má být navrácena, odpovídá celkové výši finančních prostředků, které získaly obce od státních a regionálních orgánů pro účely rozšíření pokrytí jejich sítí. Z informací obdržených od Španělska Komise vyvodila, že se tento bod týká přinejmenším některých obcí v autonomních oblastech Andalusie, Kanárské ostrovy a Murcie (seznam není vyčerpávající). Pokud obec uzavřela smlouvu na rozšíření pokrytí, včetně dodávky nezbytného zařízení, s podnikem, který je provozovatelem sítě, pak je příjemcem podpory provozovatel sítě a částka, která má být navrácena, představuje celkovou částku veřejných finančních prostředků, které uvedený provozovatel získal.

Podniky, které jsou povinny navrátit podporu	Navrácení	Způsob poskytování podpory	Dotčená autonomní oblast (přinejmenším)
Přímí příjemci Obce vystupující jako provozovatelé sítě	Celková částka získaná od orgánů pro účely rozšíření pokrytí	Převod finančních prostředků příjemci	— Andalusie — Kanárské ostrovy — Murcie

Příklad

(302) Téměř všechna z celkem 143 určených výběrových řízení, která proběhla v Murcii, vyhlásily obce, přičemž získaly finanční prostředky od regionu a od ministerstva. Pokud by výběrová řízení nebyla zadána provozovatelům sítě a nebyla by *de minimis*, spadala by této kategorie.

(303) V případech autonomních oblastí, v nichž rozšíření pokrytí sítí provedl veřejný podnik, který působil jakožto provozovatel sítě, je tento podnik považován za přímého příjemce, na něhož se vztahuje povinnost navrácení podpory. Podle zjištění Komise spadají do této kategorie podniky Aragón Telecom, Gestión de Infraestructuras Públicas de Telecomunicaciones del Principado de Asturias, S.A., Multimedia de les Illes Balears S.A., Instituto Tecnológico de Canarias, Sociedad Regional de Cantabria I+D+I (IDICAN), Fundación Centro Tecnológico en Logística Integral de Cantabria (CTL), Promoción de Viviendas, Infraestructuras y Logística, S.A v Kastilii a Leónu (Provilsa), Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal), Obras Publicas y Telecomunicaciones de Navarra, S.A. (Opnatel), Itelazpi S.A., Centre de Telecomunicaciones i Tecnologies de la Informació (CTTI) v Katalánsku a Agencia de Informática y Comunicaciones de la Comunidad de Madrid (AICCM). Částka, která má být navrácena, odpovídá celkové výši finančních prostředků, které byly získány od orgánů pro účely rozšíření.

(304) V těchto případech není nicméně vyloučeno, že určitou část rozšíření provedly samy veřejné podniky a část zadaly provozovatelům sítí prostřednictvím výběrového řízení. V tomto posledně jmenovaném případě byla protiprávní podpora převedena na podniky, které uspěly v těchto výběrových řízeních, a právě tyto podniky jsou ve skutečnosti příjemci podpory, byť pouze nepřímými. Aby se tedy zamezilo dvojímu navrácení podpory, musí protiprávní podporu navrátit skuteční příjemci, to jest a) veřejný podnik ve výši částky získané pro účely rozšíření pokrytí, od níž se odečtou finanční prostředky převedené provozovatelům sítí na základě výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální, a b) provozovatelé sítí ve výši částek smluvených na základě výběrového řízení uspořádaného dotčeným veřejným podnikem pro účely rozšíření pokrytí, které nebylo technologicky neutrální.

Podniky, které jsou povinny navrátit podporu	Navrácení	Způsob poskytování podpory	Dotčená autonomní oblast / dotčený veřejný podnik / přibližná výše částky, kterou získal veřejný podnik pro účely rozšíření pokrytí
Přímí příjemci Veřejný podnik Případně	Celková částka získaná od orgánů pro účely rozšíření pokrytí (od níž se případně odečtou finanční prostředky převedené provozovatelům sítí na základě výběrových řízení týkajících se rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální)	Okamžikem převodu finančních prostředků ze strany orgánů	— Aragonie (Aragón Telecom; 9 milionů EUR) — Asturie (Gestión de Infraestructuras Públicas de Telecomunicaciones del Principado de Asturias SA; 14 milionů EUR) — Baleárské ostrovy (Multimedia de Illes Balears SA; 4 miliony EUR) — Kanárské ostrovy (Instituto Tecnológico de Canarias; 3,7 milionu EUR)

Nepřímí příjemci Podnik (podniky), který uspěl (které uspěly) ve výběrových řízeních uspořádaných veřejným podnikem pro účely rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální	Celková částka získaná v rámci výběrových řízení na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální	Převod finančních prostředků příjemci vybranému ve výběrových řízeních	— Kantábrie (IDICAN, CTL; 3 miliony EUR) — Kastilie a León (Provilsa; 44 milionů EUR) — Katalánsko (CTTI; 52 milionů EUR) — Galicie ([207]) (Retegal; 17 milionů EUR) — Madrid (AICCM; 3,6 milionu EUR) — Navarra (Opnatel; 7 milionů EUR) — Baskicko (Itelazpi; 10 milionů EUR)

Příklad

(305) V případě autonomní oblasti Madrid, kde bylo výběrové řízení vyhlášené veřejným podnikem AICCM prezentováno Komisí jako příklad výběrového řízení týkajícího se rozšíření pokrytí, které nebylo technologicky neutrální (viz 276. bod odůvodnění), musí být částka 3 622 744 EUR poskytnutá podniku Retevisión S.A. v plné výši vymáhána od podniku Retevisión jakožto od podniku, jemuž byla zadána zakázka v rámci výběrového řízení, které nebylo technologicky neutrální, přičemž tuto částku je třeba odečíst od částky, kterou má navrátit AICCM jakožto veřejný podnik, který je přímým příjemcem podpory ([208]).

(306) Pokud jde o podporu na údržbu a provozování sítí DTT, Komise se domnívá, že příjemci podpory na údržbu a provozování jsou provozovatelé těchto sítí. Podporu musí tedy navrátit uvedení provozovatelé sítí.

(307) V případech, v nichž různí příjemci získali finanční prostředky, které nepřesáhly prahové hodnoty stanovené v nařízení (ES) č. 1998/2006 ([209]), není toto financování považováno za státní podporu, pokud splňuje všechny podmínky stanovené v uvedeném nařízení, a nepodléhá tedy povinnosti navrácení.

(308) Na navrácení podpory vzniká nárok počínaje datem, kdy byl příjemce zvýhodněn, tj. od okamžiku poskytnutí podpory příjemci; podpora musí být úročena až do skutečného navrácení.

(309) Je třeba poznamenat, že jak je uvedeno v 9. bodě odůvodnění, Komise po přijetí rozhodnutí z roku 2013 vyzvala Španělsko, aby do 31. října 2014 uspořádalo výběrová řízení, která budou technologicky neutrální, pod podmínkou, že všechny autonomní oblasti uvedená výběrová řízení uspořádají v daném termínu. Tato podmínka však nebyla splněna, a výše uvedené přechodné období je proto pro účely navrácení irelevantní: Španělsko musí získat zpět protiprávní podporu poskytnutou v období od 19. června 2013 do 31. října 2014.

([207]) V Galicii sice obce byly zaregistrovány jako provozovatelé sítí, byla to však společnost Retegal, kdo získal zařízení a rozšířil pokrytí sítí. Proto musí být společnost Retegal považována za příjemce podpory.

([208]) Další výběrová řízení, která podle Komise spadají do stejné kategorie, jsou mimo jiné dvě výběrová řízení, která vyhlásila Provilsa v březnu 2009 a v nichž uspěly podniky Retevisión SA a Telvent Energía S.A.; výběrové řízení SE/CTTI/06/08, které vyhlásila CTTI a v němž uspěla společnost Abertis S.A., a výběrové řízení „Smlouva o dodávkách pro fáze II a III pro účely rozšíření pokrytí DTT v autonomní oblasti Aragonie“, které uspořádala v červnu 2009 společnost Aragón Telecom a v němž uspěla společnost Abertis.

([209]) Nařízení (ES) č. 1998/2006 bylo nahrazeno nařízením (EU) č. 1407/2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (dále jen „nařízení *de minimis* z roku 2013“). Nařízení *de minimis* z roku 2013 se vztahuje na podporu poskytnutou před jeho vstupem v platnost, pokud podpora splňuje podmínky stanovené uvedeným nařízením. Podle čl. 7 odst. 3 nařízení *de minimis* z roku 2013 všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 1. lednem 2007 a 30. červnem 2014, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 1998/2006, se považují za podpory, které nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

8. **ZAVER**

(310) Komise dospěla k závěru, že Španělské království protiprávně poskytlo podporu určenou provozovatelům platformy pozemního televizního vysílání pro účely pokrytí digitálním pozemním vysíláním ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech Španělska, čímž porušilo čl. 108 odst. 3 SFEU. Tuto podporu, včetně (trvající) podpory určené na provozování a údržbu, musí vrátit provozovatelé platformy jakožto její přímí či nepřímí příjemci. Tato povinnost se týká i obcí, pokud působí jako provozovatelé platformy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Španělsko protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie poskytlo provozovatelům platformy pozemního vysílání pro účely zavedení, údržby a provozování sítě digitálního pozemního televizního vysílání v oblasti II, je neslučitelná s vnitřním trhem, vyjma podpory, která byla poskytnuta v souladu s kritériem technologické neutrality.

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá v rámci režimu uvedeného v článku 1 nepředstavuje podporu, pokud v době svého poskytnutí splňovala podmínky stanovené v nařízení přijatém na základě článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ([210]), jež bylo použitelné v době poskytnutí podpory.

Článek 3

1. Španělsko zajistí, aby příjemci navrátili neslučitelnou podporu, která byla poskytnuta na základě režimu uvedeného v článku 1.

2. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny od data, kdy byly poskytnuty příjemcům, až do dne jejich splacení.

3. Vypočítá se složený úrok v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004.

4. Ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zruší Španělsko všechny dosud neproplacené platby v rámci režimu podpory uvedeného v článku 1.

Článek 4

1. Navrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1 je okamžité a účinné.

2. Španělsko zajistí provedení tohoto rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 5

1. Ve lhůtě do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Španělsko předloží tyto informace:

a) seznam příjemců, kteří získali podporu v rámci režimu uvedeného v článku 1, a celkovou částku podpory, kterou získal každý z těchto příjemců v rámci uvedeného režimu, v rozdělení podle těchto kategorií: i) podniky, jež uspěly ve výběrových řízeních zaměřených na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální a která uspořádaly autonomní oblasti a obce, ii) obce vystupující jako provozovatelé sítí, iii) veřejné podniky vystupující jako provozovatelé sítí a iv) podniky, jež uspěly ve výběrových řízeních zaměřených na rozšíření pokrytí, která nebyla technologicky neutrální a která uspořádal veřejný podnik;

([210]) Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst L 142, 14.5.1998, s. 1). Toto nařízení bylo nahrazeno nařízením Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1).

b) celkovou částku (jistinu a úroky), která má být vrácena každým příjemcem;

c) podrobný popis již přijatých a předpokládaných opatření ke splnění tohoto rozhodnutí;

d) dokumenty, kterými doloží, že příjemcům bylo nařízeno vrátit podporu.

2. Španělsko bude Komisi průběžně informovat o postupu vnitrostátních opatření přijatých za účelem výkonu tohoto rozhodnutí až do konečného navrácení podpory poskytnuté v rámci režimu uvedeného v článku 1. Na žádost Komise neprodleně předloží informace o opatřeních, která byla nebo mají být přijata za účelem vykonání tohoto rozhodnutí. Poskytne také podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemci vrátili.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 10. června 2021.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

PŘÍLOHA

Veřejné výdaje na zavedení DTT v oblasti II, podle španělských regionů (autonomní oblasti s výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha)

ROZPOČET (v EUR)								
Region (autonomní oblast)	Ministerstvo průmyslu, obchodu a cestovního ruchu Přímé dotace ([1])	Ministerstvo průmyslu, obchodu a cestovního ruchu Úvěry za zvýhodněných podmínek ([1])	Regionální finanční prostředky ([1])	Místní finanční prostředky ([1])	Opakující se náklady (2009–2011) ([1])	Celkové finanční prostředky	Celková hodnota uspořádaných výběrových řízení ([2])	Celkové veřejné výdaje ([3])
ANDALUSIE	4 668 500,00	1 220 690,00	8 712 873,00	491 203,00	2 250 479,00	15 093 266,00	3 678 242,17	15 093 266,00
ARAGÓN	5 900 000,00	8 700 000,00	5 400 000,00	–	5 000 000,00	20 000 000,00	16 281 754,30	20 000 000,00
ASTURIE	–	13 430 787,00	353 535,00	–	2 129 698,00	13 784 322,00	13 784 322,00	13 784 322,00
BALEÁRSKÉ OSTROVY	–	–	913 034,00	–	763 034,00	913 034,00	3 294 429,02	3 294 429,02
KANÁRSKÉ OSTROVY	2 905 766,26	1 130 595,85	1 792 402,57	–	–	5 828 764,68	5 284 331,67	5 828 764,68
KANTÁBRIE	3 229 500,00	3 851 949,80	622 449,00	–	860 850,00	7 703 898,80	6 355 613,68	7 703 898,80
KASTILIE A LEÓN	13 830 850,00	20 316 585,73	10 324 906,71	–	6 716 000,00	37 756 342,44	37 756 342,44	37 756 342,44
KATALÁNSKO	13 838 368,00	26 024 223,00	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	–	39 862 591,00	52 316 794,34	52 316 794,34
CEUTA	54 000,00	91 786,17	10 000,00	–	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	155 786,17	50 000,00	155 786,17
EXTREMADURA	2 238 250,00	7 800 000,00	18 718,00	–	–	10 056 968,00	9 549 379,74	10 056 968,00
GALICIE	6 083 300,00	5 000 000,00	6 003 336,00	–	873 000,00	17 086 636,00	12 644 112,98	17 086 636,00
MADRID	554 200,00	–	3 068 444,00	–	–	3 622 644,00	3 622 744,00	3 622 644,00
MELILLA	254 000,00	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	2 000,00	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	ÚDAJE NEJSOU K DISPOZICI	256 000,00	–	256 000,00
MURCIE	135 750,00	–	2 478 700,00	40 188,00	212 371,00	2 654 638,00	2 788 407,32	2 788 407,32
NAVARRA	316 850,00	–	6 675 028,00	–	4 256 508,39	6 991 878,00	6 991 878,00	6 991 878,00
LA RIOJA	1 229 350,00	3 000 000,00	3 737 425,00	–	944 000,00	7 966 775,00	5 766 775,00	7 966 775,00

BASKICKO	2 487 800,00	–	9 802 703,00	2 425 000,00	1 508 308,00	14 715 503,00	179 000,00	14 715 503,00
VALENCIE	1 822 250,00	13 384 248,94	818 280,30	586 234,17	679 500,00	16 611 013,41	15 412 499,00	16 611 013,41

([1]) Částky, které uvedly španělské státní a regionální orgány během šetření. Údaje o opakujících se výdajích v období 2012–2018 oznámilo pouze několik regionálních orgánů: Galicie oznámila, že nevznikly žádné náklady; Andalusie oznámila částku ve výši 6 422 670,89 EUR; Asturie částku ve výši 3 943 818,48 EUR; Katalánsko částku ve výši 22 879 421,63 EUR; Murcie částku ve výši 521 968,10 EUR a La Rioja částku ve výši 5 223 287,03 EUR.

([2]) Výše finančních prostředků převedených podnikům, které uspěly ve výběrových řízeních oznámených Komisi.

([3]) Přesnou výši státní podpory lze určit pouze u údajů ze čtyř regionů (vyznačených zelenou barvou), neboť se u nich shoduje i) oznámená výše finančních prostředků poskytnutých orgány a ii) celková výše finančních prostředků, které byly převedeny na základě výběrových řízení oznámených Komisi. Vzhledem k tomu, že je obtížné získat přesné údaje z ostatních regionů, má se za to, že výše státní podpory, která byla poskytnuta v regionu, odpovídá **vyšší** z obou oznámených částek: i) celkové výše finančních prostředků poskytnutých orgány nebo ii) celkové výše finančních prostředků převedených na základě výběrových řízení oznámených Komisi.